

2025/1710

5.8.2025

RECOMANDAREA (UE) 2025/1710 A COMISIEI

din 30 iulie 2025

referitoare la un standard de raportare voluntară privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ a intrat în vigoare la 5 ianuarie 2023. Directiva respectivă consolidează și modernizează cerințele de raportare privind durabilitatea de către întreprinderi prin modificări aduse Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, Directivei 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, Directivei 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și Regulamentului (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾.
- (2) Directiva (UE) 2022/2464 este un element important al Pactului verde european ⁽⁶⁾ și al Planului de acțiune privind finanțarea creșterii durabile ⁽⁷⁾. Scopul directivei este de a asigura faptul că investitorii dispun de informațiile de care au nevoie pentru a înțelege și a gestiona riscurile la care sunt expuse întreprinderile în care s-a investit ca urmare a schimbărilor climatice și a altor aspecte legate de durabilitate. Directiva urmărește, de asemenea, să asigure faptul că investitorii și alte părți interesate dispun de informațiile de care au nevoie cu privire la impactul întreprinderilor asupra oamenilor și a mediului.
- (3) În conformitate cu Directiva (UE) 2022/2464, întreprinderile mari, întreprinderile-mamă ale unui grup mare și întreprinderile cu valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Uniune (cu excepția microîntreprinderilor) au obligația să raporteze informații privind durabilitatea în conformitate cu standardele de raportare privind durabilitatea. În conformitate cu articolul 29b din directiva menționată, Comisia trebuie să adopte astfel de standarde prin intermediul unor acte delegate, luând în considerare avizul tehnic al Grupului Consultativ European pentru Raportare Financiară (EFRAG). La 31 iulie 2023, Comisia a adoptat primul set de standarde europene de raportare privind durabilitatea (ESRS) prin Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2022/2464 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 537/2014, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi (JO L 322, 16.12.2022, p. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

⁽²⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

⁽³⁾ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

⁽⁴⁾ Directiva 2014/56/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Directivei 2006/43/CE privind auditul legal al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare consolidate (JO L 158, 27.5.2014, p. 196, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/56/oj>).

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 537/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind cerințe specifice referitoare la auditul statutar al entităților de interes public și de abrogare a Deciziei 2005/909/CE a Comisiei (JO L 158, 27.5.2014, p. 77, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/537/oj>).

⁽⁶⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Pactul verde european”, 11.12.2019, COM(2019) 640 final.

⁽⁷⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Plan de acțiune: finanțarea creșterii durabile”, Bruxelles, 8.3.2018, COM(2018) 97 final.

⁽⁸⁾ Regulamentul delegat (UE) 2023/2772 al Comisiei din 31 iulie 2023 de completare a Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele de raportare privind durabilitatea (JO L, 2023/2772, 22.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2772/oj).

- (4) Directiva (UE) 2022/2464 permite întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Uniune (IMM-uri cotate la bursă) să efectueze raportarea utilizând un set separat, mai simplu și proporțional de standarde în locul setului complet de ESRS. Directiva respectivă nu impune nicio cerință obligatorie de raportare privind durabilitatea în sarcina întreprinderilor mici și mijlocii ale căror valori mobiliare nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Uniune (IMM-uri necotate la bursă).
- (5) Directiva (UE) 2022/2464 impune întreprinderilor care fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea să raporteze informații privind lanțul valoric în măsura necesară pentru înțelegerea impacturilor, a riscurilor și a oportunităților acestora în materie de durabilitate. Cerința de raportare a informațiilor privind lanțul valoric poate crea un efect de transfer al obligațiilor, prin care întreprinderile care fac obiectul cerințelor de raportare solicită întreprinderilor din lanțul lor valoric informații privind durabilitatea. Acest lucru poate conduce la o sarcină suplimentară pentru IMM-urile din lanțul valoric al întreprinderilor mai mari, chiar dacă ele însele nu fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea, cum este cazul IMM-urilor necotate la bursă. Alți factori, în afară de Directiva (UE) 2022/2464, pot cauza efectul de transfer al obligațiilor. De exemplu, multe întreprinderi solicită informații privind durabilitatea de la întreprinderile din lanțurile lor valorice pentru a înțelege și a gestiona mai bine riscurile, impacturile sau oportunitățile acestora în materie de durabilitate sau pentru a îndeplini alte cerințe legale decât cele prevăzute de Directiva (UE) 2022/2464, inclusiv cu privire la diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, prevăzută de Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾.
- (6) Pentru a limita efectul de transfer al obligațiilor către IMM-uri, Directiva (UE) 2022/2464 stabilește un așa-numit plafon al lanțului valoric, care prevede că ESRS nu pot conține cerințe de raportare care să impună întreprinderilor să obțină de la IMM-urile din lanțul lor valoric informații în afara celor ce trebuie comunicate în temeiul standardului proporțional pentru IMM-urile cotate la bursă.
- (7) Separat de standardul proporțional pentru IMM-urile cotate la bursă prevăzut de Directiva (UE) 2022/2464, Comisia a solicitat EFRAG să elaboreze un standard separat, mai simplu, în scopul utilizării voluntare de către IMM-urile necotate la bursă. La 12 septembrie 2023, Comisia a publicat pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor ⁽¹⁰⁾. În cadrul acțiunii 14 din pachetul respectiv, Comisia s-a angajat să se asigure că IMM-urile dispun de un cadru simplu și standardizat pentru raportarea cu privire la aspectele de mediu, sociale și de guvernanță, creând astfel oportunități mai bune pentru IMM-uri de a obține finanțare verde și facilitând astfel tranziția către o economie durabilă. Acest cadru standardizat pentru IMM-uri ar limita, de asemenea, riscul ca cerințele privind prezentarea de informații să fie transferate IMM-urilor necotate la bursă din lanțul valoric al întreprinderilor care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2022/2464.
- (8) Obiectivul principal al acestui standard voluntar este de a sprijini întreprinderile care nu se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2022/2464 să răspundă cererilor de informații pe care le primesc de la instituții financiare, întreprinderi mari și alte părți interesate. Acest standard voluntar urmărește să reducă necesitatea ca IMM-urile să răspundă unor cereri separate de informații adresate de contrapărți individuale în scopul raportării, al respectării obligației de diligență, al gestionării riscurilor sau în alte scopuri ale utilizării informațiilor privind durabilitatea. În plus, raportarea voluntară a informațiilor privind durabilitatea poate facilita accesul la finanțarea pentru creștere durabilă și poate ajuta IMM-urile să își înțeleagă și să își monitorizeze mai bine propriile performanțe în materie de durabilitate, îmbunătățindu-și astfel reziliența și competitivitatea.
- (9) Un aspect fundamental al unui standard de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri este acceptarea sa pe piață atât din partea utilizatorilor (și anume, partenerii de afaceri și partenerii financiari trebuie să îl accepte în locul propriilor chestionare și să îl utilizeze pentru a colecta date privind durabilitatea de la IMM-uri), cât și din partea IMM-urilor (și anume, IMM-urile trebuie să accepte standardul ca instrument de raportare).
- (10) EFRAG și-a întocmit proiectul de aviz tehnic referitor la un standard voluntar de raportare privind durabilitatea pentru IMM-urile necotate la bursă (IMMV) respectând în mod corespunzător procedurile, demers care a inclus o consultare publică și o testare pe teren a proiectului de standard. Atât IMM-urile însele, cât și destinatarii care urmează să utilizeze informațiile raportate și-au exprimat sprijinul pentru standardul IMMV ca instrument de raportare simplificat, care reprezintă un substitut credibil pentru o parte substanțială a cererilor de informații pe care băncile și întreprinderile mari le trimit adesea IMM-urilor din lanțurile lor valorice. EFRAG a transmis Comisiei standardul IMMV în decembrie 2024.

⁽⁹⁾ Directiva (UE) 2024/1760 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2024 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și a Regulamentului (UE) 2023/2859 (JO L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

⁽¹⁰⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, „Pachetul de măsuri de ajutorare a IMM-urilor”, Strasbourg, 12.9.2023 COM(2023) 535 final.

- (11) Standardul IMMV elaborat de EFRAG cuprinde un modul de bază și un modul cuprinzător. Raportarea pe baza modulului de bază este o condiție prealabilă pentru raportarea pe baza modulului cuprinzător. Modulul de bază este descris ca „abordarea-țintă” pentru microîntreprinderi. Aceasta înseamnă că microîntreprinderile nu trebuie să aplice modulul de bază în întregime și au posibilitatea să utilizeze doar anumite părți ale acestuia. Pentru întreprinderile mici și mijlocii, modulul de bază este descris ca fiind „cerința minimă” pentru raportarea pe baza standardului. Pe lângă modulul de bază și modulul cuprinzător, EFRAG a elaborat și orientări practice complementare pentru a sprijini IMM-urile să pună în aplicare dispozițiile standardului în sine. Modulul de bază și modulul cuprinzător sunt incluse în anexa I la prezenta recomandare, iar orientările practice complementare sunt incluse în anexa II.
- (12) La 26 februarie 2025, Comisia a adoptat Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/43/CE, 2013/34/UE, (UE) 2022/2464 și (UE) 2024/1760 în ceea ce privește anumite cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor [„pachetul omnibus de simplificare” ⁽¹⁾], care propune, printre altele, o serie de modificări ale cerințelor de raportare privind durabilitatea introduse prin Directiva (UE) 2022/2464 și ale cerințelor de diligență necesară în materie de durabilitate prevăzute de Directiva (UE) 2024/1760.
- (13) În ceea ce privește Directiva (UE) 2022/2464, Comisia propune, printre altele, reducerea numărului de întreprinderi care fac obiectul cerințelor de raportare privind durabilitatea. Potrivit propunerii Comisiei, numai întreprinderile mari cu peste 1 000 de angajați ar continua să facă obiectul cerinței de raportare a informațiilor privind durabilitatea. Pentru întreprinderile cu până la 1 000 de angajați, Comisia propune adoptarea unui standard voluntar prin intermediul unui act delegat. Un astfel de standard voluntar s-ar baza pe standardul IMMV elaborat de EFRAG.
- (14) Propunerea omnibus de simplificare în ceea ce privește Directiva (UE) 2022/2464 extinde și consolidează, de asemenea, plafonul lanțului valoric. Conform propunerii, plafonul ar urma să se aplice direct întreprinderii raportoare, în loc să fie doar o limită cu privire la informațiile care pot fi prezentate conform ESRS. Aceasta ar proteja toate întreprinderile care nu s-ar mai încadra în domeniul de aplicare al articolelor 19a și 29a din Directiva 2013/34/UE în conformitate cu propunerea omnibus de simplificare (și anume întreprinderile cu până la 1 000 de angajați), nu numai IMM-urile, cum este cazul în prezent. Limita ar urma să fie definită de standardul de raportare voluntară destinat utilizării de către întreprinderile cu până la 1 000 de angajați, care urmează să fie adoptat de Comisie prin intermediul unui act delegat și pe baza standardului IMMV elaborat de EFRAG, care face obiectul prezentei recomandări. În plus, propunerea omnibus de simplificare introduce în Directiva (UE) 2024/1760 privind diligența necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor și un plafon al lanțului valoric legat de standardul IMMV, însă sub rezerva unor excepții necesare, în ceea ce privește solicitările de informații referitoare la cartografierea lanțului valoric. Prin urmare, conținutul viitorului standard de raportare voluntară destinat utilizării de către întreprinderile cu până la 1 000 de angajați ar putea fi diferit de cel prevăzut în prezenta recomandare. Împuternicirea Comisiei de a adopta standardul respectiv prin intermediul unui act delegat și calendarul acestei adoptări depind de încheierea negocierilor dintre colegiitori cu privire la propunerea omnibus de simplificare.
- (15) Prezenta recomandare este adoptată ca rezultat al pachetului de măsuri de ajutorare a IMM-urilor din 2023 și al Strategiei privind piața unică din 2025. Aceasta constituie o soluție intermediară pentru a răspunde cererii de pe piață până la adoptarea unui standard voluntar bazat pe standardul IMMV elaborat de EFRAG prin intermediul unui act delegat în cadrul propunerii omnibus de simplificare, al cărei calendar va depinde de ritmul și de încheierea negocierilor dintre colegiitori. Între timp, este în continuare imperativ și necesar ca IMM-urile să fie sprijinite să răspundă cererilor de informații pe care le primesc deja de la instituții financiare, întreprinderi mari și alte părți interesate. Comisia poate oferi orientări pieței și, prin urmare, poate reduce sarcina administrativă pentru IMM-uri și alte părți interesate prin încurajarea IMM-urilor să publice informații privind durabilitatea utilizând standardul IMMV elaborat de EFRAG și prin încurajarea entităților care solicită informații privind durabilitatea de la IMM-uri să utilizeze acest standard în măsura posibilului.
- (16) Prin prezenta recomandare, Comisia recomandă ca IMM-urile și microîntreprinderile necotate la bursă care doresc să raporteze în mod voluntar informații privind durabilitatea să facă acest lucru în conformitate cu standardul IMMV elaborat de EFRAG. În acest scop, utilizarea declarațiilor pe propria răspundere de către IMM-urile și microîntreprinderile necotate la bursă este considerată proporțională. Aceasta înseamnă că nu există nicio obligație de a oferi asigurări cu privire la informațiile raportate de IMM-urile necotate la bursă și că este suficientă o declarație pe proprie răspundere din partea IMM-ului. IMM-urile și microîntreprinderile necotate la bursă pot, de asemenea, să facă trimitere la orientările practice elaborate de EFRAG care însoțesc standardul voluntar și facilitează aplicarea în practică a standardului voluntar.

⁽¹⁾ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2006/43/CE, 2013/34/UE, (UE) 2022/2464 și (UE) 2024/1760 în ceea ce privește anumite cerințe de raportare și de diligență necesară în materie de durabilitate a întreprinderilor, Bruxelles, 26.2.2025, COM(2025) 81 final.

- (17) Comisia a încurajat marile întreprinderi și intermediarii financiari să aplice principiul proporționalității atunci când colaborează cu IMM-uri și să dea dovadă de moderație atunci când solicită informații de la IMM-urile partenere din lanțul lor valoric ⁽¹²⁾. În urma adoptării prezentei recomandări, marile întreprinderi și intermediarii financiari ar trebui să limiteze, pe cât posibil, astfel de solicitări la informațiile care corespund informațiilor incluse în IMMV.
- (18) Statele membre joacă, de asemenea, un rol important în sensibilizarea cu privire la IMMV și sprijinirea adoptării acestuia, pentru a facilita reducerea sarcinii administrative și a raționaliza informațiile pe care IMM-urile trebuie să le furnizeze ca răspuns la diferitele cereri pe care le primesc. În conformitate cu obiectivul unei tranziții verzi și digitale a IMM-urilor, este important să se utilizeze soluții și instrumente digitale pentru a facilita raportarea privind durabilitatea de către IMM-uri. În acest scop, Comisia analizează posibilitatea utilizării facturării electronice pentru a extrage automat datele relevante pentru raportarea privind durabilitatea, în conformitate cu standardul IMMV prezentat în anexa I. De asemenea, Comisia a lansat în 2025 un proiect emblematic în cadrul instrumentului de sprijin tehnic intitulat „Îmbunătățirea raportării privind durabilitatea pentru întreprinderi”, al cărui scop este de a furniza asistență tehnică statelor membre pentru a dezvolta un sprijin digital și a consolida capacitățile la nivel național pentru raportarea privind durabilitatea de către întreprinderi.
- (19) În viitor, este posibil ca întreprinderile mici să dorească să își publice informațiile privind durabilitatea în cadrul punctului unic de acces european (ESAP) pentru a deveni mai vizibile pentru potențialii investitori, sporindu-și și diversificându-și astfel oportunitățile de finanțare. În acest scop, întreprinderile mici ar trebui să furnizeze anumite metadate și să utilizeze un anumit format pentru transmiterea acestor informații.
- (20) În scopul furnizării de creditare durabilă sau al realizării de investiții durabile, creditorii sau investitorii ar putea solicita IMM-urilor alte tipuri de informații privind durabilitatea decât cele acoperite de standardul IMMV. Comisia va monitoriza separat angajamentul asumat în cadrul pachetului de măsuri de ajutorare a IMM-urilor de a extinde finanțarea durabilă pentru IMM-uri, inclusiv pe baza raportului Platformei privind finanțarea durabilă referitor la raționalizarea finanțării durabile pentru IMM-uri și pe baza cadrelor existente, cum ar fi documentul care prezintă cazul de utilizare a garanției pentru durabilitate a InvestEU și instrumentul „Green Checker” al Băncii Europene de Investiții.
- (21) Standardul de raportare voluntară privind durabilitatea prevăzut în anexa I nu aduce atingere obligațiilor de raportare ale întreprinderilor care decurg din alte acte legislative ale Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

Definiții

În sensul prezentei recomandări, se aplică următoarele definiții:

1. „întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri)” înseamnă întreprinderile menționate la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 3 alineatul (3) din Directiva 2013/34/UE;
2. „microîntreprindere” înseamnă întreprinderile menționate la articolul 3 alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE;
3. „participant la piața financiară” înseamnă:
 - (a) o societate de asigurare care pune la dispoziție un produs de investiții bazat pe asigurări (IBIP);
 - (b) o firmă de investiții care oferă servicii de administrare a portofoliului;
 - (c) o instituție pentru furnizarea de pensii ocupaționale (IORP);
 - (d) un creator al unui produs de pensii;
 - (e) un administrator de fonduri de investiții alternative (AFIA);
 - (f) un furnizor de produse paneuropene de pensii personale (PEPP);

⁽¹²⁾ Recomandarea (UE) 2023/1425 a Comisiei din 27 iunie 2023 privind facilitarea finanțării tranziției către o economie durabilă (JO L 174, 7.7.2023, p. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/1425/oj>).

- (g) un administrator al unui fond cu capital de risc eligibil înregistrat în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾;
 - (h) un administrator al unui fond de antreprenoriat social eligibil înregistrat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁴⁾;
 - (i) o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare (o societate de administrare a OPCVM);
4. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare autorizată în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁵⁾;
5. „instituție financiară” înseamnă o instituție financiară în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁶⁾.

Recomandări adresate IMM-urilor

1. Comisia recomandă ca IMM-urile și microîntreprinderile necotate la bursă care doresc să raporteze în mod voluntar informații privind durabilitatea să facă acest lucru în conformitate cu standardul de raportare voluntară privind durabilitatea prevăzut în anexa I.
2. Standardul de raportare voluntară privind durabilitatea prevăzut în anexa I poate fi utilizat, de asemenea, de IMM-urile și microîntreprinderile din țările terțe care doresc să furnizeze informații privind durabilitatea în mod voluntar.
3. Întreprinderile care aplică standardul prevăzut în anexa I pentru a raporta în mod voluntar informații privind durabilitatea pot utiliza, de asemenea, orientările practice incluse în anexa II.

Recomandări adresate instituțiilor financiare, participanților la piața financiară, societăților de asigurare, instituțiilor de credit și altor întreprinderi care solicită informații privind durabilitatea de la IMM-uri

4. Comisia recomandă ca întreprinderile care fac obiectul cerințelor prevăzute la articolele 19a și 29a din Directiva 2013/34/UE, în cazul în care au nevoie de informații privind durabilitatea din partea IMM-urilor din lanțurile lor valorice în scopul raportării privind durabilitatea, să își limiteze cât mai mult posibil cererile de astfel de informații la informațiile furnizate în temeiul standardului de raportare voluntară privind durabilitatea prevăzut în anexa I la prezenta recomandare.
5. Comisia recomandă ca instituțiile financiare, participanții la piața financiară, societățile de asigurare și instituțiile de credit, în cazul în care au nevoie de informații privind durabilitatea din partea IMM-urilor, să își limiteze pe cât posibil cererile de astfel de informații la informațiile furnizate în temeiul standardului de raportare voluntară privind durabilitatea prevăzut în anexa I.

Recomandări adresate statelor membre

6. Comisia recomandă statelor membre să sensibilizeze IMM-urile cu privire la beneficiile raportării voluntare a informațiilor privind durabilitatea în conformitate cu standardul prevăzut în anexa I.

⁽¹³⁾ Regulamentul (UE) nr. 345/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene cu capital de risc (JO L 115, 25.4.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/345/oj>).

⁽¹⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 346/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2013 privind fondurile europene de antreprenoriat social (JO L 115, 25.4.2013, p. 18, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/346/oj>).

⁽¹⁵⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁽¹⁶⁾ Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

7. Comisia recomandă statelor membre să ia măsuri adecvate la nivel național pentru a promova punerea în aplicare și acceptarea standardului voluntar de raportare privind durabilitatea pentru IMM-uri prevăzut în anexa I.
8. Comisia recomandă statelor membre să ia, de asemenea, măsuri adecvate la nivel național pentru a încuraja entitățile menționate la alineatele (4) și (5) să își limiteze pe cât posibil cererile adresate IMM-urilor și microîntreprinderilor de informații privind durabilitatea care să fie utilizate în scopul raportării privind durabilitatea la informațiile furnizate în temeiul standardului de raportare voluntară privind durabilitatea prevăzut în anexa I.
9. Comisia recomandă statelor membre să ia măsuri adecvate pentru a sprijini digitalizarea automată a raportării privind durabilitatea de către IMM-uri pe baza standardului prevăzut în anexa I, pentru a permite un schimb eficient de date care să respecte proprietatea asupra datelor IMM-urilor.

Adoptată la Bruxelles, 30 iulie 2025.

Pentru Comisie
Maria Luís ALBUQUERQUE
Membră a Comisiei

ANEXA I

Cuprins

	<i>Pagina</i>
Obiectivul prezentului standard și întreprinderile cărora li se aplică	2
Structura prezentului standard	3
Principii pentru întocmirea raportului privind durabilitatea (modulul de bază și modulul cuprinzător)	4
Modulul de bază	6
Modulul de bază – Informații generale	6
B1 – Bazele întocmirii	12
B2 – Practici, politici și inițiative viitoare pentru tranziția către o economie mai durabilă	12
Modulul de bază – Indicatori de mediu	7
B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră	13
B4 – Poluarea aerului, a apei și a solului	13
B5 – Biodiversitatea	13
B6 – Apa	14
B7 – Utilizarea resurselor, economia circulară și gestionarea deșeurilor	14
Modulul de bază – Indicatori sociali	8
B8 – Forța de muncă – Caracteristici generale	14
B9 – Forța de muncă – Sănătate și siguranță	14
B10 – Forța de muncă – Remunerație, negocieri colective și formare	14
Modulul de bază – Indicatori de guvernanță	9
B11 – Condamnări și amenzi pentru corupție și mită	15
Modulul cuprinzător	10
Modulul cuprinzător – Informații generale	10
C1 – Strategie: Modelul de afaceri și durabilitatea – Inițiative conexe	15
C2 – Descrierea practicilor, a politicilor și a inițiativelor viitoare pentru tranziția către o economie mai durabilă	15
Modulul cuprinzător – Indicatori de mediu	10
Luarea în considerare a indicatorilor de mediu în contextul raportării emisiilor de GES în cadrul secțiunii B3 (modulul de bază)	10
C3 – Țintele de reducere a GES și tranziția climatică	16
C4 – Riscuri climatice	16
Modulul cuprinzător – Indicatori sociali	11
C5 – Caracteristici suplimentare (generale) ale forței de muncă	17
C6 – Informații suplimentare privind forța de muncă proprie – Politici și procese în domeniul drepturilor omului	17
C7 – Evenimente negative grave privind drepturile omului	17

Modulul cuprinzător – Indicatori de guvernanță	12
C8 – Venituri din anumite activități și excluderea de la aplicarea indicilor UE de referință	17
C9 – Raportul diversității de gen în cadrul organismului de guvernanță	18
Apendicele A: Termeni definiți	14
Apendicele B: Lista posibilelor aspecte legate de durabilitate	21
Apendicele C: Informații generale pentru participanții la piața financiară care sunt utilizatori ai informațiilor elaborate utilizând prezentul standard (reconciliere cu alte reglementări ale UE)	24

Obiectivul prezentului standard și întreprinderile cărora li se aplică

1. Obiectivul prezentului standard de raportare voluntară este de a sprijini microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii în ceea ce privește:
 - (a) furnizarea de informații care vor contribui la satisfacerea nevoilor în materie de date ale întreprinderilor mari care solicită informații privind durabilitatea de la furnizorii lor;
 - (b) furnizarea de informații care vor contribui la satisfacerea nevoilor de date ale băncilor și ale investitorilor, ajutând astfel întreprinderile să aibă acces la finanțare;
 - (c) îmbunătățirea gestionării aspectelor legate de durabilitate cu care se confruntă, și anume provocările sociale și de mediu, cum ar fi poluarea, sănătatea și siguranța forței de muncă. Acest lucru va sprijini creșterea lor competitivă și le va spori reziliența pe termen scurt, mediu și lung și
 - (d) contribuția la o economie mai durabilă și mai favorabilă incluziunii.
2. Prezentul standard este voluntar. Standardul se aplică întreprinderilor ⁽¹⁾ ale căror valori mobiliare nu sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată din Uniunea Europeană (necotate la bursă). [Articolul 3 din Directiva 2013/34/UE] definește trei categorii de întreprinderi mici și mijlocii pe baza totalului bilanțului, a cifrei lor de afaceri nete și a numărului mediu de **salariați** în cursul exercițiului financiar.
 - (a) O întreprindere este o microîntreprindere dacă nu depășește două dintre următoarele praguri:
 - i. totalul bilanțului: 450 000 EUR;
 - ii. cifra de afaceri netă: 900 000 EUR și
 - iii. numărul mediu de salariați: 10.
 - (b) O întreprindere este o întreprindere mică dacă nu depășește două dintre următoarele praguri:
 - i. totalul bilanțului: 5 milioane EUR;
 - ii. cifra de afaceri netă: 10 milioane EUR și
 - iii. numărul mediu de salariați: 50.
 - (c) O întreprindere este o întreprindere mijlocie dacă nu depășește două dintre următoarele praguri:
 - i. totalul bilanțului: 25 de milioane EUR;
 - ii. cifra de afaceri netă: 50 de milioane EUR și
 - iii. numărul mediu de salariați: 250.
3. Aceste întreprinderi nu intră în domeniul de aplicare al Directivei privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea (CSRD), dar sunt încurajate să utilizeze prezentul standard. Prezentul standard acoperă aceleași aspecte legate de durabilitate precum Standardele europene de raportare privind durabilitatea (ESRS) pentru întreprinderile mari. Cu toate acestea, standardul este proporțional și, prin urmare, ia în considerare caracteristicile fundamentale ale microîntreprinderilor și ale întreprinderilor mici și mijlocii. Microîntreprinderile sunt invitate să utilizeze numai anumite părți ale prezentului standard, astfel cum se subliniază la punctul 5 litera (a).
4. Coerența cu ESRS pentru întreprinderile mari a fost luată în considerare cu atenție în elaborarea prezentului standard, definindu-se în același timp cerințe proporționale. Prezentul standard nu are forță juridică, spre deosebire de ESRS pentru întreprinderile mari.

Structura prezentului standard

5. Prezentul standard este compus din două module pe care întreprinderea le poate utiliza pentru a-și pregăti raportul privind durabilitatea:
 - (a) **Modulul de bază:** prezentările de informații B1 și B2 și indicatorii de bază (B3-B11). Acest modul reprezintă abordarea-întă pentru microîntreprinderi și constituie o cerință minimă pentru alte întreprinderi și

⁽¹⁾ Sunt incluși aici lucrătorii independenți, întreprinderile fără personalitate juridică și microîntreprinderile cotate la bursă.

- (b) **Modulul cuprinzător:** acest modul stabilește puncte de date în plus față de prezentările de informații B1-B11, care ar putea fi solicitate de bănci, investitori și clienți corporativi ai întreprinderii respective în plus față de modulul de bază.

Punctul 24 de mai jos ilustrează opțiunile disponibile pentru întocmirea unui raport privind durabilitatea utilizând prezentul standard prin adoptarea a cel puțin unuia dintre aceste module. Odată ales, un modul trebuie respectat în întregime (cu flexibilitatea permisă în temeiul punctului 22); cu toate acestea, fiecare prezentare de informații se furnizează numai atunci când este aplicabilă situației specifice a întreprinderii.

6. Aplicarea modulului de bază este o condiție prealabilă pentru aplicarea modulului cuprinzător.
7. Apendicele A *Termenii definiți* includ definițiile termenilor utilizați în prezentul standard. În cadrul standardului de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri, termenii definiți în glosarul definițiilor (apendicele A) sunt indicați cu **caractere aldine cursive**, cu excepția cazului în care un termen definit este utilizat de mai multe ori în același paragraf.

Principii pentru întocmirea raportului privind durabilitatea (modulul de bază și modulul cuprinzător)

Respectarea prezentului standard

8. Prezentul standard stabilește cerințe care permit întreprinderii să furnizeze informații relevante cu privire la:
- (a) modul în care a avut și poate să aibă un **impact** pozitiv sau negativ asupra oamenilor sau asupra mediului pe termen scurt, mediu sau lung și
 - (b) la modul în care aspectele de mediu și sociale au afectat sau pot afecta poziția financiară, performanța și fluxurile de numerar ale acestora pe termen scurt, mediu sau lung.
9. Întreprinderea trebuie să raporteze informații relevante, exacte, comparabile, ușor de înțeles și verificabile.
10. În funcție de tipul de activități desfășurate de întreprinderea în cauză, includerea de informații suplimentare (indicatori și/sau prezentări de informații descriptive) care nu sunt reglementate de prezentul standard este adecvată pentru a prezenta aspecte legate de durabilitate care sunt comune în sectorul întreprinderii (și anume cu care se confruntă de obicei întreprinderile sau entitățile care își desfășoară activitatea într-o anumită industrie sau într-un anumit domeniu) sau care sunt specifice întreprinderii, deoarece acest lucru sprijină elaborarea de informații relevante, exacte, comparabile, ușor de înțeles și verificabile. Aceasta include luarea în considerare a informațiilor privind emisiile de GES de categoria 3 (a se vedea punctele 50-53 din prezentul standard). Apendicele B oferă o listă a posibilelor aspecte legate de durabilitate.
11. Întreprinderea poate completa indicatorii din modulul de bază și modulul cuprinzător cu informații calitative și/sau cantitative suplimentare, după caz, în conformitate cu punctul 10 de mai sus.

Informații comparative

12. Întreprinderea trebuie să raporteze informații comparative pentru anul precedent, cu excepția indicatorilor prezentați pentru prima dată. Întreprinderea trebuie să raporteze informații comparative începând cu al doilea an de raportare.

Principiul aplicabilității selective

13. Anumite prezentări de informații se aplică numai unor circumstanțe specifice ^(*). În special, instrucțiunile furnizate în fiecare prezentare de informații precizează aceste circumstanțe și informațiile care trebuie raportate numai dacă întreprinderea consideră că sunt ele sunt „aplicabile”. Atunci când se omite una dintre aceste prezentări de informații, se presupune că aceasta nu se aplică.

^(*) De exemplu, cerința legală de a prezenta informații specifice sau de a prezenta deja în mod voluntar informații specifice prin intermediul unui sistem de management de mediu.

Includerea filialelor în datele raportate

14. Dacă întreprinderea este o întreprindere-mamă a unui grup, se recomandă ca aceasta să își întocmească raportul privind durabilitatea pe bază consolidată, cu includerea de informații de la filialele sale.
15. Dacă întreprinderea-mamă și-a întocmit raportul privind durabilitatea pe bază consolidată, cu includerea de informații de la filialele sale, filialele sunt exceptate de la raportare.

Frecvența și locul de întocmire a raportului privind durabilitatea

16. Dacă se întocmește un raport privind durabilitatea pentru a răspunde nevoilor întreprinderilor mari sau ale băncilor care impun o actualizare anuală, raportul se întocmește anual. Dacă întreprinderea întocmește situații financiare, raportul privind durabilitatea se întocmește la un interval de timp coerent cu cel aplicabil întocmirii situațiilor financiare. Dacă punctele de date specifice nu s-au modificat față de anul de raportare precedent, întreprinderea poate indica faptul că nu a avut loc nicio modificare și poate face trimitere la informațiile furnizate pentru respectivul punct de date specific în raportul din anul precedent.
17. Funcția principală a acestui raport este de a informa contrapărțile comerciale reale sau potențiale. Întreprinderea poate decide să pună la dispoziția publicului raportul său privind durabilitatea. În acest caz, întreprinderea își poate prezenta raportul privind durabilitatea într-o secțiune separată a raportului administratorilor, dacă aceasta întocmește un astfel de raport. În caz contrar, întreprinderea își poate prezenta raportul privind durabilitatea ca document separat.
18. Pentru a evita publicarea acelorași informații de două ori, întreprinderea poate face trimitere în raportul său privind durabilitatea la informațiile publicate în alte documente care pot fi accesate în același timp cu raportul privind durabilitatea ⁽⁹⁾.

Informații clasificate și sensibile

19. Atunci când prezentarea de informații potrivit prezentului standard impune prezentarea de informații **clasificate** sau **sensibile**, întreprinderea poate omite astfel de informații. Dacă întreprinderea decide să omită astfel de informații, ea trebuie să precizeze acest lucru în prezentarea de informații B1 (a se vedea punctul 24).

Coerența și legăturile cu prezentările de informații din situațiile financiare

20. Dacă întreprinderea întocmește, de asemenea, situații financiare, informațiile furnizate în raportul său privind durabilitatea în conformitate cu prezentul standard trebuie:
 - (a) să fie în concordanță cu ceea ce se raportează în situațiile financiare pentru aceeași perioadă și
 - (b) să fie prezentate într-un mod care să faciliteze înțelegerea legăturilor existente cu informațiile raportate în situațiile financiare, de exemplu, prin utilizarea referințelor încrucișate corespunzătoare.

Modulul de bază

21. Întreprinderea raportează cu privire la aspectele de mediu, sociale și legate de **conduita profesională** (denumite împreună „aspecte legate de durabilitate”) utilizând prezentările de informații B1-B11 de mai jos.
22. Dacă întreprinderea dorește să furnizeze informații mai cuprinzătoare, aceasta poate integra, de asemenea, indicatorii de la prezentările de informații B1-B11, selectându-i din modulul cuprinzător.

⁽⁹⁾ Într-o versiune viitoare a instrumentului online al standardului de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri, întreprinderea poate face trimitere, după caz, la prezentările de informații publicate în alte documente decât în raportul privind durabilitatea, utilizând includerea de informații prin trimiteri. Astfel de trimiteri se fac prin includerea numărului paginii din sursa relevantă, cu condiția ca formatul PDF al documentului-sursă să fie, de asemenea, pus la dispoziție în versiunea instrumentului online.

23. Orientări suplimentare privind prezentările de informații B1-B11 sunt disponibile la punctele 1-144 din anexa II la prezenta recomandare.

MODULUL DE BAZĂ – INFORMAȚII GENERALE

B1 – Bazele întocmirii

24. Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații:
- (a) în funcție de opțiunea selectată dintre opțiunile de mai jos:
 - i. OPTIUNEA A: modulul de bază (exclusiv) sau
 - ii. OPTIUNEA B: modulul de bază și modulul cuprinzător;
 - (b) dacă întreprinderea a omis o prezentare de informații deoarece informațiile respective sunt considerate **informații clasificate** sau **sensibile** (a se vedea punctul 19), întreprinderea indică prezentarea de informații omisă;
 - (c) modul în care a fost întocmit raportul privind durabilitatea, respectiv pe bază individuală (și anume raportul se limitează doar la informațiile întreprinderii) sau pe bază consolidată (și anume raportul include informații despre întreprindere și filialele sale);
 - (d) în cazul unui raport consolidat privind durabilitatea, lista filialelor, inclusiv sediul social al acestora (*), care fac obiectul raportului și
 - (e) următoarele informații:
 - i. forma juridică a întreprinderii;
 - ii. codul (codurile) NACE de clasificare a sectoarelor;
 - iii. dimensiunea bilanțului (totalul activelor în unități monetare);
 - iv. cifra de afaceri (în unități monetare);
 - v. numărul de **salariați** exprimat ca număr de persoane sau ca echivalent normă întreagă;
 - vi. țara în care se desfășoară operațiunile principale și locul în care se află activul (activele semnificativ (semnificative) și
 - vii. geolocalizarea **amplasamentelor** deținute, închiriate sau administrate.
25. Dacă întreprinderea a obținut o certificare sau o etichetă legată de durabilitate, aceasta trebuie să furnizeze o scurtă descriere a acestora (inclusiv, după caz, emitenții certificării sau etichetei, data și punctajul de rating).

B2 – Practici, politici și inițiative viitoare pentru tranziția către o economie mai durabilă

26. Dacă întreprinderea a instituit practici, politici sau inițiative viitoare specifice pentru tranziția către o economie mai durabilă, ea trebuie să declare acest lucru. Întreprinderea trebuie să precizeze dacă dispune de:
- (a) practici. În acest context, practicile pot include, de exemplu, eforturi de reducere a consumului de apă și de energie electrică al întreprinderii, de reducere a emisiilor de GES sau de prevenire a poluării, precum și inițiative de îmbunătățire a siguranței produselor și inițiative curente de îmbunătățire a condițiilor de muncă și a egalității de tratament la locul de muncă, **formare** în materie de durabilitate pentru forța de muncă a întreprinderii și parteneriate legate de proiecte care vizează durabilitatea;
 - (b) **politici** privind aspectele legate de durabilitate, indiferent dacă sunt puse la dispoziția publicului, precum și orice politici separate de mediu, sociale sau de guvernare pentru abordarea aspectelor legate de durabilitate;
 - (c) orice inițiative viitoare sau planuri prospective care sunt puse în aplicare cu privire la aspecte legate de durabilitate și
 - (d) **obiective** de monitorizare a punerii în aplicare a **politicilor** și a progreselor realizate în vederea atingerii acestor obiective.

(*) Sediul social este sediul oficial al întreprinderii.

27. Astfel de practici, politici și inițiative viitoare includ acțiunile întreprinse de întreprindere pentru a-și reduce **efectele** negative și pentru a-și spori efectele pozitive asupra oamenilor și a mediului cu scopul de a contribui la o economie mai durabilă. Apendicele B oferă o listă a posibilelor aspecte legate de durabilitate care ar putea fi abordate în această prezentare de informații. Întreprinderea poate utiliza modelul de la punctul 14 din anexa II la prezenta recomandare pentru a raporta aceste informații.
28. Dacă întreprinderea raportează și cu privire la modulul cuprinzător, aceasta trebuie să completeze informațiile furnizate în secțiunea B2 cu punctele de date din secțiunea C2.

MODULUL DE BAZĂ – INDICATORI DE MEDIU

B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră

29. Întreprinderea trebuie să își prezinte consumul total de energie în MWh, cu o defalcare conform tabelului de mai jos, dacă poate obține informațiile necesare pentru a furniza o astfel de defalcare:

	Surse regenerabile	Surse neregenerabile	Total
Energie electrică (astfel cum este reflectată în facturile la utilități)			
Combustibili			

30. Întreprinderea trebuie să își prezinte **emisiile brute estimate de gaze cu efect de seră (GES)** în tone de CO₂ echivalent (tCO₂ echivalent) având în vedere conținutul Standardului pentru întreprinderi al Protocolului privind GES (versiunea din 2004), inclusiv:
- emisiile de GES de categoria 1 în tCO₂ echivalent (din surse deținute sau controlate) și
 - emisiile de categoria 2 bazate pe amplasament**, exprimate în tCO₂ echivalent (și anume emisiile provenite din producerea de energie achiziționată, cum ar fi energia electrică, aburul, căldura sau răcirea).
31. Întreprinderea trebuie să își prezinte intensitatea GES calculată prin împărțirea „**emisiilor brute de gaze cu efect de seră (GES)**” prezentate la punctul 30 la „cifra de afaceri (în unități monetare)” prezentată la punctul 24 litera (e) subpunctul (iv) ^(*).

B4 – Poluarea aerului, a apei și a solului

32. Dacă, în temeiul legii sau al altor reglementări naționale, întreprinderii îi revine deja obligația de a raporta autorităților competente emisiile sale de poluanți sau dacă raportează în mod voluntar astfel de emisii în conformitate cu un sistem de management de mediu, întreprinderea trebuie să prezinte poluanții pe care îi emite în aer, apă și sol în cadrul propriilor operațiuni, împreună cu cantitatea respectivă pentru fiecare poluant. Dacă aceste informații sunt deja disponibile publicului, în mod alternativ, întreprinderea poate să facă trimitere la documentul în care sunt raportate, de exemplu, prin furnizarea linkului URL relevant sau prin includerea unui hyperlink.

B5 – Biodiversitatea

33. Întreprinderea trebuie să prezinte numărul și suprafața (în hectare sau m²) ale **amplasamentelor** pe care le deține, le-a închiriat sau le administrează în interiorul sau în **apropierea** unei **zone sensibile din punctul de vedere al biodiversității**.
34. Întreprinderea poate prezenta indicatori referitori la **utilizarea terenurilor** (în hectare sau m²):
- suprafața totală a terenurilor utilizate;
 - suprafața totală a zonelor impermeabilizate;
 - suprafața totală a **zonei de protejare a naturii** din cadrul amplasamentului și
 - suprafața totală a **zonei de protejare a naturii** din afara amplasamentului.

(*) Într-o versiune viitoare a instrumentului online al standardului de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri, aceasta se va calcula automat.

B6 – **Apa**

35. Întreprinderea trebuie să își prezinte **prelevarea totală de apă**, și anume cantitatea de apă trasă în limitele organizației (sau ale instalației); în plus, întreprinderea trebuie să prezinte separat cantitatea de apă prelevată la **amplasamentele** situate în zone cu stres hidric ridicat.
36. Dacă întreprinderea are procese de producție care consumă în mod semnificativ apă (de exemplu, procese de producere a energiei termice, cum ar fi uscarea sau producția de energie electrică, producția de bunuri, irigații agricole etc.), aceasta trebuie să își prezinte **consumul de apă** calculat ca diferența dintre **prelevarea de apă** și deversarea apei din procesele sale de producție.

B7 – **Utilizarea resurselor, economia circulară și gestionarea deșeurilor**

37. Întreprinderea trebuie să precizeze dacă aplică **principiile economiei circulare** și, în caz afirmativ, modul în care aplică aceste principii.
38. Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații:
- (a) cantitatea anuală totală de deșeuri generate, defalcată pe tipuri de deșeuri (nepericuloase și periculoase);
 - (b) cantitatea anuală totală de deșeuri redirecționate spre **reciclare** sau reutilizare și
 - (c) în cazul în care întreprinderea își desfășoară activitatea într-un sector care utilizează fluxuri semnificative de materiale (de exemplu, industria prelucrătoare, construcții, activități de ambalare sau altele), fluxul masic anual al materialelor relevante utilizate.

MODULUL DE BAZĂ – INDICATORI SOCIALI

B8 – **Forța de muncă – Caracteristici generale**

39. Întreprinderea trebuie să prezinte numărul de **salariați** exprimat ca număr de persoane sau ca echivalent normă întreagă pentru următorii indicatori:
- (a) tipul contractului de muncă (temporar sau permanent);
 - (b) genul și
 - (c) țara contractului de muncă, dacă întreprinderea își desfășoară activitatea în mai multe țări.
40. În cazul în care întreprinderea are cel puțin 50 de **salariați**, aceasta trebuie să prezinte ritmul de înlocuire a salariaților pentru perioada de raportare.

B9 – **Forța de muncă – Sănătate și siguranță**

41. Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații privind **salariații** săi:
- (a) numărul și rata **accidentelor de muncă ce pot fi înregistrate** și
 - (b) numărul de decese ca urmare a vătămărilor legate de muncă și a bolilor legate de muncă.

B10 – **Forța de muncă – Remunerație, negocieri colective și formare**

42. Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații:
- (a) dacă **salariații** primesc o **remunerație** egală cu sau mai mare decât **salariul** minim aplicabil pentru țara cu privire la care raportează, stabilit direct de legislația națională privind salariul minim sau prin intermediul unui **contract colectiv de muncă**;
 - (b) diferența procentuală de **remunerare** dintre **salariații** de sex feminin și cei de sex masculin. Întreprinderea poate omite această prezentare de informații atunci când numărul său de salariați este mai mic de 150, cu mențiunea că acest prag va scădea la 100 de salariați începând cu 7 iunie 2031;
 - (c) procentul **salariaților** săi care fac obiectul unor contracte **colective de muncă** și
 - (d) numărul mediu de ore de **formare** anuală pe **salariat**, defalcat în funcție de gen.

MODULUL DE BAZĂ – INDICATORI DE GUVERNANȚĂ

B11 – **Condamnări și amenzi pentru corupție și mită**

43. În cazul condamnărilor și al amenzilor din perioada de raportare, întreprinderea trebuie să prezinte numărul de condamnări și cuantumul total al amenzilor aplicate pentru încălcarea legislației privind combaterea **corupției** și a **dării sau luării de mită**.

Modulul cuprinzător

44. Acest modul oferă informații pentru a aborda în mod cuprinzător nevoile de informații ale partenerilor de afaceri ai întreprinderii, cum ar fi investitorii, băncile și clienții corporativi, în plus față de cele incluse în modulul de bază. Prezentările de informații din acest modul reflectă obligațiile participanților la piața financiară și ale clienților corporativi în temeiul actelor cu putere de lege și al normelor administrative relevante. Ele reflectă, de asemenea, informațiile de care au nevoie partenerii de afaceri pentru a evalua profilul de risc în materie de durabilitate al întreprinderii, de exemplu, în calitate de furnizor (potențial) sau de debitor (potențial).
45. Textul de mai jos oferă lista prezentărilor de informații C1-C9 care trebuie avute în vedere și care trebuie să facă obiectul raportării, dacă sunt aplicabile activității și organizării întreprinderii în cauză. Atunci când se omite una dintre aceste prezentări de informații, se presupune că aceasta nu se aplică.
46. Orientări suplimentare privind prezentările de informații C1-C9 sunt disponibile la punctele 145-180 din anexa II la prezenta recomandare.

MODULUL CUPRINZĂTOR – INFORMAȚII GENERALE

C1 – **Strategie: Modelul de afaceri și durabilitatea – Inițiative conexe**

47. Întreprinderea trebuie să prezinte elementele-cheie ale modelului său de afaceri și ale strategiei sale, inclusiv:
- (a) o descriere a grupurilor semnificative de produse și/sau servicii oferite;
 - (b) o descriere a pieței (piețelor) semnificative pe care își desfășoară activitatea întreprinderea (cum ar fi B2B, cu ridicata, cu amănuntul, țările deservite);
 - (c) o descriere a principalelor relații de afaceri (cum ar fi principalii furnizori, clienții, canalele de distribuție) și
 - (d) dacă strategia include elemente-cheie care se referă la aspecte legate de durabilitate sau afectează aceste aspecte, o scurtă descriere a acestor elemente-cheie.

C2 – **Descrierea practicilor, a politicilor și a inițiativelor viitoare pentru tranziția către o economie mai durabilă**

48. Dacă întreprinderea a instituit practici, **politici** sau inițiative viitoare specifice pentru tranziția către o economie mai durabilă, pe care le-a raportat deja în contextul prezentării de informații B2 din modulul de bază, aceasta trebuie să le descrie pe scurt. În acest scop, întreprinderea poate utiliza modelul de la punctul 149 din anexa II la prezenta recomandare.
49. Întreprinderea poate indica cel mai înalt nivel în rândul personalului său care răspunde de punerea în aplicare a politicilor, atunci când acest lucru a fost stabilit de întreprindere.

MODULUL CUPRINZĂTOR – INDICATORI DE MEDIU

Luarea în considerare a indicatorilor de mediu în contextul raportării emisiilor de GES în cadrul secțiunii B3 (modulul de bază)

50. În funcție de tipul de activități desfășurate de întreprindere, prezentarea unei cuantificări a emisiilor sale de GES de categoria 3 poate fi adecvată (a se vedea punctul 10 din prezentul standard) pentru a furniza informații relevante privind **efectele lanțului valoric** al întreprinderii asupra schimbărilor climatice.

51. Emisiile de categoria 3 sunt **emisii indirecte de GES** (altele decât cele de categoria 2) care provin din **lanțul valoric** al unei întreprinderi. Ele includ activitățile care se desfășoară în amonte față de operațiunile întreprinderii (de exemplu, bunurile și serviciile achiziționate, bunurile de capital achiziționate, transportul bunurilor achiziționate etc.) și activitățile care se desfășoară în aval față de operațiunile întreprinderii (de exemplu, transportul și distribuția produselor întreprinderii, utilizarea produselor vândute, investițiile etc.).
52. În cazul în care întreprinderea decide să furnizeze acest indicator, aceasta ar trebui să se refere la cele 15 tipuri de emisii de GES de categoria 3 identificate în Standardul pentru întreprinderi al Protocolului privind GES și detaliate în Standardul contabil și de raportare privind lanțul valoric al întreprinderilor (categoria 3) din cadrul Protocolului privind GES. Atunci când raportează cu privire la emisiile de GES de categoria 3, întreprinderea trebuie să includă clase semnificative de categoria 3 [conform *Standardului contabil și de raportare privind lanțul valoric al întreprinderilor (categoria 3)*] pe baza propriei evaluări a claselor relevante de categoria 3. Întreprinderile pot găsi orientări suplimentare privind metodele specifice de calcul pentru fiecare categorie în Orientările tehnice pentru calcularea emisiilor de categoria 3 din cadrul Protocolului privind GES.
53. Atunci când își raportează emisiile de categoria 1 și de categoria 2, în cazul în care întreprinderea prezintă informații specifice entității cu privire la emisiile sale de categoria 3, aceasta trebuie să le prezinte împreună cu informațiile prevăzute în cadrul secțiunii B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră.

C3 – Țintele de reducere a GES și tranziția climatică

54. În cazul în care întreprinderea a stabilit **ținte** de reducere a emisiilor de GES, aceasta trebuie să prezinte țintele respective în valori absolute pentru emisiile de categoria 1 și de categoria 2. În conformitate cu punctele 50-53 de mai sus și în cazul în care a stabilit ținte de reducere de categoria 3, întreprinderea trebuie să prevadă, de asemenea, ținte pentru emisiile semnificative de categoria 3. În special, aceasta trebuie să precizeze:
- (a) anul-țintă și valoarea anului-țintă;
 - (b) anul de referință și valoarea anului de referință;
 - (c) unitățile utilizate pentru **ținte**;
 - (d) ponderea aferentă categoriei 1, categoriei 2 și, în cazul în care se prezintă astfel de informații, categoriei 3 la care se referă ținta și
 - (e) o listă a principalelor acțiuni pe care urmărește să le pună în aplicare pentru a-și atinge **țintele**.
55. În cazul în care întreprinderea care își desfășoară activitatea în sectoare cu impact ridicat asupra climei ⁽⁶⁾ a adoptat un plan de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice, aceasta poate furniza informații cu privire la planul respectiv, inclusiv o explicație a modului în care acesta contribuie la reducerea emisiilor de GES.
56. În cazul în care întreprinderea își desfășoară activitatea într-un sector cu impact ridicat asupra climei și nu dispune de un plan de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice, aceasta indică dacă și, în caz afirmativ, când va adopta un astfel de plan de tranziție.

C4 – Riscuri climatice

57. Dacă întreprinderea a identificat pericole legate de climă și evenimente de tranziție legate de climă care creează riscuri brute legate de climă pentru întreprindere, aceasta trebuie:
- (a) să descrie pe scurt astfel de pericole legate de climă și evenimente de tranziție legate de climă;
 - (b) să prezinte modul în care a evaluat expunerea și sensibilitatea activelor, ale activităților și ale **lanțului său valoric** la aceste pericole și evenimente de tranziție;
 - (c) să prezinte **orizonturile de timp** ale oricăror pericole legate de climă și evenimente de tranziție identificate și
 - (d) să precizeze dacă a întreprins acțiuni de **adaptare la schimbările climatice** pentru orice pericol legat de climă și eveniment de tranziție.

⁽⁶⁾ Sectoarele climatice cu impact ridicat asupra climei sunt cele enumerate în secțiunile A-H și în secțiunea M din NACE, astfel cum sunt definite în anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2023/137.

58. Întreprinderea poate prezenta potențialele efecte negative ale riscurilor climatice care îi pot afecta performanța financiară sau operațiunile comerciale pe termen scurt, mediu sau lung, indicând dacă evaluează riscurile ca fiind ridicate, medii și scăzute.

MODULUL CUPRINZĂTOR – INDICATORI SOCIALI

C5 – Caracteristici suplimentare (generale) ale forței de muncă

59. În cazul în care întreprinderea are cel puțin 50 de **salariați**, aceasta poate prezenta raportul dintre femei și bărbați la nivelul conducerii pentru perioada de raportare.
60. În cazul în care întreprinderea are cel puțin 50 de **salariați**, aceasta poate preciza numărul lucrătorilor independenți care nu dispun de personal și care desfășoară activități exclusiv pentru întreprindere, precum și numărul de lucrători temporari puși la dispoziție de întreprinderi care desfășoară în principal „activități de ocupare a forței de muncă”.

C6 – Informații suplimentare privind forța de muncă proprie – Politici și procese în domeniul drepturilor omului

61. Întreprinderea trebuie să furnizeze un răspuns la următoarele întrebări.
- (a) Întreprinderea dispune de un cod de conduită sau de o **politică** în domeniul drepturilor omului pentru **forța de muncă proprie**? [DA/NU]
- (b) În caz afirmativ, aceasta vizează:
- i. munca copiilor (DA/NU);
 - ii. munca forțată (DA/NU);
 - iii. traficul de persoane (DA/NU);
 - iv. discriminarea (DA/NU);
 - v. prevenirea accidentelor (DA/NU) sau
 - vi. alte aspecte? (DA/NU – în caz afirmativ, a se preciza).
- (c) Întreprinderea dispune de un mecanism de soluționare a plângerilor pentru **forța de muncă proprie**? (DA/NU)

C7 – Evenimente negative grave privind drepturile omului

62. Întreprinderea trebuie să furnizeze un răspuns la următoarele întrebări:
- (a) La nivelul întreprinderii, există incidente confirmate în rândul **forței de muncă proprii** legate de:
- i. munca copiilor (DA/NU);
 - ii. munca forțată (DA/NU);
 - iii. traficul de persoane (DA/NU);
 - iv. discriminarea (DA/NU); sau
 - v. alte aspecte? (DA/NU – în caz afirmativ, a se preciza).
- (b) În caz afirmativ, întreprinderea poate descrie **acțiunile** întreprinse pentru a aborda **incidentele** descrise mai sus.
- (c) Întreprinderea are cunoștință de **incidente** confirmate care implică **lucrători din lanțul valoric, comunități afectate, consumatori și utilizatori finali**? În caz afirmativ, a se preciza.

MODULUL CUPRINZĂTOR – INDICATORI DE GUVERNANȚĂ

C8 – Venituri din anumite activități și excluderea de la aplicarea indicilor UE de referință

63. În cazul în care întreprinderea își desfășoară activitatea în unul sau mai multe dintre următoarele sectoare, aceasta trebuie să prezinte veniturile aferente obținute din activități în:
- (a) domeniul armelor controversate (mine antipersonal, muniții cu dispersie, arme chimice și biologice);
 - (b) sectorul cultivării și al producției de tutun;

- (c) sectorul combustibililor fosili (cărbune, petrol și gaze) [și anume întreprinderea obține venituri din explorarea, mineritul, extracția, producția, prelucrarea, stocarea, rafinarea sau distribuția, inclusiv transportul, depozitarea și comercializarea combustibililor fosili, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 62 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁷⁾], inclusiv o dezagregare a veniturilor obținute din cărbune, petrol și gaze naturale sau
 - (d) sectorul producției de produse chimice, în cazul în care întreprinderea este producătoare de pesticide și de alte produse agrochimice.
64. Întreprinderea trebuie să precizeze dacă este exclusă de la aplicarea oricărui indice UE de referință aliniat la Acordul de la Paris, astfel cum se descrie la punctul 177 din anexa II la prezenta recomandare.

C9 – Raportul diversității de gen în cadrul organismului de guvernare

65. În cazul în care întreprinderea dispune de un organism de guvernare, aceasta trebuie să prezinte raportul diversității de gen aferent.

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernarea uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

Apendicele A

Termeni definiți

Prezentul apendice face parte integrantă din prezentul standard.

Termen definit	Definiție
Prevenirea accidentelor	Prevenirea accidentelor se referă la politicile și inițiativele de prevenire a accidentelor la locul de muncă și de asigurare a siguranței și bunăstării salariaților. Aceasta nu numai că include măsuri de reducere a riscurilor fizice, ci implică și promovarea unui mediu de lucru sigur și favorabil incluziunii, fără discriminare și hărțuire.
Acțiuni	Acțiunile se referă la (i) acțiunile și planurile de acțiune (inclusiv planurile de tranziție) care sunt realizate pentru a se asigura că întreprinderea îndeplinește țintele stabilite și prin care întreprinderea urmărește să abordeze efectele, riscurile și oportunitățile semnificative și (ii) deciziile de sprijinire a acestora cu resurse financiare, umane sau tehnologice.
Comunități afectate	Persoane sau un grup (grupuri) de persoane care locuiesc sau lucrează în aceeași zonă geografică și care au fost sau pot fi afectate de operațiunile unei întreprinderi raportoare sau prin intermediul lanțului său valoric din amonte și din aval. Comunitățile afectate pot varia de la cele care locuiesc în vecinătatea operațiunilor întreprinderii (comunitățile locale) la cele care locuiesc la o anumită distanță. Comunitățile afectate includ populațiile indigene afectate efectiv și potențial.
Zonă sensibilă din punctul de vedere al biodiversității	Zonele sensibile din punctul de vedere al biodiversității includ: Rețeaua Natura 2000 de zone protejate, siturile care fac parte din patrimoniul mondial UNESCO și principalele zone de biodiversitate („KBA”), precum și alte zone protejate, astfel cum sunt menționate în apendicele D la anexa II la Regulamentul delegat (UE) 2021/2139 al Comisiei.
Mită	Convingerea unei persoane în mod necinstit să acționeze în favoarea dumneavoastră, oferindu-i un cadou sub formă de bani sau un alt stimulente.
Conduită profesională	Următoarele aspecte sunt denumite în mod colectiv „conduită profesională sau aspecte legate de conduita profesională”: (a) etica în afaceri și cultura corporativă, inclusiv combaterea corupției și a dării sau luării de mită, protecția avertizorilor de integritate și a bunăstării animalelor; (b) gestionarea relațiilor cu furnizorii, inclusiv practicile de plată, în special în ceea ce privește întârzierea efectuării plăților către întreprinderile mici și mijlocii; (c) activitățile și angajamentele întreprinderii referitoare la exercitarea influenței politice a acesteia, inclusiv activitățile sale de lobby.
Munca copiilor	Munca ce privează copiii de copilărie, de potențialul și de demnitatea acestora și le afectează dezvoltarea fizică și psihică. Aceasta include activități care sunt periculoase din punct de vedere psihic, fizic, social sau moral și/sau interferează cu școlarizarea lor (împiedicându-i să meargă la școală).
Negocieri colective	Toate negocierile care au loc între un angajator, un grup de angajatori sau una sau mai multe organizații patronale, pe de o parte, și unul sau mai multe sindicate sau, în lipsa acestora, reprezentanții lucrătorilor aleși în mod corespunzător și autorizați de aceștia în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative naționale, pe de altă parte, pentru: (i) stabilirea condițiilor de muncă și a condițiilor de angajare și/sau (ii) pentru reglementarea relațiilor dintre angajatori și lucrători și/sau pentru reglementarea relațiilor dintre angajatori sau organizațiile acestora și una sau mai multe organizații ale lucrătorilor.

Termen definit	Definiție
Corupție	Abuzul de putere în scopul obținerii de câștiguri private, care poate fi declanșat de persoane fizice sau organizații. Aceasta include practici precum plăți de facilitare, fraudă, extorcare, coluziune și spălare de bani. De asemenea, termenul include oferirea unui cadou, a unui împrumut, a unui comision, a unei recompense sau a unui alt avantaj oricărei persoane sau primirea acestora de la orice persoană ca stimulent pentru a întreprinde o acțiune necinstită ori ilegală sau un abuz de încredere în conduita profesională a întreprinderii. Aceasta poate include beneficii în numerar sau în natură, cum ar fi bunuri gratuite, cadouri și vacanțe, sau servicii personale speciale furnizate în scopul obținerii unui avantaj necuvenit sau care pot duce la presiuni morale de a primi un astfel de avantaj.
Consumatori	Persoanele fizice care achiziționează, consumă sau utilizează bunuri și servicii pentru uz personal, fie pentru ele însele, fie pentru alte persoane, și nu pentru revânzare, în scopuri comerciale, economice, industriale, meșteșugărești sau profesionale.
Informații clasificate	Informații UE clasificate, astfel cum sunt definite în Decizia Consiliului din 23 septembrie 2013 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (2013/488/UE) sau clasificate de unul dintre statele membre și marcate în conformitate cu apendicele B la respectiva decizie a Consiliului. Informațiile UE clasificate înseamnă orice informații desemnate ca atare printr-o clasificare de securitate a UE, a căror divulgare neautorizată ar putea cauza prejudicii de diferite grade intereselor Uniunii Europene sau ale unora sau mai multor state membre. Informațiile clasificate pot fi clasificate în funcție de patru niveluri: „top secret”, „secret”, „confidential”, „restricted” (pe baza definiției din decizia Consiliului).
Principiile economiei circulare	Principiile economiei circulare europene sunt posibilitatea de utilizare, posibilitatea de reutilizare, potențialul de reparare, dezasamblarea, refabricarea sau recondiționarea, reciclarea, recircularea prin ciclul biologic, alte posibile optimizări ale utilizării produselor și materialelor.
Adaptarea la schimbările climatice	Procesul de adaptare la schimbările climatice reale și preconizate și la efectele acestora.
Riscuri fizice legate de climă	Riscurile generate de schimbările climatice care pot fi determinate de evenimente (acute) sau de schimbările pe termen mai lung (cronice) ale modelelor climatice. Riscurile fizice acute apar ca urmare a anumitor pericole, în special a unor evenimente meteorologice, cum ar fi furtunile, inundațiile, incendiile sau valurile de căldură. Riscurile fizice cronice sunt generate de schimbările pe termen mai lung ale climei, cum ar fi modificările de temperatură, precum și de efectele lor în ceea ce privește creșterea nivelului mării, gradul redus de disponibilitate a apei, declinul biodiversității și modificările productivității terenurilor și a solului.
Emisii directe de GES (categoria 1)	Emisiile directe de GES din surse care sunt deținute sau controlate de întreprindere.
Discriminare	Discriminarea se poate produce direct sau indirect. Discriminarea directă se produce atunci când o persoană este tratată într-un mod mai puțin favorabil în comparație cu modul în care sunt tratate alte persoane care se află într-o situație similară. Discriminarea indirectă are loc atunci când o normă aparent neutră dezavantajează o persoană sau un grup de persoane care au aceleași caracteristici.
Salariat	Un salariat este o persoană care se află într-un raport de muncă, în conformitate cu legislația sau practica națională, cu întreprinderea.
Utilizatori finali	Persoanele fizice care utilizează în ultimă instanță sau sunt menite să utilizeze în ultimă instanță un anumit produs sau serviciu.
Munca forțată	Orice activitate sau serviciu care se obține de la orice persoană sub amenințarea unei pedepse și pentru care persoana respectivă nu s-a oferit în mod voluntar în conformitate cu Convenția privind munca forțată (nr. 29) a OIM din 1930. Termenul cuprinde toate situațiile în care persoanele sunt constrânse prin orice mijloace să desfășoare o activitate.

Termen definit	Definiție
Mecanism de soluționare a reclamațiilor	Orice procedură de rutină, statală sau nestatală, judiciară sau nejudiciară, prin care părțile interesate pot formula reclamații și pot solicita măsuri reparatorii. Printre exemplele de mecanisme statale judiciare și nejudiciare de soluționare a reclamațiilor se numără instanțele, instanțele pentru litigii de muncă, instituțiile naționale din domeniul drepturilor omului, punctele de contact naționale în temeiul Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale, birourile ombudsmanilor, agențiile de protecție a consumatorilor, organismele de supraveghere reglementară și birourile de reclamații gestionate de autoritățile publice. Printre mecanismele nestatale de soluționare a reclamațiilor se numără cele administrate de întreprindere, fie individual, fie împreună cu părțile interesate, cum ar fi mecanismele de soluționare a reclamațiilor la nivel operațional și negocierile colective, inclusiv mecanismele instituite prin negocieri colective. Acestea includ și mecanisme administrate de asociații sectoriale, organizații internaționale, organizații ale societății civile sau grupuri multipartite. Mecanismele de soluționare a reclamațiilor la nivel operațional sunt administrate de organizație fie individual, fie în colaborare cu alte părți și sunt direct accesibile părților interesate ale organizației. Aceste mecanisme permit identificarea și soluționarea timpurie și în mod direct a reclamațiilor, împiedicând astfel agravarea prejudiciilor și a reclamațiilor. Ele oferă, de asemenea, feedback important cu privire la eficacitatea diligenței necesare a organizației din partea celor care sunt direct afectați. În conformitate cu principiul director nr. 31 al ONU, mecanismele eficace de soluționare a reclamațiilor sunt legitime, accesibile, previzibile, echitabile, transparente, compatibile cu drepturile și reprezintă o sursă de învățare continuă. Pe lângă aceste criterii, mecanismele eficace de soluționare a reclamațiilor la nivel operațional se bazează și pe colaborare și dialog. Poate fi mai dificil pentru organizație să evalueze eficacitatea mecanismelor de soluționare a reclamațiilor la care participă în comparație cea a mecanismelor respective pe care le-a stabilit ea însăși.
Gaze cu efect de seră (GES)	În sensul prezentului standard, GES sunt cele șase gaze enumerate în Protocolul de la Kyoto: dioxidul de carbon (CO ₂); metanul (CH ₄); protoxidul de azot (N ₂ O); trifluorura de azot (NF ₃); hidrofluorcarburile (HFC-urile); perfluorcarburile (PFC-urile) și hexafluorura de sulf (SF ₆).
Guvernanță	Guvernanța este sistemul de norme, practici și procese prin care o întreprindere este condusă și controlată.
Emisii brute de gaze cu efect de seră (GES)	Emisiile brute de gaze cu efect de seră (GES) sunt emisiile totale de GES eliberate de întreprindere în atmosferă, fără a lua în considerare nicio deducere pentru eliminările de dioxid de carbon sau alte ajustări.
Deșeuri periculoase	Deșeuri care prezintă una sau mai multe dintre proprietățile periculoase enumerate în anexa III la Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile.
Trafic de persoane	Recrutarea, transportul, transferul, adăpostirea sau primirea de persoane, inclusiv schimbul sau transferul de control asupra persoanelor în cauză, efectuate sub amenințare sau prin uz de forță sau prin alte forme de constrângere, prin răpire, prin fraudă, prin înșelăciune, prin abuz de putere sau profitând de starea de vulnerabilitate sau prin oferirea sau primirea de bani sau de alte foloase pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra alteia, în vederea exploatării.
Incident	O acțiune în justiție sau o plângere înregistrată la întreprindere sau la autoritățile competente printr-un proces oficial sau un caz de neconformitate identificat de întreprindere prin intermediul procedurilor stabilite. Printre procedurile stabilite pentru identificarea cazurilor de neconformitate se pot număra audituri ale sistemelor de gestionare, programe oficiale de monitorizare sau mecanisme de soluționare a reclamațiilor.
Emisii indirecte de GES (categoria 2)	Emisiile indirecte sunt o consecință a operațiunilor întreprinderii, dar au loc la surse deținute sau controlate de o altă întreprindere. Emisiile de GES de categoria 2 sunt emisiile indirecte provenite din producerea de energie electrică, abur și căldură sau răcire achiziționate sau obținute, consumate de întreprindere.

Termen definit	Definiție
Impact	Impactul se referă la efectul pe care îl are sau l-ar putea avea o organizație asupra economiei, a mediului și a oamenilor, inclusiv efectele asupra drepturilor omului, ca rezultat al activităților sau al relațiilor de afaceri ale organizației respective. Efectele pot fi reale sau potențiale, negative sau pozitive, pe termen scurt sau pe termen lung, intenționate sau neintenționate, directe sau indirecte și reversibile sau ireversibile. Aceste efecte arată contribuția negativă sau pozitivă a întreprinderii la dezvoltarea durabilă. Efectele asupra economiei, a mediului și a oamenilor sunt interconectate. Efectele organizației asupra mediului se referă la efectele asupra organismelor vii și a elementelor fără viață, inclusiv asupra aerului, a solului, a apei și a ecosistemelor. O organizație poate avea un impact asupra mediului, de exemplu, prin utilizarea energiei, a terenurilor, a apei și a altor resurse naturale. Efectele organizației asupra oamenilor se referă la efectele asupra persoanelor și a grupurilor, cum ar fi comunitățile, grupurile vulnerabile sau societatea. Acestea includ efectele pe care organizația le are asupra drepturilor omului. O organizație poate avea un impact asupra oamenilor, de exemplu, prin practicile sale de ocupare a forței de muncă (de exemplu, remunerațiile pe care le plătește salariaților), lanțul său de aprovizionare (de exemplu, condițiile de muncă ale lucrătorilor furnizorilor) și produsele și serviciile sale (de exemplu, siguranța sau accesibilitatea acestora).
(Schimbarea) destinației terenurilor	Utilizarea de către om a unei zone specifice pentru un anumit scop (de exemplu, rezidențial, agricultură, recreere, industrial etc.). Aceasta este influențată de acoperirea terenului (iarbă, asfalt, copaci, teren gol, apă etc.). Schimbarea destinației terenurilor se referă la o schimbare în utilizarea sau gestionarea terenurilor de către oameni, care poate duce la o schimbare a acoperirii terenurilor.
Emisii de categoria 2 bazate pe amplasament	Emisiile provenite din producerea de energie electrică, abur, căldură și răcire achiziționate sau obținute, consumate de societatea raportoare, calculate prin metoda de „alocare” bazată pe amplasament, care alocă emisiile producătorilor utilizatorilor finali. Acestea reflectă intensitatea medie a emisiilor rețelelor în care se produce consumul de energie și utilizează în principal date privind factorul de emisie mediu de rețea. Sursele tipice de emisii de categoria 2 vizează orice echipament care consumă energie electrică (motoare electrice, iluminat, clădiri etc.), căldură (încălzire în procese industriale, clădiri etc.), abur (proces industriale) și răcire (proces industriale, clădiri etc.).
Zonă de protejare a naturii	O zonă de protejare a naturii este o zonă dedicată în principal conservării sau restaurării naturii. Aceste zone se pot situa în cadrul amplasamentului și pot include elemente precum acoperișul, fațada sau sistemele de drenare a apei concepute pentru a promova biodiversitatea. Zonele de protejare a naturii se pot situa, de asemenea, în afara amplasamentului organizației, cu condiția ca zonele în cauză să fie deținute sau (co)administrare de organizație și să fie dedicate în principal promovării biodiversității.
În apropierea (unei zone sensibile din punctul de vedere al biodiversității)	Termenul „în apropierea” utilizat în contextul secțiunii B5 – Biodiversitatea se referă la o zonă care se suprapune (parțial) sau se învecinează cu o zonă sensibilă din punctul de vedere al biodiversității.
Forță de muncă proprie/lucrători proprii	Lucrătorii care se află într-un raport de muncă (în calitate de „salariați”) cu întreprinderea și lucrătorii care nu sunt salariați și care sunt fie contractanți individuali care furnizează forță de muncă întreprinderii („lucrători independenți”), fie persoane puse la dispoziție de întreprinderi care desfășoară în principal „activități de ocupare a forței de muncă” (cod NACE O78).
Remunerație	Salariul sau plata obișnuită de bază sau minimă și orice altă remunerație, plătită direct sau indirect, în numerar sau în natură („componentele complementare sau variabile”) de către angajator lucrătorului pe motivul încadrării în muncă a acestuia. „Nivel de remunerare” înseamnă remunerația anuală brută și remunerația orară brută corespunzătoare. „Nivel median de remunerare” înseamnă remunerația salariatului care este inferioară celei primite de jumătate dintre salariați și superioară celei primite de cealaltă jumătate dintre salariați.

Termen definit	Definiție
Politică	Un set sau un cadru de obiective generale și principii de administrare pe care întreprinderea le utilizează pentru luarea deciziilor. O politică pune în aplicare strategia sau deciziile de administrare ale întreprinderii privind un aspect legat de durabilitate semnificativ. Fiecare politică se află în responsabilitatea unei (unor) persoane definite, specifică perimetrul său de aplicare și include unul sau mai multe obiective (corelate, după caz, cu ținte măsurabile). O politică este pusă în aplicare prin acțiuni sau planuri de acțiune. De exemplu, este posibil ca întreprinderile cu mai puține resurse să dispună de puține (sau să nu dispună de) politici formalizate în documente scrise, dar acest lucru nu înseamnă neapărat că nu dispun de politici. În cazul în care întreprinderea nu a formalizat încă o politică, dar a pus în aplicare acțiuni sau a definit ținte prin care întreprinderea urmărește să abordeze aspecte legate de durabilitate, aceasta trebuie să prezinte astfel de acțiuni sau ținte.
Deșeuri radioactive	Orice material radioactiv în stare gazoasă, lichidă sau solidă, pentru care nu se prevede nicio altă utilizare, în conformitate cu articolul 3 punctul 7 din Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului ⁽¹⁾ .
Accident de muncă ce poate fi înregistrat/Vătămări sau boli legate de muncă ce pot fi înregistrate	Un accident de muncă este un eveniment care provoacă vătămări fizice sau psihice și, prin urmare, o vătămare sau o boală. Acesta are loc în timpul desfășurării unei activități profesionale sau în timpul petrecut la locul de muncă. Sintagma „ce poate fi înregistrat” înseamnă diagnosticat de un medic sau de alți profesioniști autorizați din domeniul sănătății. Vătămrile sau bolile legate de muncă pot avea ca rezultat oricare dintre următoarele situații: decesul, zile de absență de la locul de muncă, muncă restricționată sau transferul la un alt loc de muncă, tratament medical care depășește primul ajutor sau pierderea cunoștinței. În general, vătămrile care nu necesită tratament medical care depășește primul ajutor nu pot fi înregistrate.
Reciclare	Orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include reprocesarea materialelor organice, dar nu include recuperarea energiei și reprocesarea în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiuni de rambleiere.
Energie din surse regenerabile	Energie din surse regenerabile nefosile, respectiv energie eoliană, solară (solară termică și solară fotovoltaică) și geotermală, energie ambientală, energia mareelor, a valurilor și alte tipuri de energie a oceanelor, energie hidroelectrică, biomasă, gaz de depozit, gaz provenit din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz ⁽²⁾ .
Zonă impermeabilizată	O zonă impermeabilizată înseamnă orice zonă în care solul inițial a fost acoperit (cum ar fi în cazul drumurilor), aceasta devenind astfel impermeabilă. Impermeabilitatea respectivă poate avea efecte asupra mediului.
Informații sensibile	Informații sensibile, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2021/697 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Fondului european de apărare. Informațiile sensibile înseamnă informații și date, inclusiv informații clasificate, care trebuie protejate împotriva accesului sau divulgării neautorizate în virtutea obligațiilor prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern sau în vederea protejării vieții private sau a siguranței unei persoane fizice sau juridice.
Amplasament	Amplasamentul uneia sau al mai multor instalații fizice. În cazul în care există mai multe instalații fizice cu același proprietar sau operator ori cu proprietari sau operatori diferiți, iar anumite infrastructuri și instalații sunt utilizate în comun, întreaga zonă în care se află instalația fizică poate constitui un amplasament.
Ținte	Obiective măsurabile, orientate spre rezultate și încadrate în timp, pe care IMM-ul urmărește să le atingă în ceea ce privește aspectele legate de durabilitate. Ele pot fi stabilite în mod voluntar de către IMM-ul în cauză sau pot decurge din cerințele legale impuse întreprinderii.

Termen definit	Definiție
Orizontul de timp	La întocmirea raportului privind durabilitatea, întreprinderea adoptă următoarele orizonturi de timp: (a) pentru orizontul de timp pe termen scurt: un an; (b) pentru orizontul de timp pe termen mediu: între doi și cinci ani și (c) pentru orizontul de timp pe termen lung: mai mult de cinci ani.
Formare	Inițiative instituite de întreprindere în vederea menținerii și/sau a îmbunătățirii competențelor și cunoștințelor lucrătorilor proprii. Aceasta poate include diferite metodologii, cum ar fi formarea la fața locului și formarea online.
Lanț valoric	Întreaga gamă de activități, resurse și relații legate de modelul de afaceri al întreprinderii și mediul extern în care aceasta își desfășoară activitatea. Un lanț valoric cuprinde activitățile, resursele și relațiile pe care întreprinderea le utilizează și pe care se bazează pentru a-și crea produsele sau serviciile, de la concepere până la livrare, consum și sfârșitul ciclului de viață. Printre activitățile, resursele și relațiile relevante se numără: (a) cele implicate în operațiunile proprii ale întreprinderii, cum ar fi resursele umane; (b) cele aflate de-a lungul canalelor sale de furnizare, comercializare și distribuție, cum ar fi aprovizionarea cu materiale și servicii și vânzarea și livrarea de produse și servicii și (c) mediile de finanțare, geografice, geopolitice și de reglementare în care întreprinderea își desfășoară activitatea. Lanțul valoric include actori din amonte și din aval față de întreprindere. Actorii din amonte față de întreprindere (de exemplu, furnizorii) furnizează produse sau servicii care sunt utilizate pentru dezvoltarea produselor sau serviciilor întreprinderii. Entitățile din aval față de întreprindere (de exemplu, distribuitorii, clienții) primesc produse sau servicii de la întreprinderea respectivă.
Salariu	Salariul brut, excluzând componentele variabile, cum ar fi orele suplimentare și remunerarea stimulativă, precum și indemnizațiile, cu excepția cazului în care acestea sunt garantate.
Consum de apă	Cantitatea de apă trasă în limitele întreprinderii (sau ale instalației) care nu este deversată înapoi în mediul acvatic sau către o parte terță în cursul perioadei de raportare.
Prelevare de apă	Suma tuturor apelor trase în limitele întreprinderii, din toate sursele, pentru orice utilizare, pe parcursul perioadei de raportare.
Lucrător din lanțul valoric	O persoană care desfășoară activități în lanțul valoric al întreprinderii, indiferent de existența sau de natura oricărei relații contractuale cu întreprinderea respectivă. În ESRS, domeniul de aplicare al lucrătorilor din lanțul valoric include toți lucrătorii din lanțul valoric din amonte și din aval al întreprinderii care sunt sau pot fi afectați în mod semnificativ de întreprindere. Acesta include efectele care sunt direct legate de operațiunile proprii și de lanțul valoric al întreprinderii, inclusiv prin produsele sau serviciile sale, precum și prin relațiile sale de afaceri. Sunt incluși toți lucrătorii care nu intră în categoria „forței de muncă proprii” [„forța de muncă proprie” include persoanele care se află într-un raport de muncă (în calitate de „salariați”) cu întreprinderea și lucrătorii care nu sunt salariați și care sunt fie contractanți individuali care furnizează forță de muncă întreprinderii („lucrători independenți”), fie persoane puse la dispoziție de întreprinderi care desfășoară în principal activități de ocupare a forței de muncă] (cod NACE O78).

(¹) Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului din 19 iulie 2011 de instituire a unui cadru comunitar pentru gestionarea responsabilă și în condiții de siguranță a combustibilului uzat și a deșeurilor radioactive.

(²) Articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

Apendicele B

Lista posibilelor aspecte legate de durabilitate

Apendicele de mai jos face parte integrantă din prezentul standard și oferă o listă a posibilelor aspecte legate de durabilitate.

Temă	Aspect legat de durabilitate: Subtemă	Aspect legat de durabilitate: sub-subtemă
Schimbările climatice	— Adaptarea la schimbările climatice — Atenuarea schimbărilor climatice — Energie	
Poluare	— Poluarea aerului — Poluarea apei — Poluarea solului — Poluarea organismelor vii și a resurselor alimentare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare — Substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită — Microplastice	
Apă și resurse marine	— Apă — Resurse marine	— Consumul de apă — Prelevările de apă — Deversările de apă — Deversările de apă în oceane — Extracția și utilizarea resurselor marine
Biodiversitate și ecosisteme	— Factorii determinanți ai impactului direct asupra declinului biodiversității	— Schimbările climatice — Schimbarea destinației terenurilor, schimbarea destinației apei dulci și schimbarea destinației mării — Exploatare directă — Specii alogene invazive — Poluare — Altele
	— Efectele asupra stării speciilor	— Exemple: — Dimensiunea populației speciei — Riscul de dispariție la nivel mondial a speciilor
	— Efectele asupra întinderii și stării ecosistemelor	— Exemple: — Degradarea solurilor — Deșertificare — Impermeabilizarea solului
	— Efectele asupra serviciilor ecosistemice și dependențele de acestea	
Economia circulară	— Intrările de resurse, inclusiv utilizarea resurselor — Ieșirile de resurse legate de produse și servicii — Deșeurile	
Forță de muncă proprie	— Condițiile de muncă	— Locuri de muncă sigure — Timpul de lucru — Salarii adecvate — Dialog social — Libertatea de asociere, existența comitetelor de întreprindere și drepturile de informare, consultare și participare ale lucrătorilor — Negocieri colective, inclusiv proporția lucrătorilor care fac obiectul contractelor colective de muncă

Temă	Aspect legat de durabilitate: Subtemă	Aspect legat de durabilitate: sub-subtemă
		— Echilibrul dintre viața profesională și cea privată — Sănătatea și siguranța
	— Egalitatea de tratament și de șanse pentru toți	— Egalitatea de gen și remunerație egală pentru muncă de valoare egală — Formare și dezvoltarea competențelor — Ocuparea forței de muncă și incluziunea persoanelor cu dizabilități — Măsuri împotriva violenței și a hărțuirii la locul de muncă — Diversitatea
	— Alte drepturi legate de muncă	— Munca copiilor — Munca forțată — Locuințe adecvate — Confidențialitatea
Lucrătorii din lanțul valoric	— Condițiile de muncă	— Locuri de muncă sigure — Timpul de lucru — Salarii adecvate — Dialog social — Libertatea de asociere, inclusiv existența comitetelor de întreprindere — Negocieri colective — Echilibrul dintre viața profesională și cea privată — Sănătatea și siguranța
	— Egalitatea de tratament și de șanse pentru toți	— Egalitatea de gen și remunerație egală pentru muncă de valoare egală — Formare și dezvoltarea competențelor — Ocuparea forței de muncă și incluziunea persoanelor cu dizabilități — Măsuri împotriva violenței și a hărțuirii la locul de muncă — Diversitatea
	— Alte drepturi legate de muncă	— Munca copiilor — Munca forțată — Locuințe adecvate — Apa și salubritatea — Confidențialitatea
Comunități afectate	— Drepturile economice, sociale și culturale ale comunităților	— Locuințe adecvate — Hrană adecvată — Apa și salubritatea — Efecte legate de soluri — Efecte legate de siguranță
	— Drepturile civile și politice ale comunităților	— Libertatea de exprimare — Libertatea de întrunire — Efectele asupra apărătorilor drepturilor omului
	— Drepturile comunităților indigene	— Consimțământ liber, prealabil și în cunoștință de cauză — Autodeterminarea — Drepturile culturale

Temă	Aspect legat de durabilitate: Subtemă	Aspect legat de durabilitate: sub-subtemă
Consumatorii și utilizatorii finali	— Efectele legate de informare pentru consumatori și/sau utilizatorii finali	— Confidențialitatea — Libertatea de exprimare — Accesul la informații (de calitate)
	— Siguranța personală a consumatorilor și/sau a utilizatorilor finali	— Sănătatea și siguranța — Siguranța unei persoane — Protecția copilului
	— Incluziunea socială a consumatorilor și/sau a utilizatorilor finali	— Nediscriminare — Accesul la produse și servicii — Practici de comercializare responsabile
Conduita profesională	— Cultura corporativă — Protecția avertizorilor — Bunăstarea animalelor — Angajamentul politic — Gestionarea relațiilor cu furnizorii, inclusiv practicile de plată	
	— Corupția și mita	— Prevenirea și depistarea, inclusiv formarea — Incidente

Apendicele C

Informații generale pentru participanții la piața financiară care sunt utilizatori ai informațiilor elaborate utilizând prezentul standard (reconciliere cu alte reglementări ale UE)

66. Prezentul apendice este relevant pentru utilizatorii raportului privind durabilitatea. Tabelul de mai jos ilustrează punctele de date privind finanțarea durabilă prezente în modulele diferite ale prezentului standard, care satisfac cererile mai multor tipuri de utilizatori (bănci, investitori, întreprinderi mari).
67. Coloana intitulată „numărul și titlul cerinței de prezentare de informații” identifică prezentările de informații din modulele diferite (și anume modulul de bază și modulul cuprinzător) care sunt puncte de date privind finanțarea durabilă. Coloana intitulată „Tabelul 1 din SFDR” și/sau „pilonul 3 al ABE” și/sau „Regulamentul privind indicii de referință” ilustrează modul în care aceste prezentări de informații se referă la aceste regulamente care sunt relevante pentru utilizatorii raportului privind durabilitatea (bănci, alți investitori).

Tema: Aspecte de mediu/sociale/de guvernanță	Numărul și titlul cerinței de prezentare de informații	Tabelul 1 din SFDR și/sau Pilonul 3 al ABE și/sau Regulamentul privind indicii de referință			
Modulul de bază					
Informații generale	B1 – Bazele întocmirii Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații: vii. geolocalizarea amplasamentelor deținute, închiriate sau administrate.	Pilonul 3 al ABE ⁽¹⁾			
Indicatori de mediu	B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră Întreprinderea trebuie să își prezinte consumul total de energie în MWh, cu o defalcare conform tabelului de mai jos, dacă poate obține informațiile necesare pentru a furniza o astfel de defalcare:		SFDR ⁽²⁾		
		Surse regenerabile		Surse neregenerabile	Total
	Energie electrică (astfel cum este reflectată în facturile la utilități)				
	Combustibili				
Indicatori de mediu	B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră Întreprinderea trebuie să își prezinte emisiile brute estimate de gaze cu efect de seră (GES) în tone de CO ₂ echivalent (tCO ₂ echivalent) având în vedere conținutul Standardului pentru întreprinderi al Protocolului privind GES (versiunea din 2004), inclusiv: (a) emisiile de GES de categoria 1 în tCO ₂ echivalent (din surse deținute sau controlate) și (b) emisiile de categoria 2 bazate pe amplasament, exprimate în tCO ₂ (și anume emisiile provenite din producerea de energie achiziționată, cum ar fi energia electrică, aburul, căldura sau răcirea).		SFDR ⁽³⁾ Indicii de referință ⁽⁴⁾		
Indicatori de mediu	B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră Întreprinderea trebuie să își prezinte intensitatea GES calculată prin împărțirea „emisiilor totale de GES” prezentate la punctul 30 la „cifra de afaceri (în unități monetare)” prezentată la punctul 24 litera (e) subpunctul (iv).		SFDR ⁽⁵⁾ Indicii de referință ⁽⁶⁾		

Tema: Aspecte de mediu/sociale/de guvernare	Numărul și titlul cerinței de prezentare de informații	Tabelul 1 din SFDR și/sau Pilonul 3 al ABE și/sau Regulamentul privind indicii de referință
Indicatori de mediu	B4 – Poluarea aerului, a apei și a solului Dacă, în temeiul legii sau al altor reglementări naționale, întreprinderii îi revine deja obligația de a raporta autorităților competente emisiile sale de poluanți sau dacă raportează în mod voluntar astfel de emisii în conformitate cu un sistem de management de mediu, întreprinderea trebuie să prezinte poluanții pe care îi emite în aer, apă și sol în cadrul propriilor operațiuni, împreună cu cantitatea respectivă pentru fiecare poluant. Dacă aceste informații sunt deja disponibile publicului, în mod alternativ, întreprinderea poate să facă trimitere la documentul în care sunt raportate, de exemplu, prin furnizarea linkului URL relevant sau prin includerea unui hyperlink.	SFDR ⁽⁷⁾
Indicatori de mediu	B5 – Biodiversitatea Întreprinderea trebuie să prezinte numărul și suprafața (în hectare) ale amplasamentelor pe care le deține, le-a închiriat sau le administrează în interiorul sau în apropierea unei zone sensibile din punctul de vedere al biodiversității.	SFDR ⁽⁸⁾
Indicatori de mediu	B7 – Utilizarea resurselor, economia circulară și gestionarea deșeurilor Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații: (a) cantitatea anuală totală de deșeuri generate, defalcată pe tipuri de deșeuri (nepericuloase și periculoase);	SFDR ⁽⁹⁾
Indicatori sociali	B9 – Forța de muncă – Sănătate și siguranță Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații privind salariații săi: (a) numărul și rata accidentelor de muncă ce pot fi înregistrate și (b) numărul de decese ca urmare a vătămărilor legate de muncă și a bolilor legate de muncă.	SFDR ⁽¹⁰⁾ Indicii de referință ⁽¹¹⁾
Indicatori sociali	B10 – Forța de muncă – Remunerație, negocieri colective și formare Întreprinderea trebuie să prezinte următoarele informații: (b) diferența procentuală de remunerație dintre salariații de sex feminin și cei de sex masculin. Întreprinderea poate omite această prezentare de informații atunci când numărul său de salariați este mai mic de 150, cu mențiunea că acest prag va scădea la 100 de salariați începând cu 7 iunie 2031;	SFDR ⁽¹²⁾
Indicatori de guvernare	B11 – Condamnări și amenzi pentru corupție și mită În cazul condamnărilor și al amenzilor din perioada de raportare, întreprinderea trebuie să prezinte numărul de condamnări și cuantumul total al amenzilor aplicate pentru încălcarea legislației privind combaterea corupției și a dării sau luării de mită.	Indicii de referință ⁽¹³⁾
Modulul cuprinzător		
Indicatori de mediu	Luarea în considerare a indicatorilor de mediu în contextul raportării emisiilor de GES în cadrul secțiunii B3 (modulul de bază) Atunci când își raportează emisiile de categoria 1 și de categoria 2, în cazul în care întreprinderea prezintă informații specifice entității cu privire la emisiile sale de categoria 3, aceasta trebuie să le prezinte împreună cu informațiile prevăzute în cadrul secțiunii B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră.	SFDR ⁽¹⁴⁾ Indicii de referință ⁽¹⁵⁾

Tema: Aspecte de mediu/sociale/de guvernare	Numărul și titlul cerinței de prezentare de informații	Tabelul 1 din SFDR și/sau Pilonul 3 al ABE și/sau Regulamentul privind indicii de referință
Indicatori de mediu	C3 – Țintele de reducere a emisiilor de GES În cazul în care întreprinderea a stabilit ținte de reducere a emisiilor de GES, aceasta trebuie să prezinte țintele respective în valori absolute pentru emisiile de categoria 1 și de categoria 2. În conformitate cu punctele 50-53 de mai sus și în cazul în care a stabilit ținte de reducere de categoria 3, întreprinderea trebuie să prevadă, de asemenea, ținte pentru emisiile semnificative de categoria 3. În special, aceasta trebuie să precizeze: (a) anul-țintă și valoarea anului-țintă; (b) anul de referință și valoarea anului de referință; (c) unitățile utilizate pentru ținte; (d) ponderea aferentă categoriei 1, categoriei 2 și, în cazul în care se prezintă astfel de informații, categoriei 3 la care se referă ținta și (e) o listă a principalelor acțiuni pe care urmărește să le pună în aplicare pentru a-și atinge țintele. În cazul în care întreprinderea care își desfășoară activitatea în sectoare cu impact ridicat asupra climei ⁽¹⁶⁾ a adoptat un plan de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice, aceasta poate furniza informații cu privire la planul respectiv, inclusiv o explicație a modului în care acesta contribuie la reducerea emisiilor de GES. În cazul în care întreprinderea își desfășoară activitatea într-un sector cu impact ridicat asupra climei și nu dispune de un plan de tranziție pentru atenuarea schimbărilor climatice, aceasta indică dacă și, în caz afirmativ, când va adopta un astfel de plan de tranziție.	SFDR ⁽¹⁷⁾ Indicii de referință ⁽¹⁸⁾ Pilonul 3 al ABE ⁽¹⁹⁾ Indicii de referință ⁽²⁰⁾
Indicatori de mediu	C4 – Riscuri climatice Dacă întreprinderea a identificat pericole legate de climă și evenimente de tranziție legate de climă care creează riscuri brute legate de climă pentru întreprindere, aceasta trebuie: (a) să descrie pe scurt astfel de pericole legate de climă și evenimente de tranziție legate de climă; (b) să prezinte modul în care a evaluat expunerea și sensibilitatea activelor, ale activităților și ale lanțului său valoric la aceste pericole și evenimente de tranziție; (c) să prezinte orizonturile de timp ale oricăror pericole legate de climă și evenimente de tranziție identificate și (d) să precizeze dacă a întreprins acțiuni de adaptare la schimbările climatice pentru orice pericol legat de climă și eveniment de tranziție. Întreprinderea poate prezenta potențialele efecte negative ale riscurilor climatice care îi pot afecta performanța financiară sau operațiunile comerciale pe termen scurt, mediu sau lung, indicând dacă evaluează riscurile ca fiind ridicate, medii și scăzute.	Indicii de referință ⁽²¹⁾ Pilonul 3 al ABE ⁽²²⁾

Tema: Aspecte de mediu/sociale/de guvernare	Numărul și titlul cerinței de prezentare de informații	Tabelul 1 din SFDR și/sau Pilonul 3 al ABE și/sau Regulamentul privind indicii de referință
Indicatori sociali	C6 – Informații suplimentare privind forța de muncă proprie – Politici și procese în domeniul drepturilor omului Întreprinderea trebuie să furnizeze un răspuns la următoarele întrebări. (a) Întreprinderea dispune de un cod de conduită sau de o politică în domeniul drepturilor omului pentru forța de muncă proprie? [DA/NU] (b) În caz afirmativ, aceasta vizează: i. munca copiilor (DA/NU); ii. munca forțată (DA/NU); iii. traficul de persoane (DA/NU); iv. discriminarea (DA/NU); v. prevenirea accidentelor (DA/NU) sau vi. alte aspecte? (DA/NU – în caz afirmativ, a se preciza). Întreprinderea dispune de un mecanism de soluționare a plângerilor pentru forța de muncă proprie? (DA/NU)	Indicii de referință ⁽²³⁾ SFDR ⁽²⁴⁾
Indicatori sociali	C7 – Evenimente grave privind drepturile omului Întreprinderea trebuie să furnizeze un răspuns la următoarele întrebări: (a) La nivelul întreprinderii, există incidente confirmate în rândul forței de muncă proprii legate de: i. munca copiilor (DA/NU); ii. munca forțată (DA/NU); iii. traficul de persoane (DA/NU); iv. discriminarea (DA/NU); sau v. alte aspecte? (DA/NU – în caz afirmativ, a se preciza). (b) În caz afirmativ, întreprinderea poate descrie acțiunile întreprinse pentru a aborda incidentele descrise mai sus. Întreprinderea are cunoștință de incidente confirmate care implică lucrători din lanțul valoric, comunități afectate, consumatori și utilizatori finali? În caz afirmativ, a se preciza.	SFDR ⁽²⁵⁾ Indicii de referință ⁽²⁶⁾
Indicatori de guvernare	C8 – Venituri din anumite sectoare și excluderea de la aplicarea indicilor UE de referință În cazul în care întreprinderea își desfășoară activitatea în unul sau mai multe dintre următoarele sectoare, aceasta trebuie să prezinte veniturile aferente sectorului (sectoarelor): (a) armelor controversate (mine antipersonal, muniții cu dispersie, arme chimice și biologice);	SFDR ⁽²⁷⁾ Indicii de referință ⁽²⁸⁾

Tema: Aspecte de mediu/sociale/de guvernanță	Numărul și titlul cerinței de prezentare de informații	Tabelul 1 din SFDR și/sau Pilonul 3 al ABE și/sau Regulamentul privind indicii de referință
	(b) cultivării și producției de tutun;	Pilonul 3 al ABE ⁽²⁹⁾ Indicii de referință ⁽³⁰⁾
	(c) combustibililor fosili (cărbune, petrol și gaze) [și anume întreprinderea obține venituri din explorarea, mineritul, extracția, producția, prelucrarea, stocarea, rafinarea sau distribuția, inclusiv transportul, depozitarea și comercializarea combustibililor fosili, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 62 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului], inclusiv o dezagregare a veniturilor obținute din cărbune, din petrol și din gaze naturale sau	SFDR ⁽³¹⁾ Pilonul 3 al ABE ⁽³²⁾ Indicii de referință ⁽³³⁾
	(d) producției de produse chimice, în cazul în care întreprinderea este producătoare de pesticide și de alte produse agrochimice.	SFDR ⁽³⁴⁾ Pilonul 3 al ABE ⁽³⁵⁾
	Întreprinderea trebuie să precizeze dacă este exclusă de la aplicarea oricărui indice UE de referință aliniat la Acordul de la Paris, astfel cum se descrie la punctul 177 din anexa II la prezenta recomandare.	Pilonul 3 al ABE ⁽³⁶⁾ Indicii de referință ⁽³⁷⁾
Indicatori de guvernanță	C9 – Raportul diversității de gen în cadrul organismului de guvernanță În cazul în care întreprinderea dispune de un organism de guvernanță, aceasta trebuie să prezinte raportul diversității de gen aferent.	SFDR ⁽³⁸⁾ Indicii de referință ⁽³⁹⁾

⁽¹⁾ Această cerință de prezentare de informații este în conformitate cu cerințele incluse în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2453 al Comisiei – modelul 5: Portofoliul bancar – Riscul fizic legat de schimbările climatice: expuneri supuse unui risc fizic.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2019/2088 (SFDR), indicatorul obligatoriu nr. 5 din tabelul 1 din anexa I („Ponderea consumului și a producției de energie din surse neregenerabile”).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) 2019/2088 (SFDR), indicatorii obligatorii nr. 1 și nr. 2 din tabelul 1 din anexa I („Emisii de GES”; Amprenta de carbon”).

⁽⁴⁾ Articolul 5 alineatul (1), articolul 6 și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2020/1816.

⁽⁵⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator obligatoriu legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 3 din tabelul I din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Intensitatea GES a societăților în care s-a investit”).

⁽⁶⁾ Aceste informații sunt aliniate la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei (Regulamentul privind indicii de referință în domeniul climei).

⁽⁷⁾ Regulamentul (UE) 2019/2088 (SFDR), întrucât derivă dintr-un (a) indicator suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 2 din tabelul II din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Emisii de poluanți atmosferici”), (b) indicatorul nr. 8 din tabelul I din anexa I („Emisii în apă”), (c) indicatorul nr. 1 din tabelul II din anexa I („Emisii de poluanți anorganici”) și (d) indicatorul nr. 3 din tabelul II din anexa I („Emisii de substanțe care diminuează stratul de ozon”).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) 2019/2088 (SFDR), indicatorul obligatoriu nr. 7 din tabelul 1 din anexa I („Activități care afectează negativ zonele sensibile din punctul de vedere al biodiversității”).

⁽⁹⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator obligatoriu legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 9 din tabelul I din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Ponderea deșeurilor periculoase și a deșeurilor radioactive”).

⁽¹⁰⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât reflectă un indicator suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 2 din tabelul 3 din anexa 1 la regulamentul delegat aferent în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Rata accidentelor”).

- (¹¹) Administratorii de indici de referință trebuie să prezinte factorii MSG care fac obiectul Regulamentului (UE) 2020/1816, astfel cum se prevede prin indicatorul „Raportul mediu ponderat al accidentelor, vătămarilor, deceselor” din secțiunile 1 și 2 din anexa 2.
- (¹²) Regulamentul (UE) 2019/2088 (SFDR), indicatorul obligatoriu nr. 12 din tabelul 1 din anexa I („Disparitatea salarială de gen în formă neajustată”) și Regulamentul (UE) 2020/1816 privind indicii de referință, indicatorul „Diferența medie ponderată de remunerare dintre femei și bărbați” din secțiunile 1 și 2 din anexa II.
- (¹³) A se vedea Regulamentul (UE) 2020/1816 privind indicii de referință, indicatorul „Numărul condamnărilor și valoarea amenziilor pentru încălcarea legilor de combatere a corupției și a luării sau dării de mită” din secțiunile 1 și 2 din anexa II.
- (¹⁴) Regulamentul (UE) 2019/2088 (SFDR), indicatorii obligatorii nr. 1 și nr. 2 din tabelul 1 din anexa I („Emisii de GES”; Amprenta de carbon”).
- (¹⁵) Articolul 5 alineatul (1), articolul 6 și articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2020/1816.
- (¹⁶) Sectoarele climatice cu impact ridicat asupra climei sunt cele enumerate în secțiunile A-H și în secțiunea M din NACE, astfel cum sunt definite în anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2023/137.
- (¹⁷) Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088 (SFDR), întrucât derivă dintr-un indicator suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 4 din tabelul II din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Investiții în întreprinderi care nu dispun de inițiative de reducere a emisiilor de carbon”).
- (¹⁸) Aceste informații sunt aliniate la articolul 6 din Regulamentul delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei (Regulamentul privind indicii de referință în domeniul climei).
- (¹⁹) Aceste informații sunt aliniate la articolul 449a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2453 al Comisiei, Modelul 3: Portofoliul bancar – Riscul tranziției legate de schimbările climatice: indicatori de aliniere.
- (²⁰) Aceste informații sunt aliniate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului (Legea europeană a climei) și la articolul 2 din Regulamentul delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei (Regulamentul privind indicii de referință în domeniul climei).
- (²¹) Regulamentul delegat (UE) 2020/1816, Anexa II: Factorii de mediu care trebuie luați în considerare în funcție de activele suport ale indicelui de referință.
- (²²) Pilonul 3 al ABE: Standardul tehnic de punere în aplicare – Modelul 5: Portofoliul bancar – Riscul fizic legat de schimbările climatice: expuneri supuse unui risc fizic și pilonul 3 al ABE: Standardul tehnic de punere în aplicare – Modelul 2: Portofoliul bancar – Riscul tranziției legate de schimbările climatice: credite garantate cu bunuri imobile – eficiența energetică a garanției reale.
- (²³) Aceste informații vin în sprijinul nevoii administratorilor de indici de referință de a prezenta factorii MSG care fac obiectul Regulamentului (UE) 2020/1816, astfel cum se prevede prin indicatorul „Expunerea portofoliului indicelui de referință la întreprinderi care nu aplică politici de diligență în privința problemelor abordate de Convențiile fundamentale 1-8 ale Organizației Internaționale a Muncii” din secțiunile 1 și 2 din anexa II.
- (²⁴) Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator obligatoriu legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 11 din tabelul I din anexa I („Ponderele investițiilor în societăți în care s-a investit, care nu dispun de politici de monitorizare a respectării principiilor Pactului mondial al ONU sau a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale sau de mecanisme de soluționare a reclamațiilor/plângerilor pentru a aborda încălcările principiilor Pactului mondial al ONU sau ale Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale”), prin indicatorul nr. 5 din tabelul III din anexa I („Ponderele investițiilor în societăți în care s-a investit, care nu dispun de un mecanism de soluționare a reclamațiilor/plângerilor în legătură cu aspectele privind personalul”) și prin indicatorul nr. 9 din tabelul III din anexa I („Ponderele investițiilor în entități care nu dispun de o politică în domeniul drepturilor omului”) la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile.
- (²⁵) Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator obligatoriu și suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 10 din tabelul I din anexa I și prin indicatorul nr. 14 din tabelul III din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Încălcări ale principiilor Pactului mondial al ONU și ale Orientărilor pentru întreprinderile multinaționale, elaborate de OCDE” și „Numărul de cazuri identificate de probleme și incidente grave privind drepturile omului”).
- (²⁶) Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale administratorilor de indici de referință pentru a prezenta factorii MSG care fac obiectul Regulamentului (UE) 2020/1816, astfel cum prevede prin indicatorul „Numărul componentelor indicelui de referință supuse încălcărilor cu caracter social (număr absolut și relativ împărțit la toate componentele indicelui de referință), astfel cum sunt menționate în tratatele și convențiile internaționale, în principiile Națiunilor Unite și, dacă este cazul, în dreptul intern” din secțiunile 1 și 2 din anexa II.
- (²⁷) Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 14 din tabelul I din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Expunerea la arme controversate (mine antipersonal, muniții cu dispersie, arme chimice și biologice)”).
- (²⁸) Articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2020/1818: „Administratorii de indici UE de referință aliniați la Acordul de la Paris trebuie să excludă din respectivii indici de referință toate întreprinderile următoare: întreprinderile implicate în orice activități legate de arme controversate” și anexa II la Regulamentul delegat (UE) 2020/1816: „Procentul mediu ponderat al componentelor indicelui de referință în sectorul armelor controversate”.
- (²⁹) Pilonul 3 al ABE: Modelul 1: Portofoliul bancar – Riscul tranziției legate de schimbările climatice: întreprinderile implicate în fabricarea produselor din tutun excluse de la aplicarea indicilor UE de referință aliniați la Acordul de la Paris în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) literele (d)-(g) și în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul privind standardele de referință în domeniul climei.

-
- ⁽³⁰⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor administratorilor de indici de referință de a prezenta factorii MSG care fac obiectul Regulamentului (UE) 2020/1818, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1) litera (b) și în anexa II la Regulamentul (UE) 2020/1816 privind indicii de referință: „Procentul mediu ponderat al componentelor indicelui de referință în sectorul tutunului”.
- ⁽³¹⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 4 din tabelul I din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Expunerea la întreprinderile care își desfășoară activitatea în sectorul combustibililor fosili”).
- ⁽³²⁾ Pilonul 3 al ABE: Modelul 1: Portofoliul bancar – Riscul tranziției legate de schimbările climatice: întreprinderile din industria extractivă excluse de la aplicarea indicilor UE de referință aliniate la Acordul de la Paris în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) literele (d)-(g) și în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul privind standardele de referință în domeniul climei.
- ⁽³³⁾ Articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2020/1818.
- ⁽³⁴⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 9 din tabelul II din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Investiții în întreprinderi care produc substanțe chimice”).
- ⁽³⁵⁾ Pilonul 3 al ABE: Modelul 1: Portofoliul bancar – Riscul tranziției legate de schimbările climatice: întreprinderile din industria extractivă excluse de la aplicarea indicilor UE de referință aliniate la Acordul de la Paris în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) literele (d)-(g) și în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul privind standardele de referință în domeniul climei.
- ⁽³⁶⁾ Această cerință de prezentare de informații este în conformitate cu cerințele din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/2453 al Comisiei – modelul 1 privind riscul tranziției legate de schimbările climatice.
- ⁽³⁷⁾ Această cerință de prezentare de informații este aliniată la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei (Regulamentul privind indicii de referință în domeniul climei).
- ⁽³⁸⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale participanților la piața financiară care fac obiectul Regulamentului (UE) 2019/2088, întrucât derivă dintr-un indicator suplimentar legat de principalele efecte negative, astfel cum se prevede prin indicatorul nr. 13 din tabelul I din anexa I la Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei din 6 aprilie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele referitoare la prezentarea de informații privind investițiile durabile („Diversitatea de gen în cadrul consiliului”).
- ⁽³⁹⁾ Aceste informații vin în sprijinul nevoilor de informare ale administratorilor de indici de referință de a prezenta factorii MSG care fac obiectul Regulamentului delegat (UE) 2020/1816 al Comisiei din 17 iulie 2020 de completare a Regulamentului (UE) 2016/1011 al Parlamentului European și al Consiliului, astfel cum se prevede prin indicatorul „Raportul mediu ponderat dintre femei și bărbați în cadrul organelor de conducere” din secțiunile 1 și 2 din anexa II.
-

ANEXA II

de furnizare a unor orientări practice privind aplicarea standardului de raportare voluntară privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii prevăzut în anexa I la prezenta recomandare

Prezenta anexă oferă orientări practice privind aplicarea standardului de raportare voluntară privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii prevăzut în anexa I la prezenta recomandare.

Prezenta anexă oferă orientări care clarifică aplicarea anumitor cerințe de prezentare de informații privind durabilitatea cuprinse în standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii. Întreprinderile și alte părți interesate ar putea dori, de asemenea, să consulte orientările de punere în aplicare a ESRS publicate de EFRAG.

Prin furnizarea orientărilor cuprinse în prezenta anexă, Comisia intenționează să faciliteze aplicarea cerințelor de prezentare de informații de către întreprinderile mici și mijlocii într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și să asigure posibilitatea de utilizare și comparabilitatea informațiilor raportate privind durabilitatea. Prin asigurarea unei mai mari clarități și certitudini pentru întreprinderi, aceste orientări vor contribui la obiectivul Comisiei de a simplifica cerințele de raportare privind durabilitatea și de a reduce sarcinile administrative ale întreprinderilor asociate cu raportarea privind durabilitatea.

Orientările cuprinse în prezenta anexă nu extind în niciun fel dispozițiile prevăzute în recomandarea Comisiei și în standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii din anexa I la recomandarea respectivă și nici nu adaugă nicio dispoziție la acestea. Prezenta anexă are doar rolul de a sprijini întreprinderile în punerea în aplicare a cerințelor relevante de prezentare de informații.

MODULUL DE BAZĂ: ORIENTĂRI

1. Orientările cuprinse în secțiunile de mai jos sunt menite să faciliteze aplicarea cerințelor de prezentare de informații privind durabilitatea prevăzute la punctele 21-43 din anexa I la Recomandarea Comisiei referitoare la un standard de raportare voluntară privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii.

2. Orientările de mai jos sunt concepute ca parte a unui ecosistem care ar putea include, de asemenea, elaborarea de ghiduri suplimentare de sprijin de către EFRAG, instrumente digitale suplimentare și sprijin pentru punerea în aplicare (activități educaționale, implicarea părților interesate) care urmăresc să faciliteze înțelegerea unora dintre elementele tehnice din orientări.

3. Prezentele orientări sprijină întreprinderile care doresc să aplice modulul de bază.

1.1. Orientări privind modulul de bază – Informații generale**B1 – Bazele întocmirii**

4. Atunci când raportează cu privire la forma juridică a întreprinderii în conformitate cu legislația națională în temeiul punctului 24 litera (e) subpunctul (i), întreprinderea poate alege una dintre următoarele structuri ale unei întreprinderi:

- (a) întreprindere cu răspundere limitată
- (b) întreprindere individuală
- (c) societate în nume colectiv
- (d) cooperativă
- (e) altele (vă rugăm să precizați pe baza specificațiilor naționale pentru formele juridice).

5. Atunci când se raportează cu privire la codul (codurile) NACE ale întreprinderii în temeiul punctului 24 litera (e) subpunctul (ii), codurile NACE (*Nomenclature statistique des Activités économiques dans la Communauté Européenne*) sunt clasificări ale activităților economice utilizate în Uniunea Europeană. Ele oferă un cadru standardizat pentru clasificarea activităților economice în sectoare, permițând comparabilitatea și o înțelegere comună între diferitele țări ale UE.

6. Codul NACE constă într-un număr de cifre cuprins între 2 și 5, în funcție de nivelul de specificitate cu care este identificată activitatea economică. Lista codurilor NACE se găsește în următorul document: Regulamentul (UE) 2023/137.

Nr. nivel	Identificator	Descriere
1	Secțiune	Secțiunile sunt identificate printr-o literă a alfabetului și definesc 21 de domenii economice generale, cum ar fi agricultura, industria prelucrătoare sau comerțul.
2	Diviziune	Diviziunea este identificată printr-un cod numeric compus din două cifre și identifică un sector specific în cadrul domeniului economic general. Există în total 88 de diviziuni.
3	Grupă	Grupa este identificată printr-un cod numeric compus din trei cifre (luând în considerare, de asemenea, cele două cifre ale diviziunii) și definește un domeniu specific în cadrul sectorului. Există aproximativ 270 de grupe.
4	Clasă	Clasa este identificată printr-un cod numeric compus din patru cifre (luând în considerare cifrele diviziunii și grupeii) și definește o activitate specifică în cadrul grupeii. Există aproximativ 450 de clase.

7. Atunci când se raportează numărul de **salariați** în temeiul punctului 24 litera (e) subpunctul (v), echivalentul normă întreagă (ENI) **este numărul de posturi cu normă întreagă dintr-o întreprindere**. Acesta **poate fi calculat prin împărțirea orelor de muncă programate ale unui salariat (numărul total de ore efectiv lucrate într-o săptămână) la orele angajatorului pentru o săptămână de lucru cu normă întreagă (numărul total de ore efectuate de salariați cu normă întreagă)**. De exemplu, un salariat care lucrează 25 de ore pe săptămână pentru o întreprindere în care săptămâna cu normă întreagă este de 40 de ore reprezintă 0,625 ENI (și anume 25/40 de ore).
8. Numărul de persoane este numărul total de persoane angajate de întreprindere raportat fie la sfârșitul perioadei de raportare, fie ca medie pentru perioada de raportare.
9. Atunci când raportează cu privire la țara în care se desfășoară operațiunile principale și locul în care se află activele semnificative în conformitate cu punctul 24 litera (e) subpunctele (vi) și (vii), întreprinderea trebuie să prezinte aceste informații pentru fiecare dintre **amplasamentele** sale utilizând tabelul de mai jos:

Amplasamente	Adresa	Codul poștal	Localitatea	Țara	Coordonatele (geolocalizare)
Sediul social (de exemplu)					
Depozitul (de exemplu)					
Instalația industrială (de exemplu)					

10. Se preconizează că geolocalizarea unei întreprinderi va fi un punct de date valoros pentru părțile interesate pentru evaluarea riscurilor și a oportunităților legate de IMM-uri, în special în ceea ce privește aspectele legate de durabilitate referitoare la **adaptarea la schimbările climatice**, apă, ecosisteme și biodiversitate.
11. Geolocalizarea se furnizează în puncte spațiale pentru unități individuale sau puncte de poligon care definesc limitele unui **amplasament** mai mare, mai puțin asemănător unităților, cum ar fi o fermă, o mină sau o instalație. Întreprinderea poate furniza, de asemenea, un grup de puncte pentru a permite identificarea cu ușurință a zonei în cauză. Punctele spațiale sunt furnizate sub formă de coordonate, cu cinci zecimale (de exemplu, 0° 00' 0,036'').

12. Atunci când prezintă geolocalizarea **amplasamentelor** deținute, închiriate sau administrate, întreprinderea trebuie să includă coordonatele amplasamentelor în tabelul de la punctul 73. Întreprinderea poate utiliza instrumente de cartografiere web pentru a identifica coordonatele amplasamentelor pe care le deține, le închiriază sau le administrează. Întreprinderea poate utiliza, de asemenea, orice platforme sau instrumente software adecvate pentru a stabili în continuare perimetrul sau suprafața amplasamentelor mai mari.
13. În ceea ce privește punctul 25, certificarea legată de durabilitate poate include etichete ecologice înregistrate dintr-un sistem de etichetare al UE, național sau internațional, care corespund activității principale a unui IMM. De exemplu, eticheta ecologică a UE vizează produse specifice, cum ar fi textilele și încălțămintea, materialele de acoperire (de exemplu, pardoselile din lemn), produsele de curățare și îngrijire personală, echipamentele electronice sau mobilierul. Pentru informații suplimentare, întreprinderea poate consulta *grupele de produse* și *catalogul de produse cu eticheta ecologică a UE*.

B2 – Practici, politici și inițiative viitoare pentru tranziția către o economie mai durabilă

14. Întreprinderile pot utiliza următorul model pentru a raporta cu privire la punctele de date de la secțiunea B2.

	Dispuneți de practici/politici/inițiative viitoare în materie de durabilitate care abordează oricare dintre următoarele aspecte legate de durabilitate? [DA/NU]	Sunt acestea puse la dispoziția publicului? [DA/NU]	Politicile stabilesc ținte? [DA/NU]
Schimbări climatice			
Poluare			
Apă și resurse marine			
Biodiversitate și ecosisteme			
Economia circulară			
Forță de muncă proprie			
Lucrătorii din lanțul valoric			
Comunități afectate			
Consumatorii și utilizatorii finali			
Conduita profesională			

15. În cazul în care întreprinderea este o cooperativă, aceasta poate prezenta:

(a) participarea efectivă a lucrătorilor, a utilizatorilor sau a altor părți interesate sau a comunităților la guvernare;

- (b) investiția financiară în capitalul sau activele entităților din economia socială menționate în Recomandarea Consiliului din 29 septembrie 2023 (cu excepția donațiilor și a contribuțiilor) și
- (c) orice limită a distribuirii profiturilor legate de natura mutualistă sau de natura activităților care constau în servicii de interes economic general (SIEG).

Orientări pentru forța de muncă proprie, lucrătorii din lanțul valoric, comunitățile afectate și consumatorii și utilizatorii finali

16. Pentru a înțelege aspectele legate de durabilitate care se referă la drepturile sociale și drepturile omului, se poate consulta apendicele B, care include o listă a posibilelor aspecte legate de durabilitate. Grație acestei liste, s-ar putea determina dacă politicile, practicile sau inițiativele viitoare vizează abordarea **efectelor** negative asupra drepturilor omului într-un mod cuprinzător sau dacă sunt limitate la anumite grupuri de părți interesate afectate (de exemplu, lucrătorii din **lanțul valoric** din amonte). În cadrul acestei prezentări de informații, întreprinderile pot indica, de asemenea, dacă dispun de un proces de soluționare a plângerilor legate de drepturile omului.

1.2. Orientări privind modulul de bază – Indicatori de mediu

B3 – Energia și emisiile de gaze cu efect de seră

Efecte asupra climei: consumul de energie și emisiile de gaze cu efect de seră

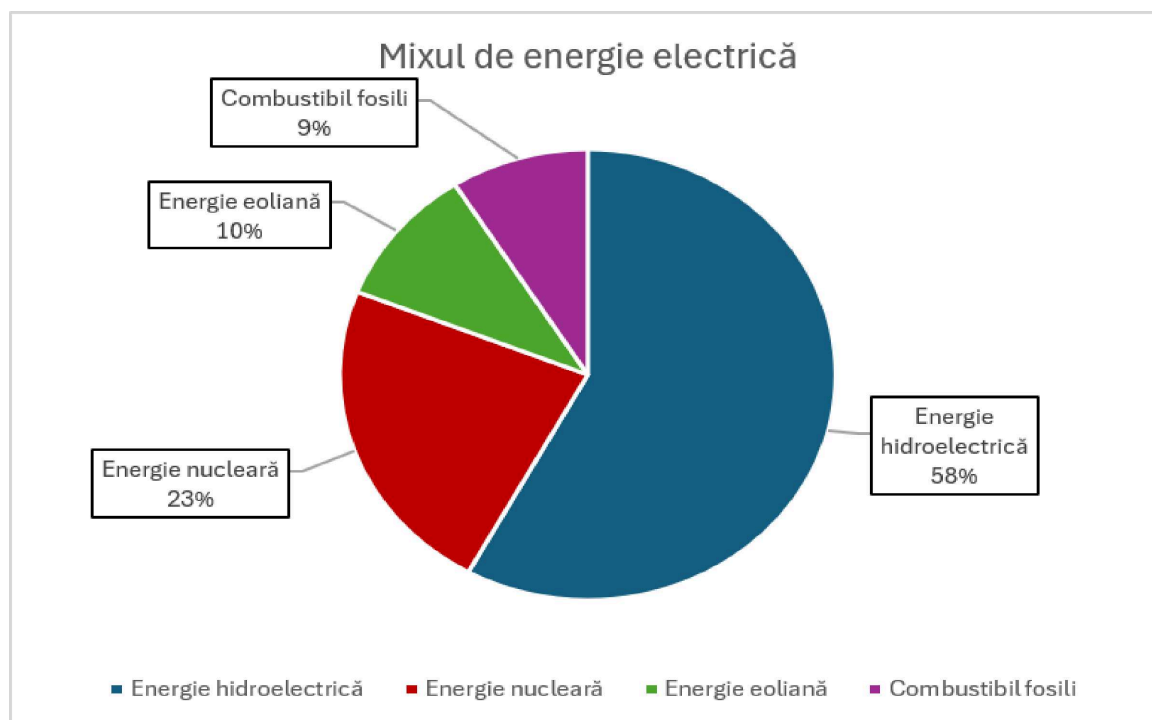
17. În temeiul punctelor 29 și 30, întreprinderea raportează cu privire la **efectele** sale asupra climei, furnizând informații cu privire la consumul său de energie și la **emisiile sale de gaze cu efect de seră**. Prezentele orientări pentru prezentarea de informații B3 nu constituie un punct de date suplimentar față de prezentările de informații descrise la punctele 29 (privind consumul de energie) și 30 (privind emisiile de GES), ci, mai degrabă, reinstituie un obiectiv general și oferă contextul pentru prezentarea de informații de bază B3.

Consumul de energie

18. **Efectele** asupra climei sunt determinate în mod semnificativ de consumul de energie. Prin urmare, este relevant să se prezinte atât cantitatea, cât și tipul – de exemplu, combustibili fosili, cum ar fi cărbunele, petrolul și gazele comparativ cu **energia din surse regenerabile** – și mixul de energie consumată. Printre exemplele de prezentări de informații privind energia se numără consumul total de energie defalcat pe combustibili fosili și energie electrică. Se pot raporta și alte defalcări, cum ar fi consumul de energie electrică din surse regenerabile achiziționată sau din producție proprie. În cele de mai jos, se oferă un exemplu de informații solicitate la punctul 29.

	Consumul de energie din surse regenerabile (MWh)	Consumul de energie din surse neregenerabile (MWh)	Consumul de energie total în 202(x) (MWh)
<i>Energie electrică (astfel cum este reflectată în facturile la utilități)</i>	300	186	486
<i>Combustibili</i>	3	7	10

19. În cazul în care întreprinderea achiziționează combustibili fosili (de exemplu, gaze naturale, petrol) sau combustibili din surse regenerabile (de exemplu, biocombustibili, cum ar fi biomotorina și bioetanolul) pentru a genera energie electrică, căldură sau răcire pentru propriul consum, aceasta trebuie să evite dubla contabilizare. Prin urmare, întreprinderea contabilizează conținutul energetic al combustibilului achiziționat numai drept consum de combustibil, dar nu contabilizează și nici nu raportează cu privire la consumul său de energie electrică și termică produs din acest combustibil. În cazul producerii de energie electrică din surse regenerabile, cum ar fi energia solară sau eoliană – și în cazul în care nu este necesară utilizarea combustibilului – întreprinderea contabilizează cantitatea de energie electrică produsă și consumată drept consum de energie electrică.

20. Întreprinderea nu își compensează consumul de energie prin producția proprie de energie, chiar dacă energia produsă la **amplasament** este vândută unei părți terțe și utilizată de aceasta. De asemenea, întreprinderea trebuie să evite dubla contabilizare a consumului de combustibil atunci când prezintă consumul de energie din producție proprie. În cazul în care întreprinderea produce energie electrică din surse neregenerabile sau regenerabile de combustibil și apoi consumă energia electrică produsă, consumul de energie se contabilizează o singură dată în cadrul consumului de combustibil. Ponderea consumului de **energie din surse regenerabile** poate fi calculată pe baza garanțiilor de origine, a certificatelor de energie din surse regenerabile sau a compoziției energiei electrice, astfel cum se menționează în factura de energie electrică. Factura de energie electrică se poate referi la unitățile de energie electrică pe care le-a consumat întreprinderea, poate preciza procentul de energie electrică din surse regenerabile și poate arăta ca în figura de mai jos.
21. Atunci când elaborează informațiile privind consumul de energie prevăzute la punctul 29, întreprinderea exclude materiile prime și combustibilii care nu sunt arși în scopuri energetice. Întreprinderea care consumă combustibil ca materie primă poate prezenta informații cu privire la acest consum separat de informațiile solicitate.

Conversia dintre diferite unități de energie

22. Întreprinderile trebuie să își raporteze consumul de energie ca energie finală, care este înțeleasă ca fiind cantitatea de energie furnizată întreprinderii, de exemplu megawatt-ore (MWh) de energie electrică achiziționată, din aburul utilitar primit de la o instalație industrială din apropiere sau motorina achiziționată de la stațiile de benzină. Energia electrică se referă în mod explicit la căldură, abur și răcire. Combustibilii includ orice combustibil ars, de exemplu gaz, gaz natural, biomasă etc.
23. Punctul 29 indică MWh ca fiind unitatea aleasă pentru măsurarea consumului de energie. În cazul combustibilului sau al biomasei, este necesară o conversie în MWh pentru datele exprimate în alte unități, cum ar fi conținutul energetic (de exemplu kJ, Btu), volumul (de exemplu, litri, m³) sau masa (de exemplu, tone metrice, tone scurte).
24. Pentru consumul de combustibil măsurat în funcție de masă (de exemplu, lemn, cărbune), întreprinderea trebuie:
- să obțină puterea calorică netă (de exemplu kJ/tonă metrică, TJ/Gg) a combustibilului [poate fi o valoare tipică publicată de surse fiabile, de exemplu IPCC (Grupul interguvernamental privind schimbările climatice), sau poate fi furnizată de furnizor sau obținută la nivel intern];
 - să transforme puterea calorică netă în MWh/tonă, de exemplu:
 $1 \text{ TJ} = 10^{12} \text{ J} = 277,78 \text{ MWh}$; $1 \text{ Gg} = 10^9 \text{ g} = 1\,000 \text{ t}$
 $11,9 \text{ TJ/Gg} = 11,9 * 277,78 / 1\,000 \text{ t} = 3,31 \text{ MWh/tonă și}$
 - să calculeze conținutul energetic al masei, de exemplu:
 $1\,245\,345 \text{ t} * 3,31 \text{ MWh/tonă} = 4\,117\,111 \text{ MWh}$.

25. În ceea ce privește combustibilii lichizi, întreprinderile ar trebui:
- să transforme informațiile referitoare la volum în masă, înmulțind volumul cu densitatea combustibilului, de exemplu:

$$\text{Motorină} = 4\,456\,000 \text{ l}; \text{ Densitatea motorinei} = 0,84 \text{ kg/l}$$

$$4\,456\,000 \text{ (l)} * 0,84 \text{ (kg/l)} = 3\,743\,040 \text{ kg} = 3\,743 \text{ t};$$
 - să calculeze conținutul energetic, înmulțind masa cu puterea calorică netă, de exemplu,

$$3\,743 \text{ [t]} * 43 \text{ [TJ/Gg]} = 3\,743 \text{ t} * 43 \text{ TJ/(1\,000 [t])} = 160,95 \text{ [TJ]} \text{ și}$$
 - să transforme TJ în MWh, de exemplu, $1 \text{ TJ} = 10^{12} \text{ J} = 277,778 \text{ MWh}$

$$160,95 \text{ [TJ]} = 277,78 \text{ [MWh/TJ]} * 160,95 \text{ [TJ]} = 44\,708 \text{ MWh}.$$

Sursa de documentare:

Data	Sursa de documentare
CDP	„CDP Technical Note: Conversion of fuel data to MWh” (Nota tehnică a CDP: conversia datelor privind combustibilii în Mwh)

Emisii de gaze cu efect de seră

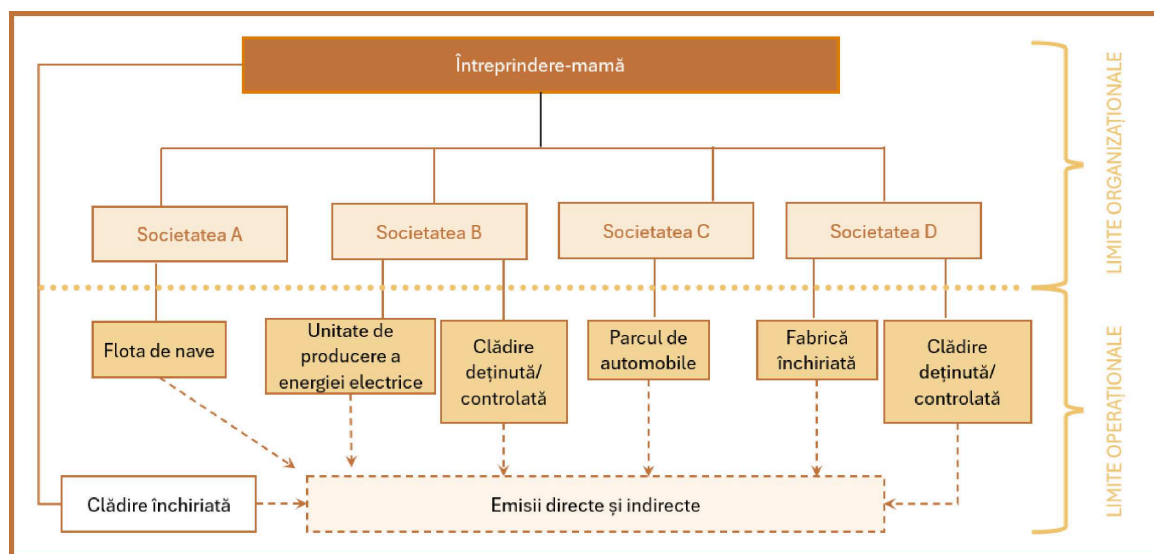
26. În ceea ce privește **emisiile brute de gaze cu efect de seră** (GES) generate de activitățile întreprinderii, cerința de la punctul 30 se bazează pe definițiile și normele din Protocolul privind GES, principalul standard de contabilizare pentru emisiile de GES. În temeiul punctului 30, întreprinderile trebuie să raporteze cu privire la emisiile lor de categoria 1 și de categoria 2. Emisiile de GES de categoria 1 vizează emisiile directe din surse deținute sau controlate. Emisiile de categoria 2 sunt **emisiile indirecte de GES** care rezultă din activitățile întreprinderii raportate (obținute din energia consumată de întreprindere) și care, cu toate acestea, intervin la surse deținute sau controlate de o altă întreprindere. În secțiunile de mai jos, se furnizează orientări suplimentare cu privire la modul de calcul al emisiilor de categoriile 1 și 2.

27. Emisiile de categoriile 1 și 2 pot fi raportate în următorul format.

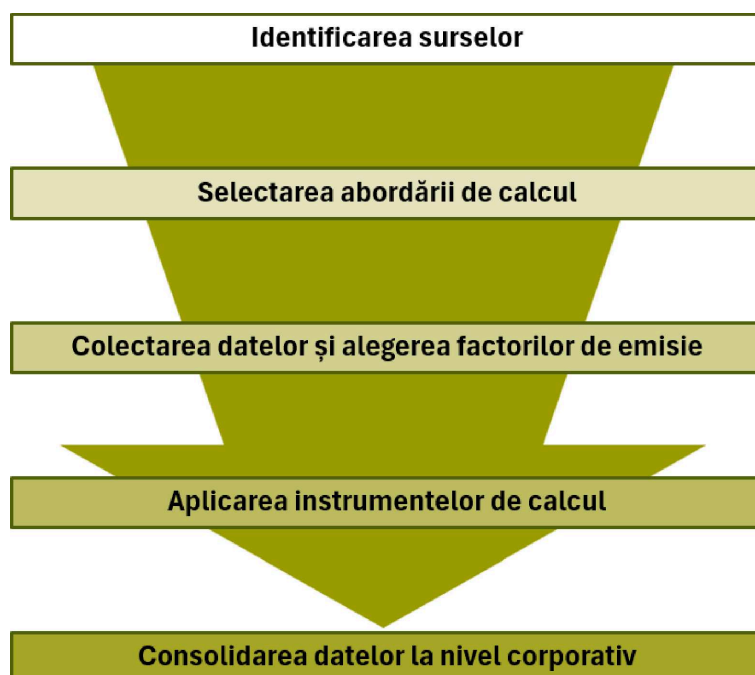
	Emisii de GES (tCO ₂ e) în 202(x)
<i>Categoria 1</i>	45
<i>Categoria 2</i>	6
<i>Total</i>	51

28. Protocolul privind GES este un standard mondial pentru măsurarea, raportarea și gestionarea emisiilor de GES, asigurând în același timp coerență și transparență. Standardul corporativ vizează orientările privind emisiile de categoriile 1, 2 și 3 pentru întreprinderi și alte organizații (ONG-uri, autorități publice etc.).
29. Pentru a asigura o contabilizare echitabilă a emisiilor întreprinderii, Protocolul privind GES a stabilit o listă de principii de raportare:
- relevanță: asigurarea faptului că inventarul GES reflectă emisiile de GES ale organizației;
 - exhaustivitate: asigurarea faptului că inventarul GES ține seama de toate activitățile și sursele de emisii de GES din limita aleasă;
 - coerență: asigurarea coerenței metodologiei utilizate pentru a permite comparații în timp;
 - transparență: prezentarea ipotezelor, a referințelor și a metodologiei utilizate la calcularea emisiilor de GES și
 - acuratețe: asigurarea faptului că datele privind emisiile de GES sunt suficient de precise pentru a permite utilizatorilor să ia decizii.
30. Ca alternativă la Protocolul privind GES, întreprinderile pot recurge la ISO 14064-1, în cazul în care acesta este mai adecvat nevoilor lor de raportare.

31. Atunci când se raportează cu privire la emisiile de GES, este important să se stabilească limitele adecvate pentru a se asigura că inventarul GES este corect și pentru a se evita dubla contabilizare a emisiilor. Protocolul privind GES definește două tipuri principale de limite – limitele organizaționale sau limitele operaționale.
- (a) Limitele organizaționale: Protocolul privind GES definește aceste limite ca fiind limitele care determină operațiunile deținute sau controlate de întreprinderea raportoare în funcție de abordarea de consolidare adoptată. Există două abordări în ceea ce privește consolidarea emisiilor – abordarea bazată pe capitalul propriu sau pe control. Întreprinderea va alege abordarea care reflectă circumstanțele sale.
- (b) Abordarea bazată pe cota capitalului propriu se referă la contabilizarea emisiilor de GES provenite din operațiuni în funcție de cotele capitalului propriu în cadrul operațiunii.
- (c) Atunci când utilizează abordarea bazată pe control, întreprinderea contabilizează emisiile de GES provenite din operațiuni asupra cărora aceasta deține fie controlul financiar, fie controlul operațional. Întreprinderile vor utiliza fie criteriile de control operațional, fie criteriile de control financiar atunci când utilizează această abordare pentru a-și consolida și reflecta emisiile în raport.
- i. Controlul financiar înseamnă că întreprinderea deține controlul financiar asupra operațiunii în cazul în care cea dintâi are capacitatea de a coordona politicile financiare și de exploatare ale celei din urmă în vederea obținerii de beneficii economice din activitățile sale.
- ii. Controlul operațional înseamnă că o întreprindere deține controlul operațional asupra unei operațiuni dacă cea dintâi sau una dintre filialele sale are autoritatea deplină de a introduce și de a pune în aplicare politicile sale operaționale în cadrul operațiunii respective.
- (d) Limitele operaționale: Protocolul privind GES definește aceste limite ca fiind limitele care determină emisiile directe și indirecte asociate operațiunilor deținute sau controlate de întreprinderea raportoare. Această evaluare îi oferă unei întreprinderi capacitatea de a stabili ce operațiuni și surse generează emisii directe (categoria 1) și indirecte (categoriile 2 și 3) și de a decide ce emisii indirecte să includă ca emisii rezultate din operațiunile sale.
- (e) Considerațiile privind limitele trebuie să respecte principiile detaliate mai sus (coerența în timp, transparența în documentarea lor și exhaustivitatea). Ele sunt ilustrate în imaginea de mai jos ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Protocolul privind gazele cu efect de seră. „GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard – Revised Edition” (Standardul contabil și de raportare pentru întreprinderi al Protocolului privind GES – ediția revizuită), World Resources Institute și World Business Council for Sustainable Development.

32. Protocolul privind GES introduce, de asemenea, orientări, precum și etape de parcurs pentru identificarea, calcularea și urmărirea emisiilor de GES, astfel cum se ilustrează în imaginea de mai jos ⁽²⁾.
33. Inițiative private și publice au dezvoltat diferite instrumente pentru a ajuta întreprinderile să își elaboreze inventarul emisiilor de GES și să faciliteze gestionarea provocărilor legate de elaborarea acestuia. Pe site-ul web al EFRAG, există un set de sugestii de modalități de calculare a GES.

Orientări privind emisiile de categoria 1 și emisiile de categoria 2 bazate pe amplasament

34. Emisiile tipice de categoria 1 includ emisiile de CO₂ (precum și de CH₄ și N₂) asociate cu arderea combustibililor (de exemplu, în cazane, cuptoare, vehicule etc.) și emisiile fugitive provenite de la aerul condiționat și procesele industriale.
35. **Categoria 2 bazată pe amplasament** include emisiile provenite din producerea de energie electrică, abur, căldură și răcire achiziționate sau obținute, consumate de întreprinderea raportoare. Aceasta reflectă intensitatea medie a emisiilor rețelilor în care se produce consumul de energie și utilizează în principal date privind factorul de emisie mediu de rețea. Sursele tipice de emisii de categoria 2 vizează orice echipament care consumă energie electrică (motoare electrice, iluminat, clădiri etc.), căldură (încălzire în procese industriale, clădiri etc.), abur (proces industriale) și răcire (proces industriale, clădiri etc.).
36. Evaluarea emisiilor de GES poate fi realizată în mai multe moduri, inclusiv prin calculare, prin măsurare sau printr-o combinație de măsurători și calcule. O abordare comună se bazează pe calcule cu utilizarea factorilor de emisie (EF) – care poate include potențialul de încălzire globală (GWP) al GES. Măsurarea directă cu ajutorul senzorilor (debit și concentrație) poate fi, de asemenea, aplicată. Tabelul de mai jos sintetizează cele mai comune metode.

Metoda de evaluare a GES	Detalii	Date necesare
Măsurători	Înmulțirea cantităților de gaze măsurate direct cu potențialul lor de încălzire globală.	Cantitatea directă de gaze emisă obținută prin măsurarea gazelor (debit, concentrație, volum) Potențialul de încălzire globală (GWP) al gazelor
Calcul	Înmulțirea datelor privind activitatea cu factorul de emisie (EF) care integrează potențialul de încălzire globală (GWP)	Date privind activitatea Factori de emisie (EF)

⁽²⁾ Protocolul privind gazele cu efect de seră. „GHG Protocol Corporate Accounting and Reporting Standard – Revised Edition” (Standardul contabil și de raportare pentru întreprinderi al Protocolului privind GES – ediția revizuită), World Resources Institute și World Business Council for Sustainable Development.

37. Tabelul de mai sus introduce următorii termeni:
- date privind activitatea, care corespund, de regulă, cantității de combustibil consumate. Aceasta poate fi exprimată în unități de energie (de exemplu MWh), volum (de exemplu, m³ sau l) sau masă (de exemplu, tone sau kg). Ele pot fi accesate de întreprindere examinând bonurile de cumpărare a combustibilului sau facturile la utilități;
 - potențialul de încălzire globală, care cuantifică **impactul** anumitor GES asupra climei în comparație cu o unitate echivalentă de dioxid de carbon și
 - factorii de emisie (EF), care măsoară cantitatea de GES emise per unitate de activitate. Factorii de emisie iau frecvent în considerare potențialul de încălzire globală al GES, caz în care întreprinderea nu trebuie țină seama de acesta din urmă.
38. Tabelul de mai jos sintetizează sursele neexhaustive în care atât factorii de emisie (EF), cât și potențialul de încălzire globală (GWP) pot fi accesate cu ușurință de către întreprinderi. Întreprinderile pot consulta, de asemenea, surse naționale oficiale care pot fi mai relevante pentru circumstanțele lor.

Factorii de emisie (EF)	ADEME – Base Empreinte® Baza de date privind factorii de emisie a IPCC IPCC – „Guidelines for National Greenhouse Gas Inventories” (Orientările pentru inventarele naționale de gaze cu efect de seră) Asociația organismelor emittente (AIB) – „Residual Mix Grid Emission Factors” (Factori de emisie aferenți mixului rezidual de rețea) JRC – „Historical GHG emissions factor for electricity consumption” (Factorul istoric de emisii de GES pentru consumul de energie electrică) Setul de date al AIE privind factorii anuali de emisie de GES pentru țările lumii în ceea ce privește producerea de energie electrică și termică (set de date plătit)
Potențialul de încălzire globală (GWP)	IPCC – „Global Warming Potential” (Potențialul de încălzire globală)

39. Întreprinderile pot găsi, de asemenea, mai multe orientări și instrumente referitoare la modul de acțiune și de raportare cu privire la emisiile lor de GES și la **efectele** asupra climei vizitând site-ul web al Platformei pentru climă a IMM-urilor (SME Climate Hub).

Exemplu de calcul al emisiilor de categoria 1

40. Întreprinderea A arde păcura nr. 4 într-un cazan industrial. În ceea ce privește contabilitatea sa financiară, aceasta ține evidența costurilor aferente, iar în scopul contabilizării emisiilor de GES, ține evidența volumelor (m³), astfel cum se reflectă în bonurile pentru combustibil. Din bonurile respective, aceasta determină volumele anuale de păcură cumpărată și urmărește stocurile de păcură în prima zi calendaristică a anului. În 2023, aceasta a achiziționat 100 m³ de păcură. Pe baza evidențelor sale, la 1 ianuarie 2023 avea 2,5 m³ în rezervoarele sale, iar, la 1 ianuarie 2024, 1 m³. Astfel, aceasta determină (prin achiziționarea și măsurarea stocurilor) că, în cursul anului 2023, a consumat 101,5 m³ de păcură.
41. Utilizând lista factorilor de emisie a IPCC (tabelul 2.3, pagina 2.18), întreprinderea estimează factorul său de emisie ca reprezentând un amestec în proporție egală (50 %-50 %) de combustibil diesel și ulei rezidual la 75,75 t CO₂/TJ și, utilizând statisticele publicate privind energia, stabilește că puterea calorifică netă a combustibilului este de 0,03921 TJ/m³. Având în vedere că GWP al CO₂ este egal cu unu, emisiile sale de CO₂ pentru această sursă specifică de categoria 1 sunt:

$$101,5 \text{ m}^3 * 0,03921 \text{ TJ/m}^3 * 75,75 \text{ t CO}_2/\text{TJ} * 1 = 301,5 \text{ t CO}_2$$

42. Din motive de exhaustivitate, în acest exemplu, se calculează, de asemenea, emisiile de CH₄ și N₂O. În urma verificării listei factorilor de emisie a IPCC, se observă că aceștia sunt 3 kg de CH₄/TJ și, respectiv, 0,6 kg de N₂O/TJ, emisiile având următoarele valori:

$$\text{Emisii de CH}_4 = 101,5 \text{ m}^3 * 0,03921 \text{ TJ/m}^3 * 3 \text{ kg CO}_2/\text{TJ} * 29,8 = 0,36 \text{ tCO}_2\text{e}$$

$$\text{Emisii de N}_2\text{O} = 101,5 \text{ m}^3 * 0,03921 \text{ TJ/m}^3 * 0,6 \text{ kg CO}_2/\text{TJ} * 273 = 0,65 \text{ tCO}_2\text{e}$$

43. După cum s-a menționat, emisiile de CH₄ și N₂O adaugă aproximativ 1 tCO₂e la valoarea CO₂ de 301,5 tCO₂, ceea ce reprezintă aproximativ 0,3 % din total. Această valoare ar putea fi considerată ca încadrându-se în limitele unei erori de raportare acceptabile și, prin urmare, ar fi putut să nu fie calculată și raportată. Potențialele de încălzire globală pentru CH₄ și N₂O se obțin din cel de al șaselea raport de evaluare al IPCC, capitolul 7SM.

Exemplu de calcul al emisiilor de categoria 2

44. Întreprinderea A ocupă o clădire de birouri de 2 000 m² în Paris, unde plătește energia electrică pe care o consumă pentru încălzire centrală și răcire, iluminat, calculatoare și alte echipamente electrice, cum ar fi aparatura electrocasnică. Cu ajutorul facturilor sale la utilități, aceasta a estimat un consum de energie electrică aferent clădirii de 282 MWh în 2022. Utilizând un factor de emisie de 73 g CO₂eq/kWh pentru Franța în 2022, aceasta și-a estimat emisiile de categoria 2 pentru consumul său de energie electrică aferent clădirilor ca fiind:

$$Emisii_{GES} = 282\,000 \text{ [kWh]} * 73 \left[\frac{\text{gCO}_2\text{eq}}{\text{kWh}} \right] = 20,6 \text{ t CO}_2\text{eq}$$

45. De asemenea, este posibil ca întreprinderile să dorească să pună la dispoziție cifrele pentru categoria 2 bazate pe piață. Factorii de emisie pentru emisiile de categoria 2 bazate pe piață reflectă acordurile contractuale ale întreprinderii cu furnizorii săi de energie. Factorii de emisie bazați pe piață pot fi puși la dispoziție de furnizorii lor de energie electrică sau de căldură și pot fi sprijiniți prin achiziționarea de certificate de atribute energetice sau de contracte de achiziție de energie electrică sau prin utilizarea factorilor de emisie aferenți mixului rezidual (AIB, 2024).

B4 – Poluarea aerului, a apei și a solului

Orientări pentru a determina întreprinderile care trebuie să raporteze cu privire la poluare și poluanții care trebuie incluși în raportare

46. Punctul 32 stabilește că întreprinderea trebuie să prezinte poluanții pe care îi emite în aer, apă și sol în cadrul propriilor operațiuni, dacă astfel de informații trebuie deja raportate autorităților competente în temeiul legii sau în cadrul unui sistem de management de mediu. Aceasta înseamnă că întreprinderea va evalua mai întâi dacă raportează deja astfel de informații, fie în temeiul unei cerințe legale, fie în mod voluntar. Dacă raportează deja informații privind emisiile de poluanți (sau are obligația legală de a face acest lucru), întreprinderea va furniza informații suplimentare cu privire la aceste emisii în conformitate cu cerințele de la punctul 32. Cu toate acestea, în cazul în care nu raportează încă astfel de informații (și nu are obligația legală de a face acest lucru), întreprinderea trebuie doar să precizeze acest lucru.
47. În general, se preconizează că această cerință se aplică întreprinderilor care sunt operatori ai unei instalații industriale sau ai unei ferme intensive de creștere a animalelor care intră sub incidența Directivei privind emisiile industriale și emisiile generate de creșterea animalelor [DEI 2.0 – Directiva (UE) 2024/1785] de modificare a Directivei privind emisiile industriale (DEI – Directiva 2010/75/UE). DEI 2.0 se aplică unui număr de aproximativ 75 000 de instalații din Europa, vizând activități precum arderea combustibilului în cazane cu o putere nominală mai mare de 50 MW, turnarea în turnătorii de metale, prelucrarea metalelor neferoase, producția de var, fabricarea de produse ceramice prin ardere, producția de produse de protecție a plantelor sau de biocide, creșterea oricărui amestec de porci sau păsări de curte care reprezintă 380 de unități vită mare sau mai mult, tăbăcirea pieilor, abatoarele etc. În aceste cazuri, instalația trebuie să raporteze deja autorității competente poluanții eliberați în aer, apă și sol, iar datele sunt puse la dispoziția publicului în portalul instituit prin Regulamentul privind emisiile industriale [IEPR – Regulamentul (UE) 2024/1244], care înlocuiește Registrul European al Poluanților Emiși și Transferați [E-PRTR – Regulamentul (CE) nr. 166/2006]. Întreprinderile care își desfășoară activitatea în mai multe instalații nu trebuie să raporteze cu privire la emisiile lor consolidate la nivelul întregii societăți în temeiul E-PRTR, deoarece raportează numai la nivel de instalație. Prezentul standard prevede raportarea cantității totale de poluanți din toate instalațiile. În mod similar, întreprinderile care dețin o instalație, dar nu desfășoară activități în aceasta nu trebuie să raporteze în E-PRTR, însă trebuie să reflecte emisiile aferente instalației deținute în raportul lor privind durabilitatea.
48. Acest lucru este, de asemenea, valabil în cazul în care o întreprindere a fost identificată ca fiind obligată să monitorizeze și să raporteze cu privire la poluanții enumerați în E-PRTR în cadrul unui sistem de management de mediu, cum ar fi, de exemplu, un sistem de management de mediu și audit (EMAS) sau certificarea ISO 14001. Acestea sunt, în principiu, aspecte relevante pe care întreprinderea trebuie să le includă în raportul său privind durabilitatea.
49. În cazul în care o întreprindere deține o singură instalație sau își desfășoară activitatea într-o singură instalație și în cazul în care datele sale privind poluarea sunt deja disponibile publicului, întreprinderea poate face trimitere la documentul în care sunt furnizate astfel de informații în loc să le raporteze din nou. În mod similar, în cazul în care întreprinderea publică un raport la nivelul întregii organizații, cum ar fi, de exemplu, un raport EMAS care include date privind poluarea, aceasta îl poate include în raportul privind durabilitatea printr-o trimitere la acesta.

50. Pentru a raporta informațiile privind poluanții în raportul privind durabilitatea, întreprinderea ar trebui să indice tipul de material poluant raportat împreună cu cantitatea emisă în aer, apă și sol într-o unitate de masă adecvată (de exemplu, t sau kg).
51. Mai jos se exemplifică modul în care întreprinderile pot prezenta informații privind emisiile lor în aer, apă și sol defalcate în funcție de tipul de poluant.

Poluant	Emisii (kg)	Mediul de eliberare (aer, apă, sol)
de exemplu, cadmiul și compușii săi	10	Apă
Tipul de poluant 2		
Tipul de poluant 3		

52. În ceea ce privește tipurile de poluanți care trebuie luați în considerare atunci când raportează în temeiul punctului 32, întreprinderea poate face trimitere la următorii poluanți principali care fac în prezent obiectul legislației UE. Cu toate acestea, fiecare întreprindere trebuie să aibă în vedere poluanții specifici care intră sub incidența legislației din jurisdicțiile lor.
53. Printre principalii poluanți atmosferici [Directiva (UE) 2024/299, Regulamentul (UE) 2024/1244, *Poluarea atmosferică din sectoare-cheie, CE, 2024, Sursele și emisiile de poluanți atmosferici în Europa, Agenția Europeană de Mediu, 2022*] se numără: oxizii de sulf (SOx/SO₂ – de exemplu, din producerea de energie și din încălzire în industria prelucrătoare), oxizii de azot (NOx/NO₂ – de exemplu, din transporturi), compușii organici volatili nemetanici (COVnm – de exemplu, din activități agricole), monoxidul de carbon (CO – de exemplu, din arderea combustibililor fosili), amoniacul (NH₃ – de exemplu, împrăștierea și stocarea gunoierului de grajd), particulele în suspensie (PM₁₀ – de exemplu, din arderea în industria prelucrătoare, transporturi, activități agricole), metalele grele (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Zn), poluanții organici persistenți (HAP totale, HCB, PCB, dioxine/furani), substanțe care diminuează stratul de ozon sau „ODS” (clorofluorocarburi „CFC”, hidroclorofluorocarburi „HCFC”, haloni), carbon negru (BC – de exemplu, din consumul de energie) etc.
54. Principalele surse de emisii de poluanți atmosferici din sectorul privat (care au, de asemenea, un impact puternic asupra întregului **lanț valoric**) includ: (a) producerea de energie electrică din arderea combustibililor fosili sau a biomasei (care poate fi realizată extern, distribuită printr-o rețea națională, apoi consumată în cadrul activităților de-a lungul lanțului valoric); (b) arderea directă a combustibililor fosili sau a biomasei în instalații fixe în cadrul activităților sau al proceselor industriale ale unei întreprinderi sau exploatarea echipamentelor fixe sau a altor activități care necesită arderea combustibililor; (c) transporturile (transportul de mărfuri, rutier, feroviar, maritim și aerian, vehicule de teren precum cele utilizate în agricultură sau construcții); (d) procesele industriale (toate celelalte emisii care nu provin din arderea combustibililor și care apar în timpul proceselor industriale); (e) agricultura (gestionarea efectivelor de animale și a gunoierului de grajd, producția vegetală, cum ar fi arderea reziduurilor de culturi, gunoierul de grajd și împrăștierea îngrășămintelor); (f) eliminarea deșeurilor (de exemplu, depozitare, incinerare sau ardere în aer liber sau compostare).
55. În cele de mai jos se exemplifică o metodologie simplă de elaborare a inventarului emisiilor de poluanți atmosferici al unei întreprinderi și de calculare a emisiilor pentru poluanții atmosferici respectivi. Această metodologie este împărțită în etapele enumerate în continuare; excluzându-se cartografierea **lanțului valoric** în conformitate cu standardul de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri, informațiile prevăzute de această cerință de prezentare de informații trebuie raportate la nivelul întreprinderii raportoare: (1) identificarea surselor de emisii din cadrul lanțului valoric, (2) identificarea metodologiilor de cuantificare a emisiilor, (3) colectarea datelor privind activitatea, (4) identificarea factorilor de emisie și (5) cuantificarea emisiilor. Ghidul oferă o punere în corespondență a surselor de poluare cu metodologiile de calculare a informațiilor privind emisiile generate de principalii poluanți atmosferici (tabelul de mai jos).⁽³⁾

Surse de poluare	Metodologia de cuantificare a emisiilor (secțiunea din orientări)
Energie electrică	Secțiunea 4.1
Arderea combustibililor	Secțiunea 4.2

(³) SEI și CCAC (2022), *A Practical Guide for Business Air Pollutant Emission Assessment* (Ghid practic pentru evaluarea emisiilor de poluanți atmosferici ale întreprinderilor). Stockholm Environment Institute (SEI) și Climate and Clean Air Coalition (CCAC).

Surse de poluare	Metodologia de cuantificare a emisiilor (secțiunea din orientări)
Transporturile	Secțiunea 4.3
Procese industriale	Secțiunea 4.4
Agricultura	Secțiunea 4.5
Deșeurile	Secțiunea 4.6

56. În cele de mai jos se exemplifică o metodă de calcul pentru emisiile de poluanți atmosferici utilizând metoda aferentă industriei prelucrătoare descrisă mai sus. În exemplul avut în vedere, M_p este cantitatea de material M utilizată în (sau produsă de) **lanțul valoric** al unei întreprinderi, utilizând procesul p (tone, litri); $EF_{k,p}$ este factorul de emisie pentru poluantul k pentru procesul p (g unitate-producție-1); $Em_{k,p}$ reprezintă emisiile de poluant specific k pentru procesul p (g).

$$Em_{k,p} = M_p * EF_{k,p}$$

57. De exemplu, un producător mediu de ciocolată care a produs 1 750 de tone de ciocolată în 2022 ar aplica factorul de emisie implicit de 2 pentru a-și calcula emisiile de COVnm, ceea ce ar conduce la următorul calcul:

$$1\,750 \text{ de tone de ciocolată} * 2 \text{ (factor de emisie al COVnm)} = 3\,500 \text{ de tone de emisii de COVnm.}$$

58. Transporturile pot fi o altă sursă semnificativă de poluare atmosferică în cadrul propriilor operațiuni și la nivelul **lanțului valoric**. În acest caz, pentru a estima emisiile unui anumit poluant din transportul rutier, de exemplu, entitatea va trebui să utilizeze următoarea formulă, unde $FC_{v,f}$ este consumul de combustibil al tipului de vehicul v utilizând combustibilul f (kg), $EF_{k,v,f}$ este factorul de emisie pentru poluantul k pentru tipul de vehicul v și combustibilul f (g vehicul-km-1) și $Em_{k,v,f}$ reprezintă emisiile poluantului specific k pentru tipul de vehicul v și pentru combustibilul f (g).

$$Em_{k,v,f} = FC_{v,f} * EF_{k,v,f}$$

59. De exemplu, un vehicul comercial ușor care funcționează cu motorină și care a parcurs în total 2 800 km în 2022 a produs următoarea cantitate de emisii de PM10 (factor de emisie PM10 de 1,52 g/kg):

$$2\,800 \text{ km} * 1,52 = 4\,256 \text{ de grame de emisii de PM}_{10}.$$

60. Arderea combustibililor este o sursă critică suplimentară de emisii atmosferice. În acest caz, un exemplu de formulă poate fi următorul, unde FC_n este combustibilul n consumat în cadrul categoriei de surse (Gj), EF_k este factorul de emisie pentru acest poluant k (g/Gj) și Em_k reprezintă emisiile de poluant specific k (g).

$$Em_k = FC_n * EF_k;$$

61. De exemplu, o societate care a consumat 3 000 000 de grame de combustibil în 2020 va avea un EF de 0,67 pentru SO₂, ceea ce va duce la:

$$3\,000\,000 * 0,67 = 2\,010\,000 \text{ de grame de emisii de SO}_2 \text{ din arderea combustibililor în 2020.}$$

62. Printre principalii poluanți ai apei [Regulamentul (UE) 2024/1244, Directiva 2000/60/CE, Directiva 2006/118/CE, Directiva 91/676/CEE, Directiva 2010/75/UE și Directiva (UE) 2024/1785 de modificare, *Emisiile de poluanți industriali în apă în Europa*, AEM, 2024] se numără: azotul (N), fosforul (P), metalele grele (Cd, Hg, Pb, precum și As, Cr, Cu, Ni, Zn), poluanții organici persistenți și pesticidele, BTEX (benzen, toluen, etilbenzen, xileni) și alți compuși organici volatili (COV), substanțe care influențează negativ echilibrul de oxigen (măsurat utilizând parametri precum BOD, COD etc.), conținutul de carbon organic total (COT) etc.

63. Pesticidele și nutrienții (de exemplu, N și P) pot fi eliberați prin activități agricole (*Principalele surse de poluare a apei*, AEM, 2023, publicația intitulată „*Introduction to Freshwater Quality Monitoring and Assessment – Technical Guidance Document*” (Introducere în monitorizarea și evaluarea calității apei dulci – document tehnic de orientare), UNEP, 2023) (de exemplu, împrăștierea gunoiului de grajd sau a îngrășămintelor anorganice). Concentrațiile de metale grele pot proveni din minerit și din deversările de ape uzate. COT este un indicator generic al contaminării apei cu materie organică, indicând prezența materialului viu, de exemplu în apele uzate, dar și în apele de suprafață și în apele subterane (niveluri de concentrație obișnuite mai mici de 10 mg/l și, respectiv, 2 mg/l). COD indică pe scară largă prezența efluenților industriali sau a apelor uzate, cu valori de obicei mai mici de 20 mg/l în apele nepoluate, în apele uzate industriale atingând valori de până la 60 000 mg/l. BOD este utilizat în mod normal pentru a determina poluarea cu materie organică în apele de suprafață, precum și pentru eficiența epurării apelor uzate și are de obicei valori de aproximativ 2 mg/l în apele nepoluate și de 10 mg/l sau mai multe în apele poluate. Eliberarea de COV poate fi rezultatul deversărilor în apă.
64. În ceea ce privește metodologia utilizată pentru măsurarea emisiilor în apă, AEM [în Raportul nr. 3/2022 al ETC/ICM intitulat „*Calculating emissions to water – a simplified method*” (Calcularea emisiilor în apă – o metodă simplificată)] recomandă o tehnică simplă de estimare similară celei utilizate pentru poluanții atmosferici menționați anterior. În formula de mai jos, AR_a este rata de activitate pentru activitatea a (care urmează să fie aleasă pe baza activității sau a procesului specific; de exemplu, a se vedea Mp în calculul emisiilor atmosferice de mai sus), EF_{p,a} este factorul de emisie pentru poluantul p pentru activitatea a și Emisii_{p,a} reprezintă emisiile poluantului specific p pentru activitatea a.

$$\text{Emisii}_{p,a} = \text{AR}_a * \text{EF}_{p,a}$$

65. Printre principalii poluanți ai solului [Regulamentul (UE) 2024/1244, Directiva 86/278/CEE] se numără: N, P, metalele grele (de exemplu, împrăștierea pe sol a nămolurilor de epurare), BTEX și alți COV, poluanții organici persistenți și pesticidele.
66. În general, sursele de poluare a solului din sectorul privat sunt în principal produsele sau subprodusele proceselor industriale (de exemplu, producția de produse chimice sau de energie, fabricarea textilelor), deversările accidentale de produse derivate din benzină, activitățile zootehnice și agricole (de exemplu, irigarea cu ape uzate netratate, creșterea păsărilor de curte), producerea și epurarea apelor uzate, producția și prelucrarea metalelor și mineralelor, precum și transporturile [raportul intitulat „*Global assessment of soil pollution: Report*” (Evaluarea globală a poluării solului), FAO, 2021].
67. Au fost elaborate mai multe manuale naționale pentru a sprijini întreprinderile în calcularea emisiilor atmosferice, în apă și în sol, de exemplu, în Australia [„*Emission Estimation Technique Manual for Soft Drink Manufacture, National Pollution Inventory*” (Manualul tehnic de estimare a emisiilor pentru producerea băuturilor răcoritoare, inventarul național al poluării)] și în Africa de Sud [„*A Guide to Reporting and Estimating Emissions for the IPWIS*” (Ghid privind raportarea și estimarea emisiilor pentru IPWIS)], cu câteva opțiuni de estimare disponibile, în funcție de posibilitățile întreprinderilor: măsurarea directă (de exemplu, eșantionare, sistem de monitorizare continuă), bilanțul masic, calculele tehnice, factorii de emisie (aceeași formulă ca mai sus pentru emisiile atmosferice și în apă) etc. Abordarea generală în ceea ce privește calculul acestor emisii constă în: (1) identificarea surselor de emisii din cadrul instalației (ardere, producție, evaporarea solvenților, depozitare, emisii fugitive); (2) inventarierea informațiilor disponibile; (3) identificarea, în lista metodelor de estimare, a celei mai adecvate metode pentru procesul specific în curs de evaluare, a informațiilor disponibile și a instrumentelor de măsurare care pot fi procurate pentru a obține datele necesare; (4) colectarea datelor necesare pentru fiecare metodă și (5) calcularea emisiilor. Manualele oferă mai multe formule și exemple pentru fiecare metodă de calcul al emisiilor.
68. O listă a factorilor de emisie pentru poluanții atmosferici este disponibilă pe pagina web dedicată a Agenției Europene de Mediu. Deși factorii de emisie sunt utilizați mai frecvent pentru poluarea aerului, Organizația Mondială a Sănătății a pus la dispoziție anumiți factori de emisie pentru deversarea apei de suprafață și deversarea pe terenuri pentru procese specifice. Factorii de emisie suplimentari pentru poluanții organici persistenți pot fi consultați pe pagina web dedicată setului de instrumente pentru identificarea și cuantificarea emisiilor de dioxine, furani și alți poluanți organici persistenți neintenționați.
69. Trebuie menționat faptul că cerințele de la punctul 32 se aplică numai IMM-urilor care își desfășoară activitatea în anumite sectoare. De pildă, întreprinderile care sunt implicate în prestarea de servicii (de exemplu, care își desfășoară activitatea în spații de lucru comune sau partajate sau de la distanță), nu sunt, de regulă, incluse în domeniul de aplicare al acestei prezentări de informații. În schimb, întreprinderile care desfășoară activități de producție (de exemplu, de produse chimice) au, în general, un **impact** în ceea ce privește poluarea și, prin urmare, trebuie să raporteze informații în cadrul acestei prezentări de informații. Tabelul de mai jos (adaptat potrivit ghidului utilizatorului EMAS) oferă exemple de efecte la nivel sectorial, inclusiv pentru serviciile administrative, pentru care este posibil ca aspectele legate de poluare să nu fie semnificative.

Activitate	Aspect de mediu	Impact asupra mediului
Transporturi	— uleiurile de mașini folosite, consumul de combustibil — emisiile vehiculelor — abraziunea pneurilor (praf fin)	— poluarea solului, a apei, a aerului — efect de seră, zgomot
Construcții	— consumul de materii prime principale (resurse) — emisiile atmosferice, zgomotul, vibrațiile etc. provenite de la utilajele de construcții — consumul de teren	— disponibilitatea materiilor prime — poluarea sonoră, a solului, a apei, a aerului — distrugerea covorului vegetal — declinul biodiversității
Servicii administrative	— consumul de materiale, de exemplu hârtie sau toner — consumul de energie electrică (care generează emisii indirecte de CO ₂)	— generarea de deșeuri municipale mixte — efectul de seră
Industria chimică	— consumul de materii prime principale (resurse) — apele uzate — emisiile de compuși organici volatili — emisiile de substanțe care diminuează stratul de ozon	— disponibilitatea materiilor prime — poluarea apei — ozonul fotochimic — distrugerea stratului de ozon

B5 – Biodiversitatea

Orientări privind modul de identificare a amplasamentelor situate în zone sensibile din punctul de vedere al biodiversității sau în apropierea acestora

70. Punctul 33 prevede că întreprinderea trebuie să prezinte **amplasamentele** în care își desfășoară activitatea situate în zone sensibile din punctul de vedere al biodiversității sau **în apropierea acestora**. Zonele sensibile din punctul de vedere al biodiversității sunt definite ca atare de reglementările speciale privind protecția naturii la nivel european sau internațional. Acestea includ zone care aparțin rețelei Natura 2000 de zone protejate, situri care fac parte din patrimoniul mondial UNESCO și zone esențiale de biodiversitate („KBA”), precum și alte zone protejate desemnate ca necesitând o protecție specială de către autoritățile guvernamentale (de exemplu, zone protejate de păduri sau zone situate în districte hidrografice).
71. Pentru a identifica zonele protejate și **zonele sensibile din punctul de vedere al biodiversității**, întreprinderea poate consulta baze de date precum *Baza de date mondială a zonelor protejate (World Database on Protected Areas – WDPA)* (o bază de date mondială care contribuie la identificarea zonelor marine și terestre protejate), *Baza de date mondială privind principalele zone de biodiversitate (World Database on Key Biodiversity Areas)* și *Lista roșie a speciilor amenințate a UICN*. Întreprinderea poate utiliza, de asemenea, instrumente precum instrumentul integrat de evaluare a biodiversității (IBAT).
72. Termenul „**în apropierea**” utilizat în contextul secțiunii B5 – Biodiversitatea se referă la o zonă care se suprapune (parțial) sau se învecinează cu o **zonă sensibilă din punctul de vedere al biodiversității**.
73. Tabelul următor prezintă modul în care pot fi prezentate informațiile privind **amplasamentele** situate în **zonele sensibile din punctul de vedere al biodiversității** sau în apropierea acestora.

Locul	Suprafața (hectare)	Zonă sensibilă din punctul de vedere al biodiversității	Specificații (situată în/in apropierea zonelor sensibile din punctul de vedere al biodiversității)
Țara – Denumirea amplasamentului 1			
Țara – Denumirea amplasamentului 2			
Țara – Denumirea amplasamentului 3			
...			

Orientări privind modul de calculare și raportare a **utilizării** terenurilor

74. Prin „**zonă impermeabilizată**” se înțelege o zonă în care solul inițial a fost acoperit (de exemplu, în cazul drumurilor, al clădirilor, al parcărilor), aceasta devenind astfel impermeabilă, cu un **impact** asupra mediului.
75. O zonă verde sau o „**zonă de protejare a naturii**” este o zonă dedicată în principal conservării sau restaurării naturii. La **amplasamentul** organizației pot exista zone verzi/aproape naturale, de exemplu acoperișuri, fațade, sisteme de drenare a apei sau alte elemente concepute, adaptate sau gestionate pentru a promova biodiversitatea. Zonele aproape naturale se pot situa și în afara amplasamentului organizației dacă sunt deținute sau administrate de organizație și dacă servesc în principal scopului de promovare a biodiversității.
76. Tabelul următor prezintă modul în care pot fi prezentate informațiile privind **utilizarea terenurilor** (EMAS, 2023).

Tipul de utilizare a terenurilor	Suprafața (hectare sau m ²)
Suprafața totală a zonelor impermeabilizate	
Suprafața totală a zonei de protejare a naturii din cadrul amplasamentului	
Suprafața totală a zonei de protejare a naturii din afara amplasamentului	
Suprafața totală a terenurilor utilizate	

B6 – **Apa**

Orientări privind modul de calculare și raportare a prelevărilor de apă și a consumului de apă

77. **Prelevarea de apă** se referă la cantitatea de apă trasă de o întreprindere în limitele sale organizaționale din orice sursă în cursul perioadei de raportare. În practică, pentru majoritatea întreprinderilor, aceasta se referă la cantitatea de apă de la rețeaua publică de alimentare cu apă, astfel cum se indică în facturile la utilități. Cu toate acestea, după caz, prelevarea de apă include și cantitățile de apă din alte surse, cum ar fi apele subterane din puțurile proprii, apa prelevată din râuri sau lacuri sau apa primită de alte întreprinderi. În cazul specific al întreprinderilor care își desfășoară activitatea în agricultură, prelevarea de apă ar include apa pluvială, dacă aceasta ar fi colectată direct și stocată de întreprindere.
78. Datele privind **prelevarea de apă** pot fi obținute în urma măsurărilor cu ajutorul debitmetrelor sau din facturile de apă; într-adevăr, în practică, pentru majoritatea întreprinderilor, prelevarea de apă se referă la cantitatea de apă de la rețeaua publică de alimentare cu apă, astfel cum se indică în facturile la utilități. În cazurile în care măsurătorile directe nu sunt fezabile sau sunt considerate insuficiente și, prin urmare, trebuie completate, datele privind prelevarea de apă pot fi estimate utilizând, de exemplu, modele de calcul și standarde industriale.
79. De exemplu, în cazul unui birou partajat sau al unui spațiu de lucru comun, o posibilă metodă de calculare a **prelevării de apă** ar putea fi obținerea informațiilor privind prelevarea totală de apă aferentă clădirii din factura de apă și calcularea prelevării de apă per **salariat** cu ajutorul următoarei ecuații:

Prelevarea de apă per salariat pe zi (L) = $\frac{\text{prelevarea de apă pe an (L)}}{\text{nr. salariaților din întreaga clădire utilizată în comun} \times \text{numărul de zile lucrătoare}}$.

Întreprinderea ar putea apoi să înmulțească prelevarea de apă per salariat cu numărul de salariați și cu zilele lucrate în anul de raportare pentru a obține cifra finală necesară pentru punctul de date.

Pentru a da un exemplu numeric aplicând formula propusă, prelevarea de apă pe an din factura de apă a unui spațiu de lucru comun este de 1 296 m³ (ceea ce corespunde unui număr de 1 296 000 l), în spațiul de lucru lucrând împreună 100 de salariați ai unor întreprinderi diferite pentru un număr estimat de 240 de zile pe an. Ipoteza privind numărul mediu de zile lucrate se poate baza, de exemplu, pe statisticile naționale. În acest caz, prelevarea de apă per salariat pe zi ar fi:

$$\text{prelevarea de apă per salariat pe zi} = 1\,296\,000\text{ l} / (100 \times 240) = 54\text{ l}$$

80. Presupunând că întreprinderea raportoare are 25 de **salariați** și că aceștia utilizează spațiul de lucru comun timp de 220 de zile pe an, **prelevarea de apă** pe an a întreprinderii în spațiul de lucru comun ar fi prelevarea de apă per salariat înmulțită cu numărul său de salariați și cu zilele lucrate, prin urmare $54 \times 25 \times 220 = 297\,000\text{ l}$ (ceea ce corespunde unei valori de 297 m³).
81. Acest calcul ar putea fi util atunci când este posibil să se aibă acces la factura de apă a clădirii partajate. Această metodă simplă de calcul are unele limitări, deoarece nu ține seama, de exemplu, de diferențele de utilizare dintre diferitele părți ale clădirii (de exemplu, o clădire cu șapte etaje ar putea avea șase etaje dedicate birourilor și un etaj cu o cantină sau un restaurant), pe care întreprinderea ar putea să le neutralizeze dacă sunt disponibile date suplimentare, optimizând în continuare calculul de bază furnizat mai sus ca exemplu.
82. O modalitate alternativă de a obține date privind **prelevarea de apă** în exemplul birourilor partajate atunci când nu este posibilă accesarea facturii ar putea fi calcularea sa cu ajutorul debitelor instalațiilor și al datelor privind gradul de ocupare ca date de intrare primare. O posibilă formulă ar putea fi:

$$\text{Prelevarea totală de apă} = \sum (\text{debit} \times \text{numărul de utilizări pe zi} \times \text{numărul de zile pe an} \times \text{gradul de ocupare})$$

unde:

- (a) datele privind debitele sau fiecare instalație se pot obține, de exemplu, din documentația proiectului sau de pe etichetele instalațiilor sau se pot estima pe baza datelor medii disponibile public, în cazul în care nu se pot extrage informații mai exacte;
 - (b) numărul de utilizări pe zi poate fi estimat pe baza valorilor medii puse la dispoziția publicului;
 - (c) „număr de zile” înseamnă numărul de zile operaționale pentru întreprinderea raportoare dintr-un an;
 - (d) „gradul de ocupare” reprezintă numărul de **salariați** ai întreprinderii care utilizează biroul; acesta se calculează adesea ca echivalent normă întreagă (ENI) și
 - (e) Σ indică faptul că toate calculele pentru fiecare instalație trebuie însumate pentru a obține prelevarea totală de apă a întreprinderii raportoare care își desfășoară activitatea într-un birou partajat.
83. O eventuală sursă suplimentară care ar putea sprijini raportarea **prelevării de apă** pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea în birouri partajate o reprezintă manualul *Level(s) indicator 3.1: Use stage water consumption* al JRC (consumul de apă în funcție de faza de exploatare), precum și documentele conexe și fișele de calcul suplimentare [a se vedea secțiunea *Grupe de produse – Documente | Biroul Produse (europa.eu)*]. În plus, întreprinderea ar putea consulta *documentul de referință EMAS pentru sectorul administrației publice și documentul de referință EMAS pentru sectorul construcțiilor*, precum și sistemele de rating și certificările similare, care ar putea oferi indicații utile în metodologiile lor cu privire la modul de optimizare suplimentară a calculului pentru prelevarea de apă aferentă birourilor și spațiilor partajate.
 84. Exemplele furnizate pentru obținerea datelor privind **prelevarea de apă** în cazul birourilor partajate pot fi transpuse și aplicate de întreprinderile care își desfășoară activitatea în diferite sectoare, cu ajustări care ar putea fi necesare în funcție de situația sectorială și specifică entității în care își desfășoară activitatea întreprinderea. Publicația intitulată „EMAS «easy» for small and medium enterprises” (EMAS „ușor” pentru întreprinderile mici și mijlocii) și *documentele de referință sectoriale EMAS* ar putea fi consultate în ceea ce privește metodologia și indicatorii specifici IMM-urilor și sectoarelor în legătură cu prelevarea de apă și standardele și indicii de referință din sectoarele aferente.
 85. **Consumul de apă** este cantitatea de apă trasă în limitele întreprinderii care nu este deversată sau planificată să fie deversată înapoi în mediul acvatic sau către o parte terță. Aceasta se referă, de regulă, la apa evaporată – de exemplu, în procesele de producere a energiei termice, cum ar fi uscarea sau producția de energie electrică – apa încorporată în produse – de exemplu, în producția de alimente – sau apa pentru irigații – de exemplu, utilizată în agricultură sau pentru uzul spațiilor întreprinderii.

86. Deversarea apei înseamnă, de exemplu, cantitatea de apă transferată direct către corpurile de apă receptoare, cum ar fi lacurile sau râurile, sistemul public de canalizare sau către alte întreprinderi pentru utilizarea apei în cascadă. Aceasta poate fi considerată ca reprezentând apa care iese din întreprindere.

87. Prin urmare, **consumul de apă** poate fi calculat după cum urmează:

$$\text{Consumul de apă} = \text{aportul de apă} - \text{evacuări de apă}$$

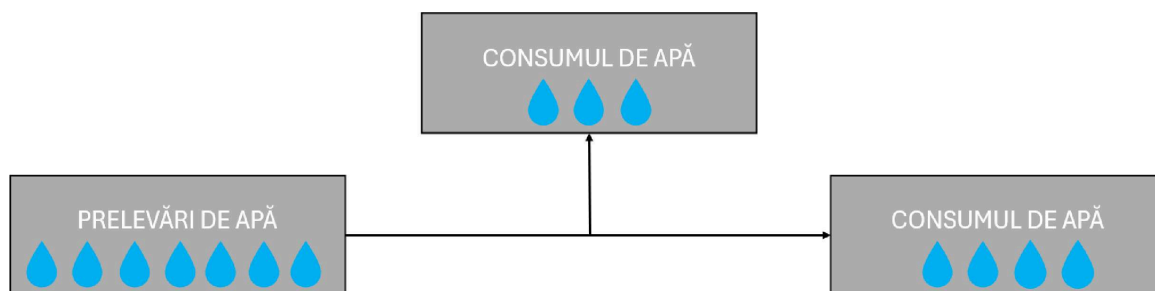
sau, cu alte cuvinte,

$$\text{Consumul de apă} = (\text{Prelevarea de apă}) - \text{deversările de apă}.$$

Pentru întreprinderile care prelevează apă de la rețeaua publică de apă și o deversează în canalizare, consumul de apă va fi aproape de zero și, prin urmare, poate fi omis din raport.

În sens mai larg, aplicabilitatea cerinței de prezentare de informații privind consumul de apă se referă la informațiile deja prevăzute prin lege, deja raportate și/sau adecvate pentru sectorul în cauză.

88. Imaginea de mai jos ilustrează o imagine schematică a relației dintre **prelevarea de apă**, **consumul de apă** și deversarea apei.

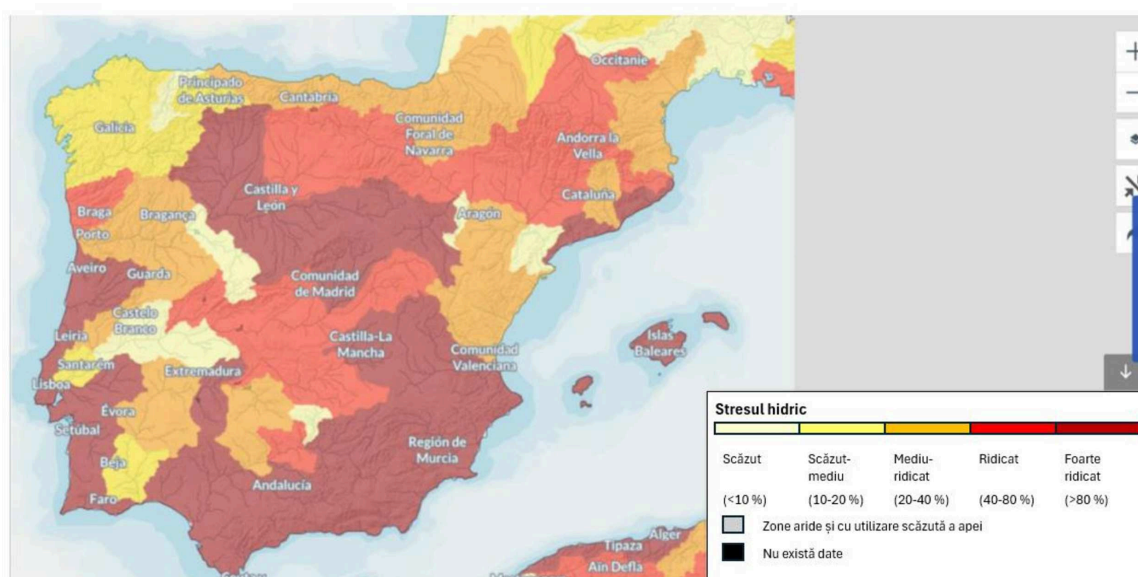

89. Întreprinderea poate furniza informații explicative suplimentare pentru a-și contextualiza **prelevările de apă** sau consumul de apă. De exemplu, întreprinderea poate evidenția dacă apa de ploaie este colectată și utilizată ca înlocuitor pentru apa de la robinet sau dacă apa este deversată către alte părți pentru utilizare în cascadă.
90. Mai jos se exemplifică modul în care întreprinderile pot prezenta informații cantitative privind prelevările, deversările și consumul de apă, împărțite în funcție de situarea **amplasamentului**.

	Prelevare de apă De exemplu, m ³	Consumul de apă De exemplu, m ³ (dacă este cazul)
Toate amplasamentele		
Amplasamente situate în zone cu stres hidric		

Orientări pentru a stabili dacă întreprinderea își desfășoară activitatea într-o zonă cu stres hidric ridicat

91. Întreprinderea poate consulta autoritățile locale (de exemplu, naționale sau regionale) din domeniul apei din locul (locurile) în care își desfășoară activitatea pentru a-și fundamenta evaluarea resurselor de apă pentru locul (locurile) specific (specifice), inclusiv pentru identificarea zonelor cu stres hidric ridicat. Întreprinderea poate consulta, de asemenea, instrumente disponibile public și gratuite care cartografiază deficitul de apă la nivel mondial. Un astfel de instrument este *Aqueduct Water Risk Atlas* (Atlasul riscului hidric) al WRI, care oferă o hartă interactivă a unui indicator de stres hidric („stresul hidric de referință”, care măsoară raportul dintre necesarul total de apă și rezervele disponibile din surse regenerabile de suprafață și de apă subterană) la nivel de sub-bazin. Cu ajutorul acestui instrument, întreprinderile pot consulta nivelul de referință al stresului hidric stabilit pentru diferite bazine hidrografice la nivel mondial. Valorile indicatorului privind stresul hidric de referință care depășesc 40 % indică o zonă cu stres hidric ridicat.
92. Cu titlu ilustrativ, harta de mai jos prezintă principalele bazine hidrografice iberice și clasificarea lor în funcție de stresul hidric în conformitate cu Atlasul Aqueduct al WRI.

În această imagine, se pot observa mai multe bazine hidrografice din Peninsula Iberică, împreună cu clasificarea lor în funcție de stresul hidric. Cea mai mare parte a sudului peninsulei se află într-o zonă cu stres hidric ridicat – cu excepția bazinului Guadiana (marcat cu galben). Astfel, în cazul în care întreprinderea desfășoară activități în bazinul Guadalquivir (de exemplu, în regiunea Andaluzia, o regiune cu stres hidric ridicat), întreprinderea ar trebui să își dezagrege **consumul de apă** pentru regiunea/bazinul hidrografic în cauză. În schimb, dacă operațiunile sale se desfășoară în partea de sud a bazinului hidrografic Guadiana (unde există un stres hidric scăzut), nu ar fi necesară dezagregarea consumului său de apă pentru regiunea/bazinul hidrografic în cauză.

93. Alte instrumente posibile pe care întreprinderile le pot consulta pentru a stabili dacă se situează în zone cu stres hidric sunt harta statică (și setul de date aferent) pusă la dispoziție de Agenția Europeană de Mediu (AEM), respectiv *indicele de exploatare a apei plus (WEI+) pentru vară și zonele morfologice urbane*, precum și *harta interactivă aferentă indicelui de exploatare a apei plus (WEI+) pentru bazinele hidrografice (1990-2015)*, ambele prezentând indicatorul de stres hidric WEI+ care măsoară **consumul total de apă** ca procent din resursele regenerabile de apă dulce la nivel de sub-bazin hidrografic. Valorile WEI+ egale cu sau mai mari decât 40 % indică, în general, situații de stres hidric ridicat. Trebuie subliniat faptul că Atlasul Aqueduct al WRI își bazează indicatorul de referință de stres hidric pe necesarul de apă, în timp ce indicatorul AEM privind stresul hidric WEI+ se bazează pe consumul de apă.

B7 – Utilizarea resurselor, economia circulară și gestionarea deșeurilor

Orientări privind principiile economiei circulare

94. Atunci când prezintă informații privind produsele sale, utilizarea materialelor și gestionarea deșeurilor, întreprinderea poate furniza informații în legătură cu **principiile economiei circulare**. Principiile economiei circulare sunt prezentate în punctele de mai jos. Principiile-cheie ale economiei circulare sunt prezentate mai jos, iar principiile-cheie avute în vedere de Comisia Europeană sunt prezentate cu caractere *cursive*.

Eliminarea deșeurilor și a poluării – acest lucru poate fi realizat prin îmbunătățirea proceselor și, de asemenea, prin considerații de proiectare la *nivelul posibilității de utilizare și reutilizare, al potențialului de reparare, al dezasamblării și al refabricării*.

Circularea produselor și a materialelor (la cea mai înaltă valoare) – *posibilitatea de reutilizare și reciclarea* sunt esențiale pentru circularea produselor, dar acest lucru este consolidat dacă se acordă o atenție deosebită circularității în faza de proiectare în legătură cu aspecte precum posibilitatea de utilizare și reutilizare, potențialul de reparare, refabricarea și dezasamblarea. Factori precum încorporarea biomaterialelor și *reciclarea acestora prin intermediul ciclului biologic* pot fi, de asemenea, luați în considerare, de exemplu utilizarea unor acoperitoare biodegradabile ale culturilor în locul materialelor plastice în agricultură.

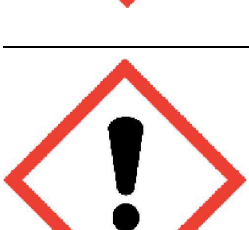
Regenerarea naturii – ori de câte ori este posibil, activitățile umane ar trebui să urmărească regenerarea naturii și îmbunătățirea sau refacerea funcțiilor ecologice esențiale (de exemplu, drenarea, asigurarea habitatelor, reglarea termică etc.) care este posibil să fi fost pierdute ca urmare a activităților umane anterioare.

Orientări privind cantitatea totală de deșeuri generate și de deșeuri redirectionate spre reciclare sau reutilizare

95. Cerințele de la punctul 38 pot fi omise de întreprinderile care generează numai deșeuri menajere. În astfel de cazuri, întreprinderea va declara doar că generează acest tip de deșeuri.
96. Atunci când raportează cu privire la **deșeurile periculoase** în conformitate cu punctul 38 litera (a), întreprinderea trebuie să îndeplinească respectivele cerințe privind **deșeurile radioactive** de la indicatorul nr. 9 din tabelul 1 din anexa 1 la Regulamentul privind prezentarea de informații referitoare la finanțarea durabilă (SFDR)⁽⁴⁾. Acest indicator SFDR (raportul dintre tonele de deșeuri radioactive și de **deșeuri periculoase**) poate fi calculat utilizând numărătorul și numitorul pe care întreprinderea le furnizează atunci când raportează informații în conformitate cu punctul 38 litera (a).
97. IMM-urile trebuie să prezinte informații privind deșeurile periculoase și **deșeurile radioactive** în cazul în care operațiunile lor implică generarea unor astfel de deșeuri. Aplicabilitatea depinde de prezența materialelor periculoase sau radioactive în procesele întreprinderii.
98. Întreprinderilor li se recomandă să își clasifice **deșeurile periculoase** utilizând *Catalogul european al deșeurilor sau EWC pe scurt* (Decizia Comisiei din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului), care clasifică deșeurile în funcție de tipul acestora. Orice tip de deșeuri marcat cu un asterisc (*) este clasificat ca periculos în EWC, în mod normal cu mențiunea „cu conținut de substanțe periculoase”. De exemplu:
- (a) în sectorul medical: obiectele ascuțite contaminate, cum ar fi acele și seringile utilizate în contexte medicale („deșeuri a căror colectare și eliminare fac obiectul unor măsuri speciale privind prevenirea infecțiilor”, codul EWC 18 01 03*), medicamentele citotoxice și citostatice (codul EWC 18 01 08*), produsele radiofarmaceutice uzate și anumite echipamente de diagnosticare care conțin materiale radioactive;
 - (b) în industria prelucrătoare: lubrifianții și uleiurile uzate clasificate ca periculoase (cod EWC 13 02 05*);
 - (c) în sectorul construcțiilor: materiale care conțin azbest (codul EWC 17 09 03*), pământ și pietre cu conținut de substanțe periculoase (codul EWC 17 05 03*) și
 - (d) în domeniul bateriilor și al acumulatorilor: bateriile cu plumb (16 06 01*), bateriile cu Ni-Cd (16 06 02*), bateriile cu conținut de mercur (16 06 03*).
99. Totuși, un tip de deșeuri este considerat periculos dacă prezintă una sau mai multe dintre proprietățile periculoase enumerate în anexa II la Directiva-cadru privind deșeurile (Directiva 2008/98/CE). Pentru a facilita trimerile, acestea sunt prezentate mai jos împreună cu pictogramele aferente pentru a contribui la identificarea proprietăților periculoase, cum ar fi inflamabilitatea, toxicitatea și corozivitatea, ceea ce poate conduce la clasificarea deșeurilor ca fiind periculoase.
100. De asemenea, **deșeurile radioactive** au sau pot avea proprietăți periculoase care le fac periculoase, și anume proprietăți cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere. Cu toate acestea, substanțele radioactive fac obiectul unor reglementări separate în cadrul UE (Directiva 2011/70/Euratom a Consiliului). Întreprinderile care utilizează materiale radioactive capabile să genereze deșeuri radioactive care fac obiectul reglementărilor UE ar trebui să cunoască acest lucru. Deșeurile radioactive ar trebui identificate pe baza prezenței radionuclizilor la niveluri care depășesc pragurile permise prevăzute de reglementări.
101. **Deșeurile radioactive** pot fi prezente într-o varietate de articole, cum ar fi echipamentele medicale, de cercetare și industriale, detectoarele de fum sau nămolurile.

⁽⁴⁾ Regulamentul delegat (UE) 2022/1288 al Comisiei din 6 aprilie 2022 de completare a Regulamentului (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare care precizează detaliile referitoare la conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu principiul de „a nu aduce prejudicii semnificative”, care precizează conținutul, metodologia și prezentarea informațiilor în legătură cu indicatorii de durabilitate și efectele negative asupra durabilității, precum și conținutul și prezentarea informațiilor în legătură cu promovarea caracteristicilor de mediu sau sociale și a obiectivelor de investiții durabile în documentele precontractuale, pe site-urile web și în rapoartele periodice, C/2022/1931, JO L 196, 25.7.2022, p. 1.

102. Pictogramele de pericol pentru fiecare clasă de pericol sunt prezentate mai jos.

Pictogramă de pericol	Descrierea, simbolul și clasa pictogramei	Ce înseamnă?
	„Gaz sub presiune” Simbol: Butelie de gaz Pericol fizic	— Conține un gaz sub presiune; pericol de explozie în caz de încălzire. — Conține un gaz răcit; poate cauza arsuri sau răniri criogenice
	„Exploziv”: Simbol: o bombă care explodează Pericol fizic	— Exploziv instabil — Exploziv; pericol de explozie în masă — Exploziv; pericol grav de proiectare — Exploziv; pericol de incendiu, detonare sau proiectare — Pericol de explozie în masă în caz de incendiu
	„Oxidant” Simbol: flacără deasupra unui cerc Pericol fizic	— Poate provoca sau agrava un incendiu; oxidant. — Poate provoca un incendiu sau o explozie; oxidant puternic.
	„Inflamabil”: Simbol: flacără Pericol fizic	— Gaz extrem de inflamabil — Gaz inflamabil — Aerosol extrem de inflamabil — Aerosol inflamabil — Lichid și vapori foarte inflamabili — Lichid și vapori inflamabili — Solid inflamabil
	„Coroziv”: Simbol: corodare Pericol fizic/ pericol pentru sănătate	— Poate fi coroziv pentru metale. — Provoacă arsuri grave ale pielii și lezarea ochilor
	„Pericol pentru sănătate/ periculos pentru stratul de ozon” Simbol: semnul exclamării Pericol pentru sănătate	— Poate provoca iritarea căilor respiratorii — Poate provoca somnolență sau amețeală — Poate provoca o reacție alergică a pielii — Provoacă o iritare gravă a ochilor — Provoacă iritarea pielii — Nociv în caz de înghițire — Nociv în contact cu pielea — Nociv în caz de inhalare — Dăunează sănătății publice și mediului înconjurător prin distrugerea ozonului în atmosfera superioară

Pictogramă de pericol	Descrierea, simbolul și clasa pictogramei	Ce înseamnă?
	„Toxicitate acută” Simbol: craniu cu două oase încrucișate Pericol pentru sănătate	— Mortal în caz de înghițire — Mortal în contact cu pielea — Mortal în caz de inhalare — Toxic: în caz de înghițire — Toxic în contact cu pielea — Toxic în caz de inhalare
	„Pericol grav pentru sănătate” Simbol: periclitare pentru sănătate Pericol pentru sănătate	— Poate fi mortal în caz de înghițire și de pătrundere în căile respiratorii — Provoacă leziuni ale organelor — Poate provoca leziuni ale organelor — Poate dăuna fertilității sau fătului — Susceptibil de a dăuna fertilității sau fătului — Poate provoca cancer — Susceptibil de a provoca cancer — Poate provoca anomalii genetice — Susceptibil de a provoca anomalii genetice — Poate provoca simptome de alergie sau astm sau dificultăți de respirație în caz de inhalare
	„Periculos pentru mediu” Simbol: mediu Pericol pentru mediu	— Foarte toxic pentru mediul acvatic, cu efecte pe termen lung — Toxic pentru mediul acvatic cu efecte pe termen lung

Pictograme care indică proprietățile periculoase – anexa V – Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și amestecurilor (CLP).

103. Atunci când prezintă informații privind generarea de deșuri sau redirectionarea de la eliminare, întreprinderea ar trebui, de preferință, să raporteze aceste informații în unități de greutate (de exemplu, kg sau tone). Cu toate acestea, în cazul în care unitățile de greutate sunt considerate inadecvate de către întreprindere, aceasta poate, în schimb, să prezinte indicatorii menționați mai sus ca volum (de exemplu, în m³).
104. Atunci când prezintă informații privind cantitatea anuală totală de deșuri redirectionate spre **reciclare** sau reutilizare, întreprinderea ar trebui să ia în considerare mai degrabă deșeurile care sunt sortate și trimise operatorilor de reciclare sau reutilizare (de exemplu, cantitatea de deșuri plasate în containerul de reciclare sau sortarea deșeurilor în anumite categorii de materiale și expedierea acestora către instalațiile de tratare a deșeurilor) decât deșeurile care sunt efectiv reciclate sau reutilizate.
105. Atunci când prezintă informații privind deșeurile, întreprinderea poate utiliza tabelele de mai jos.

	Deșuri generate (de exemplu, în tone)		
	Cantitatea totală de deșuri generate, din care:		
		Deșuri redirectionate spre reciclare sau reutilizare	Deșuri destinate eliminării
Deșuri nepericuloase			
Tipul de deșeu 1			
Tipul de deșeu 2			
...			

	Deșeuri generate (de exemplu, în tone)		
	Cantitatea totală de deșeuri generate, din care:		
		Deșeuri redirecționate spre reciclare sau reutilizare	Deșeuri destinate eliminării
Deșeuri periculoase			
Tipul de deșeu 1			
...			

106. Printre **deșeurile periculoase** pe care le pot genera întreprinderile mici se numără bateriile, uleiurile uzate, pesticidele, echipamentele cu conținut de mercur și lămpile fluorescente.
107. Întreprinderea poate furniza defalcări suplimentare care să specifice alte tipuri de deșeuri nepericuloase și de **deșeuri periculoase**. În acest sens, întreprinderea poate lua în considerare lista descrierilor deșeurilor care figurează în indicatorii sociali din Catalogul european al deșeurilor.

Orientări privind fluxul masic anual al materialelor relevante utilizate

108. Fluxul masic anual este un indicator aliniat la cerințele EMAS privind eficiența consumului de materiale și ilustrează dependența unei întreprinderi de anumite materiale în cadrul operațiunilor sale (de exemplu, lemn și oțel pentru industria construcțiilor). În acest sens, întreprinderea are obligația de a furniza informații cu privire la materialele pe care le utilizează, inclusiv materialele achiziționate de la furnizori și cele obținute intern din producție. Pentru a calcula fluxul masic anual al materialelor relevante pe care le-a utilizat, întreprinderea va trebui mai întâi să identifice principalele materiale specifice de care depind operațiunile sale și pentru care trebuie evaluată eficiența materialelor (de exemplu, eficiența materialelor din lemn). În cazul în care se utilizează diferite tipuri de materiale, întreprinderea va trebui să furnizeze separat fluxul masic anual (adică greutatea totală pentru fiecare material relevant utilizat, de exemplu, tone de lemn achiziționat) pentru fiecare material principal într-un mod corespunzător, de exemplu prin defalcarea sa în funcție de modul în care sunt utilizate (*Ghidul utilizatorului EMAS*). Fluxul masic al materialelor relevante utilizate va rezulta din suma greutății tuturor materialelor utilizate, inclusiv a materiilor prime, a materialelor auxiliare, a materialelor de intrare, a produselor semifinite sau a altor materiale (cu excepția surselor de energie și a apei). Acest indicator trebuie să fie exprimat, de preferință, în unități de greutate (de exemplu, kilograme sau tone), de volum (de exemplu, m³) sau în alte unități metrice utilizate în mod obișnuit în sector.

Orientări privind modul de identificare a proceselor de producție, construcție și/sau ambalare

109. Pentru a identifica procesele de producție, construcții și/sau ambalare, întreprinderea se poate referi la activitățile care intră sub incidența secțiunii C – Industria prelucrătoare, a secțiunii F – Construcții, precum și a clasei O82.92 „Activități de ambalare” din anexa I la Regulamentul (UE) 2023/137.

1.3. Orientări privind modulul de bază – Indicatori sociali

B8 – Forța de muncă – Caracteristici generale

110. Echivalentul normă întreagă (ENI) este numărul de posturi cu normă întreagă dintr-o întreprindere. Acesta poate fi calculat prin împărțirea orelor de muncă programate ale unui salariat (numărul total de ore efectiv lucrate într-o săptămână) la orele angajatorului pentru o săptămână de lucru cu normă întreagă (numărul total de ore efectuate de salariații cu normă întreagă). De exemplu, un salariat care lucrează 25 de ore pe săptămână pentru o întreprindere în care săptămâna cu normă întreagă este de 40 de ore reprezintă 0,625 ENI (și anume 25/40 de ore).
111. Numărul de persoane este numărul total de persoane angajate de întreprindere raportat fie la sfârșitul perioadei de raportare, fie ca medie pentru perioada de raportare.

Orientări privind modul de prezentare a informațiilor despre tipurile de contracte ale salariaților

112. Tabelul următor ilustrează modul în care pot fi prezentate informațiile privind **salariații** în funcție de tipul de contract de muncă.

Tipul de contract	Numărul de salariați (numărul de persoane sau echivalente normă întreagă)
Contract de muncă pe durată determinată	
Contract de muncă pe durată nedeterminată	
Număr total de salariați	

113. Tabelul următor ilustrează modul în care pot fi prezentate informațiile privind **salariații** în funcție de gen.

Gen	Numărul de salariați (numărul de persoane sau echivalente normă întreagă)
Masculin	
Feminin	
Altele	
Nedeclarat	
Număr total de salariați	

114. În unele state membre ale Uniunii Europene, este posibil ca persoanele să se înregistreze legal ca având un al treilea gen, adesea neutru, care este clasificat ca „altele” în tabelul de mai sus. Dacă însă întreprinderea prezintă date referitoare la **salariați** din locuri unde acest lucru nu este posibil, ea poate oferi explicații în acest sens și poate indica inaplicabilitatea categoriei „altele”. Categoria „nedeclarat” se aplică salariaților care nu își dezvăluie identitatea de gen.

115. Tabelul următor ilustrează modul în care pot fi prezentate informațiile privind **salariații** pe țări.

Țara (contractului de muncă)	Numărul de salariați (numărul de persoane sau echivalente normă întreagă)
Țara A	
Țara B	
Țara C	
Țara D	
Număr total de salariați	

116. Definițiile și tipurile de contracte de muncă pot varia în funcție de țară. În cazul în care întreprinderea are **salariați** care își desfășoară activitatea în mai multe țări, aceasta utilizează definițiile din legislația națională a țărilor în care se situează salariații respectivi pentru a calcula datele la nivel de țară. Astfel de date la nivel de țară se adună apoi pentru a calcula numărul total, fără a ține seama de diferențele dintre definițiile juridice naționale.

117. Rotația **salariaților** se referă la salariații care părăsesc întreprinderea în mod voluntar sau ca urmare a concedierii, pensionării sau decesului în serviciu.

118. Pentru a calcula **ritmul de înlocuire a salariaților**, ar trebui utilizată formula de mai jos.

$$\frac{\text{Numărul total de salariați în cursul anului de raportare}}{\text{Numărul mediu de salariați în cursul anului de raportare}} \times 100$$

B9 – Forța de muncă – Sănătate și siguranță

Orientări privind rata accidentelor de muncă ce pot fi înregistrate

119. Pornind de la ipoteza că un lucrător cu normă întreagă lucrează 2 000 de ore pe an, rata indică numărul de accidente de muncă la 100 de lucrători cu normă întreagă într-un interval de timp anual. În cazul în care întreprinderea nu poate calcula direct numărul de ore lucrate, aceasta poate estima numărul respectiv pe baza programului normal sau standard de lucru.
120. Pentru a calcula rata **accidentelor de muncă ce pot fi înregistrate** de **salariați**, ar trebui utilizată formula de mai jos.

$$\frac{\text{Numărul de accidente de muncă în anul de raportare}}{\text{Numărul total de ore lucrate într-un an de toți salariații}} \times 200,000$$

Exemplu

121. Întreprinderea A a raportat trei accidente de muncă în anul de raportare. Întreprinderea A are 40 de **salariați** și un număr total de 80 000 de ore (40 x 2 000) lucrate într-un an.

Rata **accidentelor de muncă ce pot fi înregistrate** este $3/80\,000 \times 200\,000 = 7,5$.

Orientări privind numărul de decese ca urmare a vătămărilor legate de muncă și a bolilor legate de muncă

122. Vătămările legate de muncă și bolile legate de muncă sunt cauzate de expunerea la pericole la locul de muncă.
123. În cazul telemuncii, vătămările și bolile sunt legate de muncă dacă vătămarea sau boala respectivă este mai degrabă direct legată de desfășurarea muncii decât de mediul familial general.
124. În cazul vătămărilor și al bolilor care intervin în timp ce o persoană călătorește în scopuri de muncă, ele sunt considerate legate de muncă în cazul în care **salariul** desfășura activități profesionale în interesul angajatorului la momentul la care a intervenit vătămarea sau boala respectivă. Accidentele care au loc în timpul călătoriei și care se află în afara responsabilității întreprinderii (și anume naveta regulată către și de la locul de muncă) fac obiectul legislației naționale aplicabile, care reglementează clasificarea acestora ca fiind sau nefiind legate de muncă.
125. Afecțiunile psihice sunt considerate legate de locul de muncă dacă au fost notificate în mod voluntar de către salariat și dacă un cadru medical autorizat a emis și a notificat o evaluare care atestă că afecțiunea în cauză este într-adevăr legată de muncă. Problemele de sănătate care rezultă ca urmare a fumatului, a abuzului de droguri și de alcool, a lipsei de activitate fizică, a alimentației nesănătoase și a factorilor psihosociali care nu au legătură cu locul de muncă nu sunt considerate legate de muncă.
126. Întreprinderea poate prezenta separat decesele ca urmare a vătămărilor legate de muncă și decesele ca urmare a bolilor legate de muncă.

B10 – Forța de muncă – Remunerație, negocieri colective și formare

Orientări privind remunerația: salariul minim

127. „**Salariul** minim” se referă la remunerația minimă pentru activitatea de muncă pe oră sau pe altă unitate de timp. În funcție de țară, salariul minim ar putea fi stabilit direct prin lege sau prin **contracte colective de muncă**. Întreprinderea face trimitere la salariul minim aplicabil pentru țara cu privire la care raportează.
128. Pentru categoria cu **remunerația** cea mai scăzută, cu excepția stagiarelor și a ucenicilor, **salariul** minim servește drept bază pentru calcularea salariului de bază. Prin urmare, salariul de bază include o remunerație egală cu salariul minim, precum și orice plăți fixe suplimentare garantate **salariaților** din categoria respectivă.

Orientări privind remunerația: diferența procentuală dintre salariații de sex feminin și cei de sex masculin

129. Indicatorul pentru diferența procentuală dintre **salariații** de sex feminin și cei de sex masculin abordează principiul egalității de gen, care prevede o **remunerație** egală pentru muncă de valoare egală. Diferența de remunerare este definită ca diferența dintre nivelurile medii de remunerare între salariații de sex feminin și cei de sex masculin, exprimată ca procent din nivelul mediu de remunerare al salariaților de sex masculin.
130. Pentru a calcula acest indicator, toți **salariații** trebuie incluși în calcul. În plus, ar trebui să existe două calcule separate ale **remunerației** medii pentru salariații de sex feminin și pentru cei de sex masculin. A se vedea formula de mai jos:

$$\frac{(\text{Nivelul remunerației orare brute medii a salariaților de sex masculin} - \text{nivelul remunerației orare brute medii a salariaților de sex feminin})}{\text{Nivelul remunerației orare brute medii a salariaților de sex masculin}} \times 100$$

131. În funcție de politicile de remunerare ale întreprinderii, **remunerația** brută se referă la toate elementele următoare:
- (a) salariul de bază, care reprezintă suma compensației bănești garantate, pe termen scurt și nevariabile;
 - (b) prestații în numerar, care reprezintă suma dintre salariul de bază și indemnizațiile în numerar, primele, comisioanele, participarea la profit în numerar și alte forme de plăți în numerar variabile și
 - (c) prestații în natură ^(*).
132. **Remunerația** brută reprezintă suma tuturor elementelor aplicabile enumerate mai sus.
133. **Remunerația** orară brută medie este remunerația brută săptămânală/ anuală împărțită la media orelor lucrate pe săptămână/an.

Exemplu

134. Întreprinderea A are X **salariați** de sex masculin și Y salariați de sex feminin în total. **Remunerația** orară brută a salariaților de sex masculin este de 15 EUR, iar remunerația orară brută a salariaților de sex feminin este de 13 EUR.
135. Nivelul **remunerației** orare brute medii a **salariaților** de sex masculin este suma tuturor remunerațiilor orare brute ale acestora împărțită la numărul total de salariați de sex masculin. Nivelul remunerației orare brute medii a salariaților de sex feminin este suma tuturor remunerațiilor orare brute ale acestora împărțită la numărul total de salariați de sex feminin.
136. Formula utilizată pentru a calcula diferența procentuală de **remunerare** dintre **salariații** de sex masculin și cei de sex feminin este

$$\frac{15 - 13}{15} \times 100 = 13,3\%$$

Orientări privind acoperirea negocierii colective

137. **Salariații** care fac obiectul unor **contracte colective de muncă** sunt persoanele în cazul cărora întreprinderea este obligată să aplice contractul respectiv. În cazul în care un salariat face obiectul mai multor contracte colective de muncă, acesta trebuie luat în calcul o singură dată. În cazul în care niciunul dintre salariați nu face obiectul unui contract colectiv de muncă, procentul este zero.
138. Procentul **salariaților** care fac obiectul **contractelor colective de muncă** se calculează utilizând următoarea formulă:

$$\frac{\text{Numărul de salariați care fac obiectul unor contracte colective de muncă}}{\text{Numărul de salariați}} \times 100$$

^(*) Printre exemple s-ar putea număra autoturismele puse la dispoziție, asigurările de sănătate private, asigurările de viață și programele de bunăstare.

139. Informațiile prevăzute de această cerință de prezentare de informații pot fi raportate ca rate de acoperire în cazul în care **acoperirea negocierilor colective** este cuprinsă între 0-19 %, 20-39 %, 40-59 %, 60-79 % sau 80-100 %.
140. Această cerință nu vizează obținerea procentului de **salariați** reprezentat de un comitet de întreprindere sau care face parte din sindicat, care poate fi diferit. Procentul de salariați care fac obiectul **contractelor colective de muncă** poate fi mai mare decât procentul de salariați membri de sindicat atunci când contractele colective de muncă se aplică atât membrilor de sindicat, cât și salariaților care nu sunt membri de sindicat.

1.4. Orientări privind modulul de bază – Indicatori privind conduita profesională

B11 – Condamnări și amenzi pentru corupție și mită

141. **Corupția și mita** se încadrează în categoria **aspectelor de durabilitate privind conduita profesională**.
142. La punctul 43, întreprinderea trebuie să raporteze numărul total de condamnări și cuantumul total al amenzilor aplicate pentru încălcarea legislației privind combaterea **corupției** și a **dării sau luării de mită**.

Orientări privind condamnările

143. Condamnările pentru încălcarea legislației privind combaterea **corupției** și a **dării sau luării de mită** se referă la orice sentință a unei instanțe penale împotriva unei persoane sau a unei întreprinderi cu privire la o infracțiune legată de corupție și dare sau luare de mită, de exemplu în cazul în care aceste hotărâri judecătorești sunt înscrise în cazierul judiciar al statului membru al Uniunii Europene unde a avut loc condamnarea.

Orientări privind amenzile

144. Amenzile impuse pentru încălcarea legislației privind combaterea **corupției** și a **dării sau luării de mită** se referă la sancțiuni pecuniare obligatorii care rezultă din încălcarea legislației privind combaterea corupției și a dării sau luării de mită impuse de o instanță, o comisie sau o altă autoritate guvernamentală, care sunt plătite unei trezorerii publice.

MODULUL CUPRINZĂTOR: ORIENTĂRI

145. Orientările cuprinse în secțiunile de mai jos sunt menite să faciliteze aplicarea cerințelor de prezentare de informații privind durabilitatea prevăzute la punctele 44-65 din anexa I la Recomandarea Comisiei referitoare la un standard de raportare voluntară privind durabilitatea pentru întreprinderile mici și mijlocii.
146. Orientările de mai jos sunt concepute ca parte a unui ecosistem care ar putea include, de asemenea, elaborarea de orientări suplimentare de sprijin de către EFRAG, instrumente digitale suplimentare și sprijin pentru punerea în aplicare (activități educaționale, implicarea părților interesate etc.) care urmăresc să faciliteze înțelegerea unora dintre elementele tehnice din prezentele orientări.
147. Prezentele orientări sunt menite să sprijine pregătirea indicatorilor din modulul cuprinzător.

1.5. Orientări privind modulul cuprinzător – Informații generale

C1 – Strategie: Modelul de afaceri și durabilitatea – Inițiative conexe

148. Atunci când descrie principalele relații cu **consumatorii** și cu furnizorii în temeiul punctului 47 litera (c), întreprinderea prezintă numărul estimat de furnizori, precum și sectoarele și zonele geografice ale acestora (și anume țările).

C2 – Descrierea practicilor, a politicilor și a inițiativelor viitoare pentru tranziția către o economie mai durabilă

149. Întreprinderile pot utiliza următorul model pentru a raporta cu privire la punctele de date de la secțiunea C2.

	Dacă ați răspuns DA la practicile/politicile/inițiativele viitoare existente în cadrul prezentării de informații B2, vă rugăm să le descrieți pe scurt, împreună cu acțiunile ulterioare. (În cazul în care practica/politica/inițiativa viitoare se referă la furnizori sau clienți, întreprinderea trebuie să menționeze acest lucru).	Dacă ați răspuns DA la țintele din prezentarea de informații B2, vă rugăm să le precizați.	Întreprinderea poate indica cel mai înalt nivel în rândul personalului său care răspunde de punerea în aplicare a politicilor, atunci când acest lucru a fost stabilit de întreprindere.
Schimbări climatice			
Poluare			
Apă și resurse marine			
Biodiversitate și ecosisteme			
Economia circulară			
Forță de muncă proprie			
Lucrătorii din lanțul valoric			
Comunități afectate			
Consumatorii și utilizatorii finali			
Conduita profesională			

1.6. Orientări privind modulul cuprinzător – Indicatori de mediu

Luarea în considerare a indicatorilor de mediu în contextul raportării emisiilor de GES în cadrul secțiunii B3 (modulul de bază)

150. Atunci când stabilește dacă prezentarea de informații pentru categoria 3 este adecvată în conformitate cu punctul 50, întreprinderea își poate examina emisiile totale de GES de categoria 3 pe baza celor 15 clase de categoria 3 identificate prin Protocolul privind GES utilizând estimări corespunzătoare și poate efectua raportarea incluzând aceste informații prin trimiteri. Aceasta permite identificarea și prezentarea claselor sale semnificative de categoria 3 pe baza amplitudinii emisiilor estimate de GES ale acestora și a altor criterii prevăzute în Standardul contabil și de raportare privind lanțul valoric al întreprinderilor din cadrul Protocolului privind GES (categoria 3) (versiunea din 2011, p. 61 și p. 65-68) sau EN ISO 14064-1:2018 anexa H.3.2, cum ar fi cheltuielile financiare, influența, riscurile și oportunitățile de tranziție aferente sau punctele de vedere ale părților interesate.

151. Este probabil ca IMM-urile care utilizează procese de producție, procese legate de produse agroalimentare și construcții imobiliare, precum și procese de ambalare să aibă clase semnificative de categoria 3 [„CDP Technical Note: Relevance of Scope 3 Categories by Sector” (Notă tehnică CDP: relevanța claselor de categoria 3 pe sectoare), 2024], care pot fi considerate relevante pentru raportare în sectorul întreprinderii.

C3 – Țintele de reducere a GES și tranziția climatică

152. Reducerea emisiilor se poate dovedi atât o provocare, cât și o oportunitate pentru o întreprindere, deoarece necesită adesea modificări ale realității strategice și operaționale a întreprinderii. Obiectivul de reducere a emisiilor poate necesita o reexaminare a priorităților strategice și financiare. Decarbonizarea poate necesita investiții inițiale importante, de exemplu, în electrificarea unui parc de vehicule, în implementarea de noi tehnologii pentru a reduce consumul de energie sau în dezvoltarea de noi game de produse care se bazează mai puțin pe materiale cu emisii ridicate de dioxid de carbon. Pe de altă parte, punerea în aplicare a unor soluții cu emisii scăzute de dioxid de carbon pentru a realiza reducerea emisiilor de GES poate reduce în mod semnificativ costurile energiei și ale materialelor achiziționate. Întreprinderile care se înscriu pe traiectoria de decarbonizare se confruntă adesea cu ajustări importante ale modelelor lor de afaceri sau ale operațiunilor lor zilnice. De exemplu, o întreprindere de servicii logistice și de livrare ar putea fi nevoită să reproiecteze modul de gestionare a parcului său auto pentru a reduce la minimum potențialele perturbări ale serviciilor cauzate de necesitatea încărcării regulate a vehiculelor. O întreprindere producătoare de bunuri de consum care intenționează să înlocuiască o componentă a produsului său cu o alternativă durabilă și cu emisii scăzute de dioxid de carbon ar putea avea nevoie să aloce timp și resurse inovării în materie de produse și căutării de noi furnizori. La rândul lor, aceste eforturi pot duce la reducerea costurilor, la accesul la noi piețe, la crearea de noi locuri de muncă și la atragerea de finanțare suplimentară, făcând din reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră nu numai o provocare, ci și o oportunitate de afaceri strategică. În acest context, **țintele** de reducere a GES reprezintă o măsură importantă pentru a răspunde necesității unei tranziții durabile, deoarece permit întreprinderilor să gestioneze schimbarea într-un mod sistematic, controlat și organizat.
153. O țintă de reducere a emisiilor de GES este un angajament de a reduce emisiile de GES ale întreprinderii într-un an viitor în comparație cu emisiile de GES măsurate în cursul unui an de referință ales. Printre **acțiunile** care pot conduce la reduceri ale emisiilor se numără, de exemplu, electrificarea, utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, dezvoltarea durabilă a produselor etc. Prezentarea de informații C3 impune ca întreprinderea să prezinte **țintele** de reducere a emisiilor de GES pentru emisiile sale de categoria 1 și de categoria 2.
154. Absorbțiile și emisiile evitate nu se contabilizează ca reducere a emisiilor brute de GES ale întreprinderii. Acest lucru se datorează distincției importante dintre practicile de contabilizare în ceea ce privește emisiile brute de GES (contabilizarea inventarului) și absorbțiile de GES și emisiile evitate (contabilizare pe bază de proiect sau de intervenție). Emisiile brute de GES ale întreprinderii sunt concepute pentru a urmări emisiile reale generate în mediu, oferind un nivel de referință coerent și comparabil pentru stabilirea **țintelor** privind GES. Pe de altă parte, emisiile evitate și absorbțiile de dioxid de carbon se referă la activități aferente unor proiecte specifice ale întreprinderii, ceea ce înseamnă că acestea se contabilizează separat de emisiile brute de GES.
155. Pentru a urma această practică, întreprinderea trebuie să facă distincție între emisiile sale brute de GES și alte **efecte** care nu sunt surprinse de acest indicator, cum ar fi absorbțiile de GES și emisiile evitate. Absorbțiile se referă la eliminarea GES din atmosferă ca urmare a activităților umane deliberate. Exemple de astfel de activități pot include creșterea plantelor (transferul de CO₂ din atmosferă prin fotosinteză) și captarea directă din aer a CO₂ și sunt legate, de regulă, de stocarea ulterioară a CO₂. Emisiile evitate de GES sunt denumite, de regulă, emisii care s-ar fi produs, dar care, în urma activităților întreprinderii, nu au avut loc. Activitățile respective pot include introducerea de noi produse și tehnologii care reduc necesarul de echivalente ale acestora cu emisii ridicate de dioxid de carbon, de exemplu, soluții de izolație într-o clădire care evită necesarul de servicii energetice în aceasta. Mai multe informații cu privire la conceptele legate de absorbțiile de dioxid de carbon și de emisiile evitate pot fi găsite în *Orientările privind sectorul terestru și absorbțiile din cadrul Protocolului privind GES*.
156. Un an de referință este un an precedent în raport cu care pot fi măsurate emisiile actuale de GES ale întreprinderii. În general, anul de referință ar trebui să fie un an recent și reprezentativ pentru emisiile de GES ale întreprinderii, în care să existe date verificabile.
157. Anul-țintă este anul viitor în care întreprinderea urmărește să realizeze o anumită cantitate absolută sau procentuală de reduceri ale emisiilor de GES. Acesta ar trebui să varieze de la o perioadă cuprinsă între un an și trei ani de la anul de referință la o țintă pe termen scurt. De asemenea, se pot include **ținte** pe termen mai lung, de exemplu, pentru perioade de douăzeci sau treizeci de ani (de exemplu, 2040 sau 2050). Întreprinderile sunt încurajate să includă valori-țintă cel puțin pentru anul-țintă pe termen scurt 2030 și, dacă este fezabil, pe termen lung, pentru anul 2050. Începând din 2030, se recomandă actualizarea anului de referință și a anului-țintă pentru țintele de reducere a emisiilor de GES după fiecare perioadă de cinci ani.

158. Pentru a stabili o țintă, întreprinderile ar trebui să ia în considerare dovezile științifice existente privind atenuarea GES. SBTi recomandă o țintă transsectorială de reducere a emisiilor de GES cu -42 % până în 2030 și cu -90 % până în 2050 (anul de referință 2020). SBTi propune, de asemenea, o modalitate simplificată de stabilire a țăintelor pentru întreprinderile mici și mijlocii ⁽⁶⁾. Există, de asemenea, căi specifice pentru fiecare sector, care pot fi luate în considerare de întreprinderi atunci când își stabilesc **țintele** de reducere a emisiilor de GES.
159. Pentru a obține o reducere rapidă atât a emisiilor directe, cât și a celor indirecte, întreprinderea poate întreprinde unele **acțiuni** simple. Unele acțiuni pot fi ușor de realizat, dar pot totuși să asigure o reducere semnificativă a emisiilor și să sprijine întreprinderea să își atingă **țintele** stabilite. De exemplu, electrificarea parcului de vehicule prin înlocuirea vehiculelor care funcționează cu combustibili fosili cu vehicule electrice va duce la reducerea emisiilor imediat după înlocuirea parcului de vehicule anterior. Aceasta poate însemna o reducere semnificativă a emisiilor, în special pentru o întreprindere care se bazează pe transport. În mod similar, înlocuirea mijloacelor de transport utilizate pentru navetă și deplasările în interes de serviciu cu autovehicule cu alternative cu emisii scăzute de dioxid de carbon, cum ar fi bicicletele sau transportul public, este o acțiune de decarbonizare eficace, simplă și realizabilă. Un alt domeniu ușor de abordat este revizuirea gestionării interne a energiei și actualizarea acesteia la echipamente eficiente din punct de vedere energetic, precum și integrarea întreținerii în operațiunile de rutină ale întreprinderii. Prin întreținerea periodică a echipamentelor și a utilajelor și înlocuirea acestora cu alternative mai eficiente din punct de vedere energetic atunci când și acolo unde este posibil, întreprinderea își poate reduce consumul de energie. Astfel de echipamente pot include, de exemplu, cazane, sisteme de telecomunicații, pompe de căldură, aer condiționat etc. Prin întreținere periodică, se poate asigura funcționarea lor eficientă, iar uzura și deșeurile pot fi reduse la minimum. De asemenea, prin automatizarea sistemelor și prin utilizarea temporizatoarelor pentru a defini perioadele de utilizare, întreprinderea este în măsură să reducă și mai mult emisiile unor astfel de echipamente.
160. Un plan de tranziție climatică pentru atenuarea schimbărilor climatice este un set de **acțiuni** prezente și viitoare menite să alinieze modelul de afaceri, strategia și operațiunile întreprinderii la obiectivul global esențial de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C. Bazându-se pe o țintă de reducere a GES compatibilă cu acest obiectiv, importanța existenței unui plan de tranziție rezidă în capacitatea de a înțelege mijloacele prin care întreprinderea va trece la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, ținând în același timp evidența progreselor înregistrate. Un plan de tranziție servește drept mecanism de responsabilizare și transparență, stimulând întreprinderile să dezvolte parcursuri credibile de atenuare a schimbărilor climatice prin acțiunile lor.
161. Stabilirea unui plan de tranziție credibil pentru întreprindere este un aspect care ar trebui susținut de elemente precum (a) identificarea unor responsabilități și roluri clare, (b) integrarea planului în strategia de afaceri și în planificarea financiară a întreprinderii, (c) includerea de informații privind părghiile și căile de decarbonizare, precum și a unor indicatori cuantificabili care pot fi monitorizați în intervale de timp predefinite, (d) revizuirea și actualizarea periodică în urma consultărilor cu părțile interesate, atunci când este cazul, și (e) acoperirea tuturor operațiunilor proprii și, în cea mai mare măsură posibilă, a **lanțului valoric** sau, în caz contrar, oferirea unei explicații cu privire la orice limitare.
162. Întreprinderile care prezintă **ținte** în conformitate cu litera (d) din partea B din anexa IV la Regulamentul EMAS își pot utiliza țintele de reducere a GES pentru a îndeplini cerința standardului de raportare voluntară privind durabilitatea pentru IMM-uri dacă a stabilit astfel de ținte. Întreprinderea poate sprijini, de asemenea, această prezentare de informații prin punerea în aplicare a sistemului de management de mediu EMAS și prin legătura cu EN ISO 14001:2015, astfel cum se prevede în secțiunile A.6.2.1 și B.5 (obiectivele de mediu) din partea B din anexa II la Regulamentul EMAS.

Orientări privind modul de identificare a proceselor de producție, construcție și/sau ambalare

163. Pentru a identifica procesele de producție, construcții și/sau ambalare, întreprinderea se poate referi la activitățile respective care intră sub incidența secțiunii C – Industria prelucrătoare, a secțiunii F – Construcții, precum și a clasei O82.92 „Activități de ambalare” din anexa I la Regulamentul (UE) 2023/137.

C4 – Riscuri climatice

164. **Pericolele legate de climă** sunt factori determinanți ai riscurilor fizice legate de climă care decurg din efectele pe care schimbările climatice le au asupra întreprinderii. Acestea pot fi clasificate în pericole acute generate de evenimente specifice (cum ar fi secetele, inundațiile, precipitațiile extreme și incendiile de vegetație) și în pericole cronice (cum ar fi schimbarea temperaturii, creșterea nivelului mării și eroziunea solului), care decurg din schimbările climatice pe termen mai lung [Regulamentul delegat (UE) 2021/2139 al Comisiei]. Riscurile fizice depind de pericolele legate de climă, de expunerea activelor și a activităților întreprinderii la aceste pericole și de gradul de sensibilitate al întreprinderii la aceste pericole. Printre exemplele de pericole legate de climă se numără valurile de căldură, frecvența crescută a fenomenelor meteorologice extreme, creșterea nivelului mării, inundațiile provocate de golirea bruscă a lacurilor glaciare și schimbarea precipitațiilor și a regimului vântului. Riscurile fizice legate de climă pot fi identificate și modelate utilizând scenarii climatice care iau în considerare traiectorii de emisii ridicate, cum ar fi SSP5-8.5. al IPCC.

⁽⁶⁾ SBTi oferă, de asemenea, resurse IMM-urilor pentru a stabili ținte bazate pe date științifice.

165. **Evenimentele de tranziție legate de climă** se pot baza [în conformitate cu recomandările Grupului operativ pentru prezentarea informațiilor financiare privind schimbările climatice (TCFD), 2017] pe politici și pe legislație (de exemplu, obligații sporite de raportare a emisiilor), pe tehnologie (de exemplu, costurile tranziției către tehnologii cu emisii mai scăzute), pe piață (de exemplu, creșterea costului materiilor prime) și pe reputație (de exemplu, o preocupare sporită a părților interesate).
166. **Riscurile brute legate de climă** se referă la riscurile fizice brute și la riscurile de tranziție brute care pot rezulta din expunerea activelor și a activităților comerciale ale întreprinderii la pericole legate de climă.

1.7. Orientări privind modulul cuprinzător – Indicatori sociali

C5 – Caracteristici suplimentare (generale) ale forței de muncă

167. Pentru a determina raportul dintre femei și bărbați, se împarte numărul de **salariați** de sex feminin la numărul de salariați de sex masculin la nivelul conducerii. Acest lucru va genera proporția de femei și de bărbați din întreprindere.

$$\text{raportul dintre femei și bărbați} = \frac{\text{numărul de salariați de sex feminin la nivelul conducerii}}{\text{numărul de salariați de sex masculin la nivelul conducerii}}$$

168. Nivelul conducerii este considerat a fi nivelul inferior consiliului de administrație, cu excepția cazului în care întreprinderea utilizează o definiție specifică în acest sens.
169. De exemplu, dacă există 28 de **salariați** de sex feminin și 84 de salariați de sex masculin la nivelul conducerii, raportul dintre femei și bărbați ar fi de 1:3, ceea ce înseamnă că, pentru fiecare femeie la nivelul conducerii, există trei bărbați.
170. Factorii relevanți pe care o întreprindere trebuie să îi ia în considerare atunci când decide dacă să prezinte sau nu numărul de lucrători independenți și de lucrători temporari în temeiul punctului 60 ar fi: (1) raportul dintre **salariați** și lucrătorii independenți și lucrătorii temporari, în special în cazul unei dependențe semnificative și/sau din ce în ce mai mari sau (2) atunci când riscul unor **efecte** sociale negative asupra lucrătorilor independenți sau a lucrătorilor temporari este mai mare în comparație cu salariații proprii ai întreprinderii.
171. Tabelul următor prezintă modul în care pot fi prezentate informațiile privind lucrătorii independenți care nu dispun de personal și care desfășoară activități exclusiv pentru întreprindere și lucrătorii temporari puși la dispoziție de întreprinderile care desfășoară în principal activități de ocupare a forței de muncă.

Tipuri de lucrători	Numărul de lucrători independenți și de lucrători temporari care desfășoară activități profesionale
Numărul total de lucrători independenți care nu dispun de personal și care desfășoară activități exclusiv pentru întreprindere	
Numărul total de lucrători temporari puși la dispoziție de întreprinderi care desfășoară în principal activități de ocupare a forței de muncă	

172. Întreprinderile pot face trimitere la codul NACE O78 pentru lucrătorii temporari puși la dispoziție de întreprinderi care desfășoară în principal „activități de ocupare a forței de muncă”.

C6 – **Informații suplimentare privind forța de muncă proprie – Politici și procese în domeniul drepturilor omului**

173. Întreprinderile care dispun de un proces de diligență necesară pentru drepturile omului pot răspunde afirmativ (DA) și ar putea oferi clarificări privind conținutul politicilor și/sau al proceselor utilizând meniul vertical.

C7 – **Evenimente negative grave privind drepturile omului**

174. Un „incident **confirmat**” se referă la o acțiune în justiție sau o plângere înregistrată la întreprindere sau la autoritățile competente printr-un proces oficial sau un caz de neconformitate identificat de întreprindere prin intermediul procedurilor stabilite. Printre procedurile stabilite pentru identificarea cazurilor de neconformitate se pot număra audituri ale sistemelor de gestionare, programe oficiale de monitorizare sau **mecanisme de soluționare a reclamațiilor**.

1.8. **Orientări privind modulul cuprinzător – Indicatori privind conduita profesională**

C8 – **Venituri din anumite sectoare și excluderea de la aplicarea indicilor UE de referință**

175. **Combustibili fosili**, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 62 din Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului, sunt surse de energie neregenerabile pe bază de carbon, cum ar fi combustibilii solizi, gazele naturale și petrolul.
176. **Producția de produse chimice** se referă la activitățile enumerate în secțiunea C diviziunea 20.2 din anexa I la Regulamentul (UE) 2023/137, și anume fabricarea pesticidelor și a altor produse agrochimice.
177. Astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2020/1818 al Comisiei, întreprinderile excluse de la aplicarea indicilor UE de referință aliniați la Acordul de la Paris sunt următoarele:
- (a) întreprinderile care obțin 1 % sau mai mult din veniturile lor din activități de exploatare, minerit, extracție, distribuție sau rafinare a huilei și a lignitului;
 - (b) întreprinderile care obțin 10 % sau mai mult din veniturile lor din activități de exploatare, extracție, distribuție sau rafinare a păcurii;
 - (c) întreprinderile care obțin 50 % sau mai mult din veniturile lor din activități de exploatare, extracție, producție sau distribuție a combustibililor gazoși și
 - (d) întreprinderile care obțin 50 % sau mai mult din veniturile lor din generarea de energie electrică cu o intensitate a GES mai mare de 100 g CO₂ e/kWh.

C9 – **Raportul diversității de gen în cadrul organismului de guvernare**

178. Organismul de **guvernare** se referă la cea mai înaltă autoritate decizională a unei întreprinderi. Formatul organismului de guvernare poate varia în funcție de jurisdicția aplicabilă întreprinderii și de clasificarea entităților juridice din jurisdicția respectivă.
179. Pe baza cerințelor din SFDR, raportul diversității de gen în cadrul organismului de **guvernare** se calculează ca raportul mediu dintre membrii de sex feminin și cei de sex masculin din cadrul organelor de conducere.

$$\text{Raportul diversității de gen} = \frac{\text{numărul de membri de sex feminin}}{\text{numărul de membri de sex masculin}}$$

Exemplu

180. Organismul de **guvernare** al unui anumit IMM este alcătuit din șase membri, dintre care trei femei. Raportul diversității de gen este de unu – pentru fiecare membru de sex feminin există un membru de sex masculin.